

ஷைக் குல் - இஸ்லாம் இப்னு தைமிய்யா

இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றிற்கான சிகிச்சைகளும்

DISEASES OF THE HEARTS
AND THEIR CURES

இப்னு தைமிய்யா

IBN TAYMIYYAH

இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றிற்கான சிகிச்சைகளும்

நூலாசிரியர்: ஷைக்குல்-இஸ்லாம் இப்னு தைமிய்யா
(ரஹிமஹுல்லாஹ்)

மொழிபெயர்ப்பு: அபூ ருமைஸா

வெளியீடு: தார் அஸ்-ஸுன்னா பப்ளிஷர்ஸ்,
பர்மிங்காம்

திறப்பு ஹதீஸ்

"...உடலில் ஒரு தசைத் துண்டு இருக்கிறது. அது நல்லதாக இருந்தால் முழு உடலும் நல்லதாக இருக்கும்; அது கெட்டதாக இருந்தால் முழு உடலும் கெட்டதாகிவிடும். அதுவே இதயம்."

அறிவிப்பு: அல்-புகாரீ [ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1/44/ எண். 49] & முஸ்லிம் [ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 3/840/ எண். 3882].

உள்ளடக்கங்கள்

பகுதி	பக்கம்
ஒலிபெயர்ப்பு அட்டவணை	12
இப்னு தைமிய்யாவின் வரலாறு	13
அவரது ஆசிரியர்கள்	17
அவரது மாணவர்கள்	18
அவரைப் பற்றிய அறிஞர்களின் புகழுரைகள்	19
அவரது பொன்மொழிகள்	25
அவரது மரணம்	29
அவரது நூல்கள்	30
தொகுப்பாளரின் முன்னுரை	34
தொகுப்பாளரின் அறிமுகம்	36
இதயத்தின் வாழ்வின் திறவுகோல்கள்	—
இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றின் சிகிச்சைகளும்	41
குணமளிக்கும் குர்ஆன் வசனங்கள்	44

அத்தியாயம் ஒன்று

இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றின் சிகிச்சைகளும் — 46

- [1.1 நோய்க்கும் மரணத்திற்கும் இடையே] — 52
- [1.2 இதயங்களுக்கு குர்ஆன் ஒரு சிகிச்சை] — 54
- [1.3 நல்ல செயல்கள் இதயத்திற்கு சிகிச்சை] — 55
- [1.4 மானக்கேடான செயல்களை விடுத்தல் இதயத்திற்கு சிகிச்சை] — 56
- [1.5 இதயத்தின் தூய்மை மீது பாவங்களின் விளைவு] — 60
- [1.6 அநீதியின் (மூலம்) வகைகள்] — 63
- [1.7 இதயத்தின் வாழ்வு] — 71
- [1.8 இறந்த இதயத்தின் நிலை] — 71
- [1.9 பயனுள்ள அறிவின் தேவை] — 78
- [1.10 இதயத்தின் வாழ்வின் உண்மை] — 82

அத்தியாயம் இரண்டு

அசூயை (ஹஸத்) இதயத்தின் ஒரு நோய் — 87

- [2.1 ஹஸத்தின் வகைகள்] — 88
- [2.2 ஹஸத்திற்கும் குப்தாவிற்கும் இடையே] — 92

- [2.3 அஸ்-ஸித்தீக் மற்றும் உமர் (ரலி) இடையேயான போட்டி] — 95
- [2.4 மூஸா (அலை) குப்தாவை வெளிப்படுத்துதல்] — 96
- [2.5 தரவரிசை உயர்ந்தவர் குப்தாவிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார்] — 97
- [2.6 கண்டனத்திற்குரிய பொறாமை] — 101
- [2.7 பொறாமைக்கான சிகிச்சை] — 108
- [2.8 பொறாமைக்கான காரணங்கள்] — 109
- [2.9 பொறாமைக்கும் கஞ்சத்தனத்திற்கும் இடையே] — 115

அத்தியாயம் மூன்று

ஆசைகளின் நோயும் காதல் வெறியும் — 117

- [3.1 பொறாமைக்கும் ஆசைகளுக்கும் இடையே] — 117
- [3.2 காதல் வெறியின் (இஷ்க்) உண்மை] — 118
- [3.3 இதயத்தின் இயற்கை நாட்டம் அல்லாஹ்வை நேசிப்பதே] — 124
- [3.4 காதல் வெறியிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகள்] — 126
- [3.5 இதயத்திற்கான சில சிகிச்சைகள்] — 127

இணைப்பு

- இப்னு கய்யிம் அல்-ஜவஸிய்யா — 130
 - இதயங்களின் வகைகள் — 136
 - சரியான, ஆரோக்கியமான இதயம் — 136
 - இறந்த இதயம் — 140
 - நோயுற்ற இதயம் — 141
 - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுயசரிதைக் குறிப்புகள் — 149
 - அரபு சொற்களின் அகராதி — 156
 - நூல் பட்டியல் — 160
-

ஒலிபெயர்ப்பு அட்டவணை

மெய்யெழுத்துகள்

அரபு

ஒலிபெயர்ப்பு

ا (initial: unexpressed; medial & final: ā) அ / ஆ

ب (b)

ப

ت (t)

த

ث (th)

ஸ (மெல்லிய 'த்')

ج (j)

ஜ

ح (h)

ஹ் (கனமான)

خ (kh)

க்

د (d)

த்

அரபு

ஒலிபெயர்ப்பு

ذ (dh)

த் (மென்மையான)

ر (r)

ர்

ز (z)

ஸ

س (s)

ஸ

ش (sh)

ஷ

ص (ṣ)

ஸ் (கனமான)

ض (ḍ)

ட் (கனமான)

ط (ṭ)

ட்

ظ (ẓ)

ட் (கனமான)

ع ('ayn)

(உயிர் எழுத்து 'அ')

غ (gh)

க் (கனமான)

ف (f)

ஃப்

ق (q)

க் (ஆழமான)

ك (k)

க்

ل (l)

ல

م (m)

ம்

ن (n)

ன்

ه (h)

ஹ்

و (w)

வ

ي (y)

ய

உயிரெழுத்துகள், இருபோலிகள் போன்றவை

வகை அரபு ஒலிபெயர்ப்பு

குறில் َ (a) அ

நெடில் ̄ (ā) ஆ

குறில் ُ (u) உ

நெடில் ̄ (ū) ஊ

குறில் ِ (i) இ

நெடில் ̄ (ī) ஈ

இருபோலி َ (aw) அவ்

இருபோலி ̄ (ay) அய்

மொழிபெயர்ப்பாளரின் முன்னுரை

இந்த நூல் தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கில், AI தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு திறன்களைப் பயன்படுத்தி தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மொழிபெயர்ப்பு செய்தவர்:

"ஷலாவுத்தீன்"

இந்த நூலில் ஏதேனும் தவறுகள் அல்லது குறைகள் காணப்பட்டால், அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி திருத்துவதற்கு உதவுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொடர்புக்கு:

sheikshalavudeen@gmail.com

இந்த சிறிய முயற்சியை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொண்டு, இதன் மூலம் பயனடையும் அனைவருக்கும் நன்மை வழங்குவானாக.

எனக்காகவும் அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்யுங்கள்.

இப்தனு தைமிய்யாவின் வரலாறு

இப்தனு தைமிய்யா (ரஹிமஹுல்லாஹ்)

அவர் அஹ்மது பின் அப்தில்-ஹலீம் பின் அப்திஸ்-ஸலாம் பின் அப்தில்லாஹ் பின் அபீ காசிம் இப்தனு தைமிய்யா அல்-ஹர்ரானீ, தகீ அத்-தீன், அபுல்-அப்பாஸ் பின் ஷிஹாப் அத்-தீன். அவர் ஹிஜ்ரீ 661-ஆம் ஆண்டு ரபீஉல்-அவ்வல் மாதம் பத்தாம் அல்லது பன்னிரண்டாம் நாளில், அரேபிய தீபகற்பத்தில் சிரியாவிற்கும் ஈராக்கிற்கும் இடையில் அமைந்த பழமையான நகரான ஹர்ரானில் பிறந்தார்.¹ தார்த்தார்களின் (மங்கோலியர்) ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக அவரும் அவரது குடும்பமும் பின்னர் திமிஷ்கிற்கு (டமாஸ்கஸ்) தப்பிச் செல்ல நேர்ந்தது.

அவர் அறிஞர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்; அவரது தந்தையும் தாத்தாவும் அறிஞர்களாக இருந்தனர்; அவரது மூன்று சகோதரர்களும் அவ்வாறே: அப்துர்-

ரஹ்மான், அப்துல்லாஹ் மற்றும் அவரது சகோதரன் (ஒரே தந்தைக்குப் பிறந்தவர் அல்ல) முஹம்மது.

இஸ்லாத்தின் தனது ஆரம்பக் கல்வியின் போது, அவர் தனது ஆசிரியர்களை தனது நினைவாற்றல் வலிமையாலும், கூர்மையான நுண்ணறிவாலும், ஆழமான புரிதலாலும் எப்போதும் வியக்க வைத்து வந்தார். அவருக்கு பத்தொன்பது வயதில் முதன்முறையாக மார்க்கத் தீர்ப்பு (ஃபத்வா) வழங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டதாகவும், இருபத்திரண்டு வயதில் தார் அல்-ஹதீஸ் அஸ்-ஸுக்ரிய்யாவில் கற்பிக்கத் தொடங்கினார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஹதீஸ் அறிவில் அவர் புகழ்பெற்றார்; உண்மையில் அவர் ஒரு ஹாஃபிழ் (ஹதீஸ் மேதை) ஆவார்; குர்ஆன் மற்றும் அதன் தொடர்புடைய அறிவியல்கள் குறித்த அவரது அறிவிற்காக, தஃப்ஸீர் (குர்ஆன் விளக்கம்) சொற்பொழிவுகளால் அனைவரையும் ஈர்த்தார். மேலும் உஸூல் அல்-ஃபிக்ஹ் மற்றும் ஃபிக்ஹ் (சட்டவியல்), அறிஞர்களிடையே நிலவும் கருத்து வேறுபாடுகளின் அறிவு, எழுத்து, கணிதம், வரலாறு, வானியல் மற்றும் மருத்துவம் ஆகியவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்றார். அவர் காலத்திய பல அறிஞர்கள், அவர் முஜ்தஹித் தரத்தை அடைந்துவிட்டார் என்று சாட்சியமளித்தனர்.

முஸ்லிம்களின் விவகாரங்கள் மற்றும் நலன் மீது அவர் எப்போதும் பெரும் அக்கறை காட்டினார்; இது தார்த்தார்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் ரவாஃபிதா

(ஷீஆ) ஆகியோருக்கு எதிரான ஜிஹாத்தின் போது அவரது முயற்சிகளில் பெரிதும் வெளிப்பட்டது; அங்கு அவரது துணிச்சல், தைரியம் மற்றும் ஊக்கமுட்டும் சொற்பொழிவுகள், தங்கள் எதிரிகளுக்கு எதிரான முஸ்லிம்களின் வெற்றியின் மிக முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்றாக அமைந்தன. இந்த முயற்சிகள் பல அறிஞர்களின் புகழையும் மரியாதையையும், உண்மையில் இன்றுவரை வரும் முஸ்லிம்களின் தலைமுறைகளின் பாராட்டையும் பெற்றுத் தந்தன.

உடல் ஜிஹாத்தைத் தவிர, இப்னு தைமிய்யா தனது காலத்தின் பல்வேறு வழிதவறிய பிரிவுகளுக்கும் மதவெறிக் கருத்துக்களுக்கும் எதிராக அறிவுசார் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். ஷீஆவையும், இறையியல் சொற்பொழிவு மக்களையும் (அஹ்ல் அல்-கலாம்) — ஜஹ்மிய்யா, முஃதஜிலா மற்றும் பல அஷ்அரிய்யாக்கள் போன்றோரையும், ஆரம்ப கிரேக்கர்களின் (ஃபலாஸிஃபா) பள்ளியை ஊக்குவித்த தத்துவவாதிகளையும், பெரும்பாலான ஸூஃபி பிரிவுகளையும் பாதைகளையும், மற்ற மதங்களின் பின்பற்றுபவர்களையும் அவர் மறுத்தார். அவரது விமர்சனங்கள் புரிதல் குறைபாட்டின் அடிப்படையில் அமையவில்லை; மாறாக, அவர் முதலில் இந்தப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றின் ஆழமான அறிவைப் பெற்றார்; அதனால் அவரது விமர்சனம் முறையானதாகவும், கூர்மையானதாகவும், செல்லுபடியானதாகவும் இருந்தது. உதாரணமாக, கிரேக்க தத்துவத்திற்கு எதிரான அவரது மறுப்பு,

அவர்களுக்கு எதிராக எப்போதும் நிகழ்த்தப்பட்ட மிகக் கடுமையான தாக்குதல்களில் ஒன்றாகும் என்று கூறப்படுகிறது. கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான அவரது மறுப்பு சிறப்பானதாக இருந்தது; ஷீஆவிற்கு எதிரான அவரது மறுப்பு அவர்களின் நம்பிக்கைகளையும் புதுமைகளையும் வேரோடு முற்றிலுமாக அழித்தது.²

கூறப்படும் இந்த மறுப்புகள் மற்றும் அவரது மிக நேரடியான மறுப்பு முறைகள் அவருக்கு பல எதிரிகளை உருவாக்கின; அதன் விளைவாக அவரது வாழ்க்கை சோதனைகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களால் நிரம்பியது. அவரது எதிரிகள் அவரைத் தாக்கக்கூடிய எதையும் கவனமாகத் தேடினர்; இறுதியில் 'அகீதா அல்-வாஸித்திய்யா' மற்றும் 'அகீதா அல்-ஹமவிய்யா' என்ற அவரது நம்பிக்கை நூல்களில் தாங்கள் தேடுவதைக் கண்டனர். அவர் எழுதியதை முற்றிலும் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதால், அவரை உருவகவாதம் (அந்த்ரோபோமார்பிசம்) குற்றம் சாட்டி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை சிறையில் அடைத்தனர். சில அறிஞர்கள் இப்பனு தைமிய்யாவுடன் அவரது அகீதா அல்-வாஸித்திய்யா குறித்து விவாதிக்க அமர்ந்தனர்; விவாதம் அவர் எழுதியவற்றில் அவருடன் ஒப்புக்கொள்வதுடன் முடிவடைந்தது என்று இப்பனு கதீர் குறிப்பிடுகிறார்.³ இதேபோல், சில அறிஞர்கள் அகீதா அல்-ஹமவிய்யா குறித்து அவருடன் விவாதித்தனர்; அவரது குற்றச்சாட்டுகளுக்கான பதில்களை மறுக்க முடியவில்லை என்று இப்பனு கதீர்

குறிப்பிடுகிறார்.⁴ விவாகரத்து குறித்து அவர் வழங்கிய சட்டத் தீர்ப்பின் காரணமாகவும் இப்பனு தைமிய்யா மீண்டும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்; பின்னர் மீண்டும், அடக்கத் தலங்களைத் தரிசிப்பதற்காகப் பயணம் மேற்கொள்வதைத் தடை செய்த சட்டத் தீர்ப்பை வழங்கியதற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இந்தச் சிறைவாசத்தின் போதுதான் அவர் இறந்தார்.

அவரது ஆளுமை மற்றும் வணக்க வழிபாடு குறித்து, அவர் அவரைச் சந்தித்த அனைவர் மீதும் பெரும் மற்றும் நீடித்த செல்வாக்கைச் செலுத்தினார்; இஸ்லாமிய சட்டங்களை உள்ளும் புறமும் மேன்மைப்படுத்தும் அவரது வணக்க வழிபாட்டிற்காக அவர் அறியப்பட்டார். அல்லாஹ்வின் மீதான அவரது முழுமையான நம்பிக்கையை, தனது எதிரிகள் அவரைக் கொல்லவோ அல்லது சிறையில் அடைக்கவோ திட்டமிட்டதாக அவரிடம் கூறப்பட்டபோது, அவரது மாணவரான இப்னுல்கய்யிம் அவரிடமிருந்து அறிவிக்கும் செய்தி சிறப்பாகச் சுருக்கி விளக்குகிறது:

"அவர்கள் என்னைக் கொன்றால் அது எனக்கு ஷஹாதத் (உயிர்த்தியாகம்). அவர்கள் என்னை வெளியேற்றினால் அது எனக்கு ஹிஜ்ரத் (துறவேற்பு). அவர்கள் என்னை சைப்ரஸுக்கு வெளியேற்றினால், அதன் மக்களை நான்

அல்லாஹ்விடம் அழைப்பேன்; அவர்கள் எனக்குப் பதிலளிப்பார்கள். அவர்கள் என்னைச் சிறையில் அடைத்தால், அது எனக்கு ஒரு வணக்க இடமாக இருக்கும்."

இப்னுல்-கய்யிம் அவர்களே கூறினார்:

"அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியும், அவரை விடச் சிறந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்த ஒருவரை நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. சிரமங்கள் மற்றும் ஆறுதலையும் செல்வத்தையும் அழிக்கும் அனைத்தையும் — இல்லை, அவற்றுக்கு முற்றிலும் எதிரானவற்றையும் — சிறைவாசம், அச்சுறுத்தல் மற்றும் அடக்குமுறை இவற்றையெல்லாம் மீறி, இப்னு தைமிய்யா யாரும் செய்யக்கூடியதை விடத் தூய்மையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். அவர் மிகவும் தாராளமானவர், மனதில் மிகவும் வலிமையானவர், ஆன்மாவில் மிகவும் மகிழ்ச்சியானவர்; அவரது முகத்தில் ஆனந்தத்தின் ஒளிர்வு இருந்தது. எங்களை பயம் பற்றிக் கொள்ளும்போதும், எங்கள் எண்ணங்கள் எதிர்மறையாக மாறும்போதும், பூமி எங்களுக்கு குறுகியதாக மாறும்போதும், நாங்கள் அவரிடம் செல்வோம். அவரைப் பார்த்தவுடனும் அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனும், இந்த உணர்வுகள் அனைத்தும் எங்களை விட்டு நீங்கி,

நிவாரணம், வலிமை, உறுதி மற்றும் அமைதியால் மாற்றப்பட்டன."

அல்-பஸ்ஸார் கூறினார்:

"நான் அவரது பழக்கங்களை நன்கு அறிந்தவர்களில் ஒருவன். ஃபஜர் தொழுகைக்குப் பிறகு அவர் தேவையின்றி யாரிடமும் பேசமாட்டார்; ஒருவேளை அருகில் அமர்ந்திருப்பவரால் மட்டுமே கேட்கக்கூடிய தாழ்ந்த குரலில் அல்லாஹ்வின் திக்ரை (நினைவை) செய்து கொண்டிருப்பார்; அடிக்கடி அவர்..."⁵

அவர் மேலும் கூறினார்:

"தொழுகை தடை செய்யப்பட்ட நேரம் முடிந்த பிறகு..."⁶

அவர் மேலும் கூறினார்:

"இவ்வுலகின் இன்பங்கள் மற்றும் கவர்ச்சிகளில் எதையும் அவர் குறிப்பிடுவதை நான் பார்த்ததில்லை; உலகப் பேச்சுக்களில் அவர் ஈடுபடவில்லை; அதன் வாழ்வாதாரத்தில் எதையும் அவர் கேட்டதில்லை. மாறாக, அவர் தனது கவனத்தையும் உரையாடலையும்

மறுமையை நாடுவதிலும், அவரை
அல்லாஹ்விடம் நெருக்கமாக்கக்கூடியவற்றை
நோக்கியும் செலுத்தினார்."⁷

ஒருமுறை, ஆட்சியாளர் முஹம்மது பின் கலாஷன், தனது பெரிய பின்தொடர்பு காரணமாக அவர் தன்னிடமிருந்து மன்னராட்சியைப் பறிக்க விரும்புவதாக அவர் மீது குற்றம் சாட்டினார்; அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்:

"நான் அவ்வாறு செய்வேனா! அல்லாஹ்வின் மீதானையாக, உனது மன்னராட்சியும் மங்கோலியர்களின் மன்னராட்சியும் என் கண்களில் இரண்டு குறைந்த வெள்ளி நாணயங்கள் கூட மதிப்பு இல்லை!"⁸

அவரது ஆசிரியர்கள்⁹

அவர் ஏராளமான அறிஞர்களிடம் கற்றார்; அத்-தஹபீ அவரிடமிருந்து நேரடியாக அறிவித்தவாறு, அவரே அவர்களில் பலரைக் குறிப்பிட்டார். ஆசிரியர்களின் இந்த குறிப்பிட்ட பட்டியலில் நாற்பத்தொரு ஆண் அறிஞர்களும் நான்கு பெண் அறிஞர்களும் அடங்குவர். அவர் அறிவைப் பெற்ற அறிஞர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை இருநூறுக்கும் அதிகமாகும்.

அவரது சில ஆசிரியர்கள்:

- அபுல்-அப்பாஸ் அஹ்மது இப்னு அப்தில்-தாயிம் அல்-மக்திஸீ
- அபு நஸ்ர் அப்துல்-அஸீஸ் இப்னு அப்தில்-முன்இம்
- அபு முஹம்மது இஸ்மாயீல் இப்னு இப்ராஹீம் அத்-தனுக்
- அல்-மன்ஜீ இப்னு உத்மான் அத்-தனுக் அத்-திமஷ்கீ
- அபுல்-அப்பாஸ் அல்-முஅம்மில் இப்னு முஹம்மது அல்-பாலிஸ்
- அபு அப்தில்லாஹ் முஹம்மது இப்னு அபு பக்ர் இப்னு ஸுலைமான் அல்-அமீர்
- அபுல்-பரஜ் அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஸுலைமான் அல்-பக்தாதீ
- ஷரஃப் அத்-தீன் அல்-மக்திஸீ, அஹ்மது இப்னு அஹ்மது அஷ்-ஷாஃபிஈ
- முஹம்மது இப்னு அப்தில்-கவீ அல்-மக்திஸீ
- தகீ அத்-தீன் அல்-வாஸிதீ, இப்ராஹீம் இப்னு அலீ அஸ்-ஸாலிஹீ அல்-ஹன்பலீ
- அல்-பஸ்ஸார், உமர் இப்னு அலீ
- இப்னு காடீ அல்-ஜபல், அஹ்மது இப்னு ஹுஸைன்
- இப்னு ஃபத்லில்லாஹ் அல்-அமீர், அஹ்மது இப்னு யஹ்யா
- முஹம்மது இப்னு அல்-மன்ஜீ, இப்னு உத்மான் அத்-தனுக்

- யூசுப் இப்னு அப்தில்-(முஹ்மித் இப்னு அப்திஸ்-ஸலாம் அல்-பத்தீ
- இப்னு அல்-வர்தீ, ஜைன் அத்-தீன் உமர்
- உமர் அல்-ஹர்ரானீ, ஜைன் அத்-தீன் அபூ ஹஃபிஸ்
- இப்னு முஃபலிஹ், ஷம்ஸ் அத்-தீன் அபூ அப்தில்லாஹ்

அவரைப் பற்றிய

அறிஞர்களின் புகழுரைகள்

பல அறிஞர்கள் இப்னு தைமிய்யாவைப் புகழ்ந்தனர்; அவரது கல்விச் சாதனைகளுக்காக மட்டுமல்ல, ஜிஹாத் மற்றும் பொது நலன் தொடர்பான விவகாரங்களில் அவர் மேற்கொண்ட செயல்பாட்டிற்காகவும், மற்றவர்களிடம் அவர் காட்டிய ஏராளமான அக்கறைக்காகவும், அவரது வணக்க வழிபாட்டிற்காகவும். இந்த அறிக்கைகளில் சில:

1. அல்-ஹாஃபிழ் அத்-தஹபீ கூறினார்:

கருத்து வேறுபாடு உள்ள ஒரு விடயத்தை அவர் குறிப்பிடும்போது அது அற்புதமாக இருந்தது... அவரது தாராள குணம், தைரியம் மற்றும் ஆன்மாவின் இன்பங்களுக்கு அவர் காட்டாத கவனம் ஆகியவற்றைத் தவிர...

பல்வேறு அறிவியல்களில் அவரது சட்டத்
தீர்ப்புகள் முந்நூறு தொகுதிகளை
எட்டியிருக்கலாம், உண்மையில் அதற்கும்
அதிகமாக இருக்கலாம்; அல்லாஹ்வுக்காக அவர்
எப்போதும் உண்மையைச் சொன்னார், தனக்கு
வந்த குற்றச்சாட்டுகளைப்
பொருட்படுத்தவில்லை.

அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகி நன்கு அறிந்தவர்,
அவரைப் பொறுத்தவரை நான்
குறைந்துவிட்டேன் என்று என்னைக் குற்றம்
சாட்டுகிறார். அவரை எதிர்த்து முரண்படுபவர்,
நான் மிகைப்படுத்துகிறேன் என்று என்னைக்
குற்றம் சாட்டுகிறார்; இரு தரப்பினராலும் —
அவரது தோழர்கள் மற்றும் அவரது எதிரிகள் —
நான் அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளேன்.

அவர் வெள்ளை நிறத் தோலுடன், கருப்பு
முடியுடனும், சில வெள்ளி முடிகளுடன் கூடிய
கருப்பு தாடியுடனும் இருந்தார். அவரது முடி
அவரது காது மடல்களை எட்டியது; அவரது
கண்கள் சொற்பொழிவு செய்யும் நாவுகளாக
இருந்தன. அவருக்கு அகலமான தோள்களும்,
உரத்த, தெளிவான குரலும், வேகமான ஓதுதலும்
இருந்தன. அவர் விரைவில் கோபப்படுபவர்
ஆனால் பொறுமையுடனும்
சகிப்புத்தன்மையுடனும் அதை வென்றார்.

துஆ (பிரார்த்தனை), அல்லாஹ்விடம் உதவி
தேடுதல் மற்றும் மற்றவர்களிடம் அவர் காட்டிய

ஏராளமான அக்கறை ஆகியவற்றில் அவரைப் போன்றவரை நான் பார்த்ததில்லை. எனினும் நான் அவரை தவறற்றவர் என்று நம்பவில்லை; மாறாக அடிப்படை மற்றும் துணை விடயங்கள் இரண்டிலும் நான் அவரிடம் முரண்படுகிறேன்; ஏனென்றால் அவர் — தனது பரந்த கல்வி, மிகுந்த தைரியம், சுதந்திரமான சிந்தனை மற்றும் ... இருந்தபோதிலும் — அவர் வரம்பற்ற கடலும் ஒப்பற்ற கருவூலமும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டார்...

அவர் தொழுகைகளையும் நோன்புகளையும் பாதுகாத்தார்; சட்டங்களை உள்ளும் புறமும் மேன்மைப்படுத்தினார். மோசமான புரிதலால் அவர் சட்டத் தீர்ப்புகளை வழங்கவில்லை; ஏனென்றால் அவர் மிகவும் புத்திசாலி. அறிவு குறைபாட்டாலும் இல்லை; ஏனென்றால் அவர் பொங்கி வழியும் கடலாக இருந்தார். மார்க்கத்துடன் அவர் விளையாடவில்லை; மாறாக குர்ஆன், ஸுன்னா மற்றும் கியாஸிலிருந்து (ஒப்பீட்டு அனுமானம்) ஆதாரங்களை எடுத்து, தனக்கு முன் சென்ற இமாம்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி தனது நிலைகளை நிரூபித்து வாதிட்டார்; எனவே அவர் தவறினால் ஒரு நன்மை, சரியானால் இரண்டு நன்மைகள் அவருக்கு உண்டு.

அவர் [சிறை வைக்கப்பட்ட] கோட்டையில் கடுமையான நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, துல்-கஃதா

20-ஆம் திங்கள் இரவு இறக்கும் வரை நோய்வாய்ப்பட்டார்; திமிஷ்கின் பள்ளிவாசலில் அவருக்கு ஜனாஸா தொழுகை நடத்தப்பட்டது. பின்னர் பலர் அவரது ஜனாஸா தொழுகையில் கலந்து கொண்ட எண்ணிக்கையைப் பற்றி பேசினர்; குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கையாகக் கூறப்பட்டது ஐம்பதாயிரம்.¹⁰

2. இப்னு ஹஜர் அல்-அஸ்கலானீ கூறினார்:

எங்கள் ஆசிரியர்களின் ஆசிரியர், அல்-ஹாஃபிழ் அபுல்-யஃமரீ [இப்னு ஸய்யித் அன்-நாஸ்] அவர்கள் இப்னு தைமிய்யாவின் சுயசரிதையில் கூறினார்: 'அல்-மிஸ்ஸீ, ஷைக் அல்-இஸ்லாம் தகீ அத்-தீன் குறித்து எனது கருத்தைத் தெரிவிக்க என்னை ஊக்குவித்தார். அவர் தனது கல்வியின் அறிவியல்களில் பெரும் அறிவுச் செல்வத்தைப் பெற்றவர்களில் ஒருவர் என்று நான் கண்டேன். அவர் ஸுனன் மற்றும் ஆதார் (செய்திகள்) ஆகியவற்றை முழுமையாக மனப்பாடம் செய்து செயல்படுத்தினார். தஃப்ஸீர் குறித்து பேசினால், அதன் கொடியை ஏந்துவார்; ஃபிக்ஹில் சட்டத் தீர்ப்பு வழங்கினால், அதன் வரம்புகளை அறிவார். ஹதீஸ் குறித்து பேசினால், அவர் அதன் அறிவின் இருப்பிடமாகவும், அதன் அறிவிப்புகளை முழுமையாக அறிந்தவராகவும் இருந்தார். மதங்கள் மற்றும் பிரிவுகள் குறித்து

சொற்பொழிவாற்றினால், அவரை விட மிகவும் விரிவானவரும் நுணுக்கமானவரும் எவரும் காணப்படவில்லை. ஒவ்வொரு அறிவியலிலும் அவர் தனது சமகாலத்தவர்களை விஞ்சினார்; அவரைப் போன்றவரை நீங்கள் காண மாட்டீர்கள்; அவரது கண்களும் தன்னைப் போன்றவரைக் காணவில்லை...'¹¹

3. இப்னு ஹஜர் மேலும் கூறினார்:

தகீ அத்-தீனின் புகழ் சூரியனை விட மிகவும் பரவலானது; அவரை அவரது காலத்தின் ஷைக் அல்-இஸ்லாம் என்று அழைப்பது இன்றுவரை நல்லியல்பு மிக்க நாவுகளில் நிலைத்துள்ளது. நேற்று இருந்ததைப் போல நாளையும் தொடரும். அவரது கண்ணியத்தை அறியாதவன் அல்லது நீதியிலிருந்து விலகுபவன் மட்டுமே இதை மறுப்பார்.

...அவரிடமிருந்து நிராகரிக்கப்பட்ட நிலைகள், வெறும் ஆசைகளால் அவர் கூறியவை அல்ல; ஆதாரம் அவருக்கு எதிராக நிறுவப்பட்ட பிறகும் அவர் பிடிவாதமாகவும் வேண்டுமென்றே அவற்றில் நிலைத்திருக்கவில்லை. இதோ அவரது நூல்கள், உருவகவாதம் (தஜ்ஸீம்) கொண்டவர்களை மறுக்கும் உள்ளடக்கத்தால் நிரம்பி வழிகின்றன; இருந்தபோதிலும் அவர் தவறு செய்பவரும் சரியானவருமான ஒரு மனிதர்.

எனவே அவர் சரியானதில் — அது பெரும்பான்மை — அதிலிருந்து பயனடைய வேண்டும்; அதற்காக அவருக்கு அல்லாஹ்வின் கருணையைத் தேட வேண்டும்; அவர் தவறானதை குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றக் கூடாது. உண்மையில் அவரது தவறுகளுக்காக அவர் மன்னிக்கப்படுகிறார்; ஏனென்றால் அவர் தனது காலத்தின் இமாம்களில் ஒருவர்; முஜ்தஹித் நிபந்தனைகளை அவர் நிறைவேற்றினார் என்பதற்குச் சாட்சியம் உண்டு.

இந்த மனிதரின் வியத்தகு குணங்களில் ஒன்று, அவர் புதுமை மக்கள், ரவாஃபிதா, ஹுலுலிய்யா மற்றும் இத்திஹாதிய்யா ஆகியோருக்கு எதிரான மிகக் கடுமையானவராக இருந்தார். இவற்றில் அவரது நூல்கள் பலவும் புகழ்பெற்றவையும்; அவர்கள் குறித்த அவரது ஃபத்வாக்களை எண்ண முடியாது. எனவே, அவரை காஃபிர் என்று அறிவித்தவர்களைக் கேட்டபோது இந்த புதுமைக்காரர்களின் கண்கள் எப்படி மகிழ்ச்சியைக் கண்டிருக்கும்! அவரை காஃபிர் என்று அறிவிக்காதவர்கள் காஃபிர் என்று முத்திரை குத்தப்படுவதைக் கண்டபோது அவர்கள் எப்படி மகிழ்ந்திருப்பார்கள்! அறிவின் மேலங்கியை அணிந்து நுண்ணறிவு கொண்டவர், ஒரு மனிதனின் வார்த்தைகளை அவரது நன்கு அறியப்பட்ட நூல்களின் அடிப்படையிலோ அல்லது அவரது வார்த்தைகளைத் துல்லியமாக

அறிவிக்க நம்பப்படுபவர்களின்
நாவுகளிலிருந்தோ கருத்தில் கொள்வது
கடமையாகும். பின்னர் இவை
அனைத்திலிருந்தும் நிராகரிக்கப்பட்டதைத்
தனிமைப்படுத்தி, உண்மையான நல்வழியை
நோக்கிய நோக்கத்துடன் எச்சரிக்க வேண்டும்;
அவரது சிறந்த குணங்களுக்காகவும் அவர்
சரியானதற்காகவும் அவரைப் புகழ வேண்டும்;
இதுவே அறிஞர்களின் வழி.

ஷைக் தகீ அத்-தீனின் நற்பண்புகளாக
புகழ்பெற்ற மாணவரான ஷைக் ஷம்ஸ் அத்-தீன்
இப்னுல்-கய்யிம் அல்-ஜவ்ஸிய்யா மட்டும்
இல்லையென்றால் — பல நூல்களின் ஆசிரியர்,
அவரது எதிரிகளும் ஆதரவாளர்களும்
பயனடைந்தவர் — இது அவரது [இப்னு
தைமிய்யாவின்] பெரும் நிலைக்கு போதுமான
அறிகுறியாகும். அவரது காலத்தின் ஷாஃபிஃ
இமாம்களும் மற்றவர்களும், ஹன்பலிகளைக்
கூறவேண்டியதில்லை, [இஸ்லாமிய]
அறிவியல்களில் அவரது மேன்மைக்குச்
சாட்சியமளித்தபோது வேறு எப்படி இருக்க
முடியும்?¹²

4. இப்னு கதீர் கூறினார்:

ஏதாவது ஒன்றைக் கேட்டால், அவர்
குறைந்தபட்சம் அதை மனப்பாடம் செய்து, பிறகு

அதைக் கற்றுக்கொள்வதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வார். அவர் புத்திசாலியாகவும் நிறைய மனப்பாடம் செய்தவராகவும் இருந்தார்; தஃப்ஸீரிலும் அதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்திலும் இமாமாகவும், ஃபிக்ஹில் அறிவுள்ளவராகவும் ஆனார். உண்மையில், அவர் தனது காலத்திலும் வேறு காலங்களிலும் அந்த மத்ஹபுகளின் பின்பற்றுபவர்களை விட மத்ஹபுகளின் ஃபிக்ஹை நன்கு அறிந்தவர் என்று கூறப்பட்டது. உஸூல் மற்றும் மார்க்கத்தின் கிளைகள், இலக்கணம், மொழி மற்றும் பிற நூல் மற்றும் அறிவுசார் அறிவியல்களில் அவர் அறிஞராக இருந்தார்... ஒவ்வொரு அறிவியலின் அறிஞரும் அவருடன் பேசினால், அந்த அறிவியல் இப்பனு தைமிய்யாவின் சிறப்புத் துறை என்று அவர் நினைப்பார். ஹதீஸைப் பொறுத்தவரை, அவர் அதன் கொடியைச் சுமப்பவர், ஒரு ஹாஃபிழ், பலவீனமானதை வலிமையானதிலிருந்து வேறுபடுத்தக்கூடியவர், அறிவிப்பாளர்களை முழுமையாக அறிந்தவர்...¹³

அவர் மேலும் கூறினார்:

அவர், அல்லாஹ்வின் கருணை அவர் மீது உண்டாகட்டும், மிகப் பெரிய அறிஞர்களில் ஒருவராக இருந்தார்; ஆனால் தவறு செய்பவர்களிலும் சரியானவர்களிலும்

ஒருவராகவும் இருந்தார். எனினும் அவரது சரியான தீர்ப்புகளைப் பொறுத்தவரை அவரது தவறுகள் மிகப்பெரிய கடலில் ஒரு துளி போன்றவை; புகாரீ அறிவித்தபடி அவை அவருக்கு மன்னிக்கப்படுகின்றன:

"ஒரு ஆட்சியாளர் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கி, அவர் சரியாக இருந்தால் அவருக்கு இரண்டு நன்மைகள்; தவறாக இருந்தால் அவருக்கு ஒரு நன்மை." (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ)

5. அல்-ஹாஃபிழ் அல்-மிஸ்ஸீ கூறினார்:

அவரைப் போன்றவரை நான் பார்த்ததில்லை; அவரது கண்களும் தன்னைப் போன்றவரைக் காணவில்லை. அல்லாஹ்வின் வேதம் மற்றும் அவனது தூதரின் ஸுன்னாவை அவரை விட அதிகமாக அறிந்தவரையும், அவற்றை அவரை விட நெருக்கமாகப் பின்பற்றியவரையும் நான் பார்த்ததில்லை.¹⁴

அவரது பொன்மொழிகள்

ஷைக் அல்-இஸ்லாம் ஆழமான கருத்துக்களைக் கூறுவதில் புகழ்பெற்றவர்; அவற்றில் சில:

- அவனிடமிருந்து வரும் ஒவ்வொரு தண்டனையும் தூய நீதி; அவனிடமிருந்து வரும் ஒவ்வொரு அருளும் தூய கிருபை.¹⁵
- நிலையான பேரின்பத்தை விரும்பும் எவரும், அடிமைத்தனத்தின் (அடியார் நிலை) வாசற்படியில் உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும்.¹⁶
- அன்பு செலுத்தப்படுவதை இறைவன் விரும்புகிறான்.¹⁷
- அறிவு இல்லாமல் நேர்வழி கிடைக்காது; பொறுமை இல்லாமல் சரியான திசை கிடைக்காது.¹⁸
- இந்த உலகில் ஒரு சுவர்க்கம் உள்ளது; யார் அதில் நுழையவில்லையோ அவர் மறுமையின் சுவர்க்கத்தில் நுழையமாட்டார்.
- உண்மையில் சிறை வைக்கப்பட்டவன், தனது இதயம் அல்லாஹ்விடமிருந்து தடுக்கப்பட்டவன்; சிறை பிடிக்கப்பட்டவன், தனது ஆசைகள் அவனை அடிமைப்படுத்தியவன்.¹⁹
- இந்த முழு மார்க்கமும் உண்மையை அறிவதிலும் அதன்படி செயல்படுவதிலும் சுற்றுகிறது; செயல் பொறுமையுடன் இருக்க வேண்டும்.²⁰
- வணக்கம் மார்க்கச் சட்டத்தின் மீதும் அதைப் பின்பற்றுவதன் மீதும் நிறுவப்பட்டது; ஒருவரின் அடிப்படை ஆசைகள் மீதும் புதுமையின் மீதும் அல்ல.²¹

- உங்கள் இதயத்தில் ஒரு செயலின் இனிமையை நீங்கள் சுவைக்கவில்லை என்றால், அதைச் சந்தேகியுங்கள்; ஏனென்றால் இறைவன், அவன் மிக உயர்ந்தவன், நன்றி உடையவன்.²²
- அடியார் தனது எஜமானை அதிகம் நேசிக்கும் அளவுக்கு, மற்ற பொருட்களை அவர் குறைவாக நேசிப்பார்; அவை எண்ணிக்கையில் குறையும். அடியார் தனது எஜமானை குறைவாக நேசிக்கும் அளவுக்கு, மற்ற பொருட்களை அதிகம் நேசிப்பார்; அவை எண்ணிக்கையில் அதிகரிக்கும்.²³
- நிரந்தரமாக அடியார் அல்லாஹ்விடமிருந்து வரும் அருளைப் பெறுபவர், அந்த நிலையில் அவர் நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்; அல்லது அவர் பாவம் செய்தவர், அந்த நிலையில் அவர் தவ்பா (மன்னிப்புக் கோருதல்) செய்ய வேண்டியவர்; அவர் எப்போதும் ஒரு அருளிலிருந்து மற்றொரு அருளுக்கு நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறார்; எப்போதும் தவ்பாவின் தேவையில் இருக்கிறார்.²⁴
- பாவங்கள் தீங்கை ஏற்படுத்துகின்றன; தவ்பா தீங்கின் காரணத்தை நீக்குகிறது.²⁵
- தவ்ஹீதுக்குச் சாட்சியம் கூறுவது நன்மையின் கதவைத் திறக்கிறது; பாவங்களிலிருந்து தவ்பா செய்வது தீமையின் கதவை மூடுகிறது.²⁶
- நஃப்ஸுக்கு எதிரான ஜிஹாத், காஃபிர்கள் மற்றும் நயவஞ்சகர்களுக்கு எதிரான ஜிஹாத்திற்கான

அடித்தளமாகும்.²⁷

- அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதையும் ஒரு மனிதன் பயப்படமாட்டான்; அது அவரது இதயத்தில் உள்ள ஒரு நோயால் தவிர.²⁸
- சோதனைகளும் துன்பங்களும் வெப்பத்தையும் குளிரையும் உணர்வது போன்றவை; அவற்றைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதை ஒருவர் அறிந்தால், அவை வரும்போது அவர் கோபப்பட மாட்டார்; மனம் உடைந்தோ மனச்சோர்வடைந்தோ இருக்க மாட்டார்.
- தவ்ஹீதின் முழுமை, இதயத்தில் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லாதபோது காணப்படுகிறது; அடியார் அவன் நேசிப்பவர்களையும் அவன் நேசிப்பதையும் நேசிக்கிறார்; அவன் வெறுப்பவர்களையும் அவன் வெறுப்பதையும் வெறுக்கிறார்; அவனுக்கு விசுவாசம் உள்ளவர்களுக்கு விசுவாசம் காட்டுகிறார்; அவன் பகை காட்டுபவர்களுக்கு பகை காட்டுகிறார்; அவன் கட்டளையிடுவதை கட்டளையிடுகிறார்; அவன் தடுப்பதை தடுக்கிறார்.²⁹
- இந்த உலகில், அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்வதிலும், அவனைப் புகழ்வதிலும், அவனை வணங்குவதிலும் மனிதன் வேறு எதனுடனும் ஒப்பிட முடியாத ஒரு மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறான்.³⁰

- துறவு (முஹத்) நோக்கம், அடியாரின் மறுமைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் அனைத்தையும் விடுவதாகும்; வணக்கத்தின் நோக்கம் அவரது மறுமைக்குப் பயனளிக்கும் அனைத்தையும் செய்வதாகும்.³¹
- பாவங்கள் சங்கிலிகள் மற்றும் பூட்டுகள் போன்றவை; அவை பாவம் செய்பவரை தவ்ஹீதின் பரந்த தோட்டத்தில் சுற்றித் திரிவதிலிருந்தும், நல்ல செயல்களின் பலன்களை அறுவடை செய்வதிலிருந்தும் தடுக்கின்றன.³²
- எனது எதிரிகள் எனக்கு என்ன செய்ய முடியும்? என் நெஞ்சில் என் சுவர்க்கமும் என் தோட்டமும் உள்ளன. நான் பயணம் செய்தால் அவை என்னுடன் இருக்கும்; என்னை ஒருபோதும் விட்டு நீங்காது. எனக்கு சிறைவாசம் என் இறைவனுடன் தனிமையாக இருக்கும் வாய்ப்பு. கொல்லப்படுவது ஷஹாதத்; என் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவது ஆன்மீகப் பயணம்.³³

அவரது மரணம்

இப்பனு தைமிய்யா, படிக்கவோ எழுதவோ முற்றிலும் தடை செய்யப்பட்ட பிறகு, ஹிஜ்ரீ 728-ஆம் ஆண்டு துல்கஃதா 20-ஆம் திங்கள் இரவு சிறையில் இறந்தார்.

இறப்பதற்கு முந்தைய சில நாட்களில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டார்.

அவரது காலத்தின் சில புதுமைக்காரர்கள் அவரைப் பற்றி பரப்பிய பல பொய்கள் மற்றும் அவதூறுகள் இருந்தபோதிலும், அவரது ஜனாஸா தொழுகையில் மிகப்பெரிய கூட்டம் கலந்து கொண்டது. அல்-பஸ்ஸார் கூறுகிறார்:

"மக்கள் அவரது மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டவுடன், டமாஸ்கஸில் தொழுகையில் கலந்து கொள்ளக்கூடியவர்களும் விரும்பியவர்களும் — அவர் தோன்றி அதில் கலந்து கொள்ளாமல் — ஒருவர் கூட இருக்கவில்லை. இதன் விளைவாக டமாஸ்கஸின் சந்தைகள் மூடப்பட்டன; வாழ்வாதார பரிவர்த்தனைகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்பட்டன... ஆளுநர்கள், தலைவர்கள், அறிஞர்கள், நீதிபதிகள் அனைவரும் வெளியே வந்தனர். எனது அறிவுப்படி — பெரும்பான்மை மக்களில் யாரும் வரத் தவறவில்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; மூன்று நபர்களைத் தவிர; அவர்கள் இப்போது தைமிய்யாவின் பகைமைக்கு நன்கு அறியப்பட்டவர்கள்; எனவே, தங்கள் உயிர்களுக்குப் பயந்து மக்களிடமிருந்து ஒளிந்து கொண்டனர்." (அல்-பஸ்ஸார், பக். 82-83)

இப்து கதீர் கூறினார்:

"அவரது ஜனாஸாவுக்கு முன்னால், பின்னால், வலப்புறத்திலும் இடப்புறத்திலும் மிகப்பெரிய மக்கள் கூட்டம் இருந்தது. அல்லாஹ்வைத் தவிர யாரும் அவர்களை எண்ண முடியாது; பிறகு ஒருவர் கத்தினார்: 'ஸுன்னாவின் இமாம்களின் ஜனாஸா தொழுகை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்!' அப்போது மக்கள் அழத் தொடங்கினர்... முஹர் தொழுகைக்கான அழைப்பு அறிவிக்கப்பட்டபோது, வழக்கத்திற்கு மாறாக உடனடியாக அதற்குப் பிறகு தொழுதனர். அவர்கள் தொழுகையை முடித்தவுடன், துணை கதீப் வெளியே வந்தார் — பிரதான கதீப் வெளியே எகிப்தில் இருந்ததால் — அவர் இப்து தைமிய்யா மீது தொழுகையை நடத்தினார்... பிறகு மக்கள் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் பள்ளிவாசலின் அனைத்து கதவுகள் வழியாகவும் வெளியே பொழிந்தனர்... அல்-கய் சந்தையில் அவர்கள் கூடினர்." (இப்து கதீர், 14/138)

அவரது நூல்கள்

இப்து தைமிய்யா மிகுந்த எழுத்தாளராக இருந்தார்; பரந்த அளவிலான தலைப்புகளை உள்ளடக்கிய பல நூல்களை இயற்றினார். அவரது எழுத்துக்களின்

மொத்தம் நூற்றுக்கணக்கான தொகுதிகளாக இருக்கலாம் என்று கருதப்பட்டது; அவற்றில் பெரும்பாலானவை இழக்கப்பட்டாலும், பல இன்னும் கிடைக்கின்றன; அச்சில் உள்ளன. அவரது பல நூல்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன; கீழே இந்த நூல்களின் பட்டியல், அதைத் தொடர்ந்து அரபியில் அவரது சில நூல்கள்.³⁴

ஆங்கில மொழியில் இப்னு தைமிய்யாவின், அல்லது அவரைப் பற்றிய நூல்கள்:

1. *Ibn Taymiyyah on Public and Private Law in Islam or Public Policy in Islamic Jurisprudence* [tr. Omar A. Farrukh, Khayats, 1966]
2. *A Seventh Century Sunni Creed: The Aqida al-Wasitiya of Ibn Taymiya* [tr. Merlin Swartz, the Hague: Mouton, 1973]
3. *Public Duties in Islam* [tr. Muhtar Holland, The Islamic Foundation, 1402/1982]
4. *Ibn Taymiyyah's Essay on the Jinn* [tr. Abu Ameenah Bilal Philips, 1409/1989]
5. *The Concise Legacy* [tr. Farhat Abbaas, Jam'iyyah Ihya' al-Minhaj as-Sunnah, 1415/1994]
6. *Introduction to the Principles of Tafseer* [tr. Muhammad Abdul Haqq Ansari, al-Hidaayah, 1414/1993]
7. *The Friends of Allah and the Friends of Shaytan* [trans. Abu Rumaysah, Daar us-Sunnah, 1421/2000]
8. *Ibn Taymiyyah Against the Greek Logicians* [tr. Wal B. Hallaq, Oxford University Press, 1993]

9. *Ageedah al-Waasitiyyah* [tr. Assad Nimar Busool, IQRA International Educational Foundation, 1994]; *Sharh Ageedah al-Waasitiyyah* [commentary Muhammad Khalil Harras, tr. Muhammad Rafiq Khan, Dar-us-Salam Publications, 1416/1996]
10. *Fundamentals of Enjoining Good & Forbidding Evil* [tr. Abu Khalil & Muhammad al-Jibali, al-Qur'an & Sunnah Society of North America, 1997]
11. *Mukhtasar Iqtidaa as-Siraat al-Mustaqeem* [Dar-us-Salam Publications, 1416/1996]
12. *The Book of Eemaan* [compiled from the works of ibn Taymiyyah by Dr. Muhammad Nasim Yasim, al-Firdous Ltd., 1997]
13. *Diseases of the Hearts and their Cures* [tr. Abu Rumaysah, Daar us-Sunnah, 1418/1998]
14. *Ibn Taymiyyah's Letters from Prison* [tr. Abu Ammar, Message of Islam, 1419/1998]
15. *The Waasitah Between Allaah & The Creation* [tr. Abu Iyaad Amjad Rafiq, Invitation to Islaam, 1998]
16. *Al-Ubudiyyah* [tr. Nasir ud-Deen Khattaab]; also translated as *Ibn Taymiyyah's Essay on Servitude* [tr. Abu Safwan Fareed ibn Haibatan, al-Hidaayah, 1420/1999]
17. *Kitab al-Iman: Book of Faith* [tr. Salman Hasan al-Ani, Iman Publishing House, 1999]
18. *Ibn Taimiya's Struggle Against Popular Religion: with an annotated translation of his Kitab Iqtida as-Sirat al-Mustaqim Mukhalafat Ashab al-Jahim* [Muhammad Umar Memon, the Hague: Mouton, 1976]

19. *Ibn Taymiyyah and his Projects of Reform* [Serajul Haque, Islamic Foundation of Bangladesh, 1982]
20. *Ibn Taymiyyah's Ethics* [Victor E. Makari, Scholars Press, 1983]
21. *A Muslim Theologian's Response to Christianity: Ibn Taymiyyah's al-Jawab as-Sahih* [ed. Thomas F. Michel, Caravan Books, 1985]
22. *Economic Concepts of Ibn Taymiyyah* [Abdul Azim Islahi, The Islamic Foundation, 1408/1988]
23. *The Political Thought of Ibn Taymiyyah* [Prof. Qamaruddin Khan, Adam Publishers & Distributors, 1992]
24. *Ibn Taymiyyah & The Islamization of Knowledge* [Taha Jabir al-Alwani, IIIT, 1994]
25. *The Relief from Distress - An explanation to the du'a of Yunus* [trans. Abu Rumaysah, Daar us-Sunnah, 1425/2005]

அரபியில் இப்னு தைமிய்யாவின் கிடைக்கக்கூடிய நூல்கள் பல:

1. *Majmu' Fatawa Ibn Taymiyyah* [compiled by 'Abdur-Rahman ibn Qasim and his son, Muhammad, in thirty-seven volumes] containing many monographs and treatises that he wrote.
2. *Fatawa al-Kubra*, in five volumes
3. *Fatawa al-Misriyyah*
4. *Al-Jawab as-Sahih li man Baddala Din al-Masih*, in six volumes
5. *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*, in six volumes
6. *Dar' Ta'arud al-'Aql wa-n-Naql*, in twelve volumes
7. *As-Sarim al-Maslul 'ala Shatim ar-Rasul*, in three volumes
8. *Naqd at-Ta'sis*

9. *Iqtida as-Sirat al-Mustaqim li Mukhalafah Ashab al-Jahim*, in two volumes
10. *Al-Istiqamah*
11. *Naqd Maratib al-Ijma'*
12. *Ar-Radd 'ala al-Mantiqiyyin*
13. *Ar-Radd 'ala al-Akhna'i*
14. *Ar-Radd 'ala al-Bakri*
15. *An-Nubuwwat*
16. *Qa'idah 'Adhimah fi-l-Farq bayn 'Tbadah Ahl al-Islam wa-l-Iman wa 'Tbadah Ahl ash-Shirk wa-n-Nifaq*
17. *Al-Qawa'id an-Nuraniyyah al-Fiqhiyyah*
18. *Tafsir Ibn Taymiyyah*, compiled by 'Abdu-r-Rahman 'Umayri, in seven volumes

தொகுப்பாளரின் முன்னுரை

அனைத்து புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; இறுதி நபி மீது சாந்தியும் சமாதானமும் பொழியட்டும்.

அன்பான வாசகரே, அறிந்துகொள்ளுங்கள்: இதயத்தை சிகிச்சை செய்வதற்கும், நோய்கள் மற்றும் அனைத்து பாவங்களிலிருந்தும் அதைத் திருத்தி தூய்மைப்படுத்த விரைவதற்கும் ஒருவரின் நேரத்தையும் சக்தியையும் செலவிடுவது மிக முக்கியமானது. இதயம் இஸ்லாத்தில் மிகப் பெரிய மற்றும் உயர்ந்த நிலையைப் பிடித்திருப்பதால் இது அவசியமாகிறது; ஏனென்றால் அதுவே இறைவன் நோக்கும் இடமாகவும், தவ்ஹீத், ஈமான் மற்றும் நேர்மைக்கான களஞ்சியமாகவும் உள்ளது.

செயல்கள் அல்லாஹ்வின் பார்வையில் அவற்றின் மேன்மைக்கேற்ப ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடுத்தப்படுகின்றன — இதயத்தின் நிலைக்கேற்ப, அவற்றின் எண்ணிக்கை அல்லது வடிவத்திற்கேற்ப அல்ல; மாறாக, அழைப்பவரின் வலிமை, அவர்/அவளது உண்மைத்தன்மை, நேர்மை மற்றும் தன்னை

விட அல்லாஹ்வை அவர்/அவள் எந்த அளவிற்கு முன்னுரிமைப்படுத்துகிறார் என்பதன் காரணமாக.¹

இதயம் அடித்தளத்தை உருவாக்குகிறது; அது உறுப்புகளின் உரிமையாளர்; உறுப்புகள் அதன் வீரர்கள். உரிமையாளர் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டால் அவரது வீரர்கள் தூய்மைப்படுத்தப்படுவார்கள்; உரிமையாளர் அழுக்கடைந்தால் அவரது வீரர்கள் அழுக்கடைவார்கள்.

அல்-ஹாஃபிழ் இப்னு ஹஜர் அல்-அஸ்கலானீ (ரஹிமஹுல்லாஹ்; அவரது அறிவால் எங்களை வளர்க்கட்டும்) கூறினார்கள்:

"இதயம் இதற்காகத் தனித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; ஏனென்றால் அது உடலின் தலைவர்; தலைவரின் தூய்மையால் குடிமக்கள் தூய்மையடைகிறார்கள்; அவரது ஊழலால் அவர்கள் ஊழலடைகிறார்கள். எனவே, அல்லாஹ்வின் அடியாரே, உங்கள் இதயத்தைக் குணப்படுத்த விரும்பினால், அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேடுவதிலும் அவன்மீது நம்பிக்கை வைப்பதிலும் உண்மையாக இருப்பது, ஏராளமான கூடுதல் தொழுகைகளைத் தொழுவது, அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிதல் செயல்களை அடிக்கடி செய்வது, மக்கள் தூங்கும்போது இரவுத் தொழுகையைத் தொழுவது, இதயத்தை திక్కர்களில்

(நினைவுகளில்) தொடர்ந்து ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்வதன் மூலமும் நல்லோரை மட்டுமே நண்பர்களாகக் கொள்வதன் மூலமும் சிகிச்சை செய்வது... மற்றும் குர்ஆனை அடிக்கடி ஓதுவது உங்கள் மீது கடமையாகும். அல்லாஹ் இவை அனைத்தையும் அவரால் பாதுகாக்கப்பட அனுமதிக்கட்டும்."

எனவே என் முஸ்லிம் சகோதரரே, 'இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றின் சிகிச்சைகளும்' என்ற தலைப்பில் ஷைக்குல்-இஸ்லாம் இப்னு தைமிய்யா எழுதிய ஒரு நூல் இதுவாகும். அவரது 'ஃபதாவா' நூல்களுக்கிடையில் அதை நான் கண்டேன்; அது அழகான ஒரு நூல், பல நன்மைகளைக் கொண்டது என்று கண்டேன். எனவே, முஸ்லிமே, அதை உங்கள் அன்பான நண்பர்களிடமும் சகோதரர்களிடமும் பரப்புவதற்கு விரைவது உங்கள் மீது கடமையாகும்; ஒருவேளை அல்லாஹ் அவர்களின் இதயங்களைத் திருத்தலாம். அல்லாஹ்வின் உதவிதான் தேடப்படுகிறது.

இப்ராஹீம் பின் அப்தில்லாஹ் அல்-ஹஸீமீ

தொகுப்பாளரின் அறிமுகம்

இதயத்தின் வாழ்வின் திறவுகோல்கள்

இப்னுல்-கய்யிம் (ரஹிமஹுல்லாஹ்) கூறினார்கள்:

இதயத்தின் வாழ்வின் திறவுகோல்கள்:
குர்ஆனைச் சிந்திப்பது, இரகசியமாக
அல்லாஹ்விடம் பணிவுடன் இருப்பது,
பாவங்களை விடுவது.

அல்லாஹ் (மகத்துவமும் கண்ணியமும் உடையவன்)
கூறினான்:

"...நாம் உமக்கு இறக்கிய ஒரு வேதம், மிக்க
பரக்கத் (அருள்) மிக்கது; அவர்கள் அதன்
வசனங்களைச் சிந்திக்கவும், அறிவுடையோர்

அதிலிருந்து நினைவுகூரவும்." (ஸூரா ஸாத் 38:29)

எனவே, இந்த மாபெரும் குர்ஆனை — அதன் சொற்கள், பொருள், கட்டளைகள், தடைகள் மற்றும் சட்டங்களில் பரக்கத் (அருள்) மிக்கதாக — அல்லாஹ் இறக்கினான் என்று நமக்கு அறிவித்தான். அதன் பரக்கத் (அருள்கள்) அவற்றில் ஒன்று: அதன் ஒரு சொல்லை ஒதுபவருக்கு ஒரு நன்மை உண்டு; இந்த நன்மை பத்து மடங்காக அதிகரிக்கப்படுகிறது — அத்-திர்மிதீ அறிவித்த ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டபடி; அத்-திர்மிதீ அது ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று கூறினார்.¹ அதன் பரக்கத்தில் மற்றொன்று: அதை ஒதி அதன்படி செயல்படுபவர் இவ்வுலகில் வழிகெடுக்கப்படமாட்டார்; மறுமையில் துன்பத்திலும் துயரத்திலும் வீழ்மாட்டார் — இப்னு அப்பாஸ் (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் இந்த வசனத்தின் விளக்கத்தில் கூறியவாறு:

"...யார் என் நேர்வழியைப் பின்பற்றுகிறானோ அவன் வழிதவறமாட்டான்; துன்பப்படவும் மாட்டான்." (ஸூரா தாஹா 20:123)

அதன் பரக்கத்தில் மற்றொன்று: அதைக் கற்று கற்பிப்பவர் மக்களில் சிறந்தவர்களில் ஒருவர் — அல்-புகாரீ அறிவித்த ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டபடி:

"உங்களில் சிறந்தவர், குர்ஆனைக் கற்று பிறகு அதைக் கற்பிப்பவர்." (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ, 6/501, எண். 545)

அதன் பரக்கத்தில் மற்றொன்று: இவ்வுலகில் அதன்படி செயல்பட்ட அதன் தோழர்களுக்காக மறுமை நாளில் அது பரிந்துரைப்பாளராக வரும் — முஸ்லிம் தனது ஸஹீஹில் அறிவித்த இரண்டு ஹதீஸ்களில் குறிப்பிடப்பட்டபடி.²

அவன் (மிக உயர்ந்தவன்) குர்ஆனை இறக்கியதன் நோக்கம், அதன் பொருள்கள், கட்டளைகள் மற்றும் தடைகளைச் சிந்திப்பதாகும்; அதனால் ஒருவர் கட்டளையிடும் வசனத்தைக் கண்டால் அதைப் பின்பற்ற வேண்டும்; தடை செய்யும் வசனத்தைக் கண்டால் அதை விட வேண்டும்.

அல்லாஹ்வின் கருணை குறித்த வசனத்தைக் கண்டால் இந்த கருணையை நம்பி அதைக் கேட்க வேண்டும். தண்டனை அச்சுறுத்தலுடன் கூடிய வசனத்தைக் கண்டால் இதை அஞ்சி, அதிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேட வேண்டும். அல்லாஹ்வின் மகத்துவப்படுத்தல் குறித்த வசனத்தைக் கண்டால் அல்லாஹ்வை மகத்துவப்படுத்த வேண்டும்; இதன் மூலம் ஈமான், அறிவு, நேர்வழி மற்றும் தகவா அதிகரிக்கும். அல்லாஹ் நம்பிக்கையாளர்களை விவரிக்கும்போது கூறினான்:

**"அவர்கள் மீது அவனுடைய வசனங்கள்
ஓதப்பட்டால், அவை அவர்களின் ஈமானை
அதிகரிக்கச் செய்கின்றன." (ஸூரா அன்ஃபால்
8:2)**

அவை வாக்குறுதிகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும்
கொண்டிருப்பதால், அவை நம்பிக்கையையும்
பயத்தையும் ஊக்குவிக்கின்றன. அல்லாஹ்
(மகத்துவமும் கண்ணியமும் உடையவன்) கூறினான்:

**"அவர்கள் குர்ஆனைச் சிந்திக்கவில்லையா?
அல்லது அவர்களின் இதயங்களின் மீது
பூட்டுகள் உள்ளனவா?" (ஸூரா முஹம்மது
47:24)**

இதயத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் வழிகளில் ஒன்று,
இரகசியமாக அல்லாஹ்விடம் பணிவாக இருப்பது.
அதாவது, துஆ, மன்னிப்புக் கோருதல், அவனிடம்
திரும்புதல், வெற்றியும் சுவர்க்கமும் தேடுதல், நரக
நெருப்பிலிருந்து பாதுகாப்புக் கோருதல்
ஆகியவற்றின் மூலம் அல்லாஹ்வை நாடுவதும்
ஏங்குவதும் — இரவின் கடைசி மூன்றில் அல்லாஹ் கீழ்
வானத்திற்கு இறங்கும் நேரத்தில் — ஸஹீஹ் ஹதீஸில்
வந்தபடி:

**"எங்கள் இறைவன் இரவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு
எஞ்சியிருக்கும்போது கீழ் வானத்திற்கு இறங்கி,**

'யார் என்னிடம் துஆ செய்கிறாரோ நான் அவருக்குப் பதிலளிக்கிறேன். யார் என்னிடம் கேட்கிறாரோ நான் அவருக்குக் கொடுக்கிறேன். யார் என்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறாரோ நான் அவரை மன்னிக்கிறேன்' என்று கூறுகிறான்." (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ, எண். 9474; ஸஹீஹ் முஸ்லிம், எண். 758)

இந்த ஹதீஸ், இரவின் கடைசிப் பகுதியில் எழுந்து நின்று தொழுவதற்கும், துஆ செய்வதற்கும், மன்னிப்புக் கோருவதற்கும், சுவர்க்கத்தையும் நெருப்பிலிருந்து பாதுகாப்பையும் கேட்பதற்கும், இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் நன்மையைத் துஆ செய்வதற்கும் ஊக்குவிக்கிறது. உண்மையில் அல்லாஹ் நம்மை துஆவுக்கு கட்டளையிட்டு பதிலளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளான்; குறைபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன் தனது வாக்குறுதிகளை மீறமாட்டான். இந்த பதில் அடையப்படும் நேரங்களில் ஒன்று இரவின் கடைசிப் பகுதியாகும்; இது அல்லாஹ் தான் விரும்பியவர்களுக்கு வழங்கும் ஒரு அருள்; அல்லாஹ் மிகப் பெரிய அருள்களின் உரிமையாளன்.

இதயத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் வழிகளில் ஒன்று, அதைக் கொல்லும் பாவங்களை விடுவது — ஹதீஸில் வந்தபடி:

"அடியார் ஒரு பாவம் செய்யும்போது அவரது இதயத்தில் ஒரு கரும்புள்ளி தோன்றும்; அவர் மன்னிப்புக் கோரினால் இந்த கரும்புள்ளி நீக்கப்படும்; அவர் பாவத்திற்குத் திரும்பினால் கரும்புள்ளி வளர்ந்து அவரது இதயம் கருப்பாகும் வரை; இதுவே அல்லாஹ் கூறிய 'ரான்' (பாவ மூடி) ஆகும்." (அன்-நஸாயீ மற்றும் அத்-திர்மீதீ [1/128] அறிவித்தனர்; அதை ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று கூறினர்)

"இல்லை! அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றின் காரணமாக அவர்களின் இதயங்களின் மீது ரான் (மூடி) ஏற்பட்டுவிட்டது." (ஸூரா அல்-முதஃப்பிஃபீன் 83:14)

கவிஞர் கூறினார்:

"பாவங்கள் இதயங்களைக் கொல்லுவதை நான் கண்டேன்; அவற்றிற்கு அடிமையாகி வாழ்ந்ததால் இழிவு உண்டாகிறது; பாவங்களை விடுவதில்தான் அதன் வாழ்வு உள்ளது; உன் ஆன்மாவைப் பாதுகாப்பதே உனக்கு சிறந்தது."

இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றின் சிகிச்சைகளும்

இதயங்கள் மூன்று வகைகள்:

(i) சரியான இதயம்: அல்லாஹ்வின் கட்டளையையும் அவனுடைய தடைகளையும் எதிர்க்கும் அனைத்து ஆசைகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பானது; அவன் அறிவிப்பதற்கு முரணான அனைத்து சந்தேகங்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பானது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதையும் வணங்குவதிலிருந்தும், அவனுடைய தூதரைத் தவிர வேறு யாரிடமும் தீர்ப்பை நாடுவதிலிருந்தும் பாதுகாப்பானது.

(ii) இறந்த இதயம்: இது சரியான இதயத்திற்கு நேர்மாறானது; எந்த உயிரும் இல்லாதது; தனது இறைவனை அறியாததும், அவனை வணங்காததும்.

(iii) ஓரளவு உயிரும் குறைபாடும் உள்ள இதயம்: இது அல்லாஹ்வின் மீதான அன்பு, அவன் மீதான ஈமான், நேர்மை மற்றும் அவன் மீதான நம்பிக்கை — அது உயிருடன் இருப்பதற்கு அவசியமானவை — ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் வீண் ஆசைகள் மீதான அன்பும் அவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதும், இழிவான ஒழுக்கங்களும் நடத்தைகளும்

— அதை இறக்கச் செய்யும் காரணங்கள் —
ஆகியவற்றையும் கொண்டுள்ளது; இந்த இரண்டு
நிலைகளுக்கு இடையே தொடர்ந்து
ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

எனவே முதல் வகை இதயம்: உயிருள்ள, பணிவான,
மென்மையான, மிருதுவான இதயம். இரண்டாவது:
வறண்ட, கடினமான, இறந்த இதயம். மூன்றாவது:
நோயுற்ற இதயம்; அது பாதுகாக்கப்படலாம் அல்லது
அதன் அழிவு முத்திரையிடப்படலாம்.

இதயத்தின் அனைத்து நோய்களும் ஆசைகள் மற்றும்
சந்தேகங்களின் மீது நிறுவப்பட்டவை. இதயத்தின்
வாழ்வும் அதன் ஒளியும், அதில் காணப்படும்
அனைத்து நன்மைகளுக்கும் காரணமாகும்; அதன்
மரணமும் இருளும், அதில் காணப்படும் அனைத்து
தீமைகளுக்கும் காரணமாகும்.

இதயம், உண்மையை அறிதல், அதை நேசித்தல்,
மற்றவற்றை விட அதற்கு முன்னுரிமை அளித்தல்
ஆகியவற்றின் மூலம் மட்டுமே உயிருடனும் சரியாகவும்
இருக்க முடியும். அது தனது ஒரே வணக்கப்
பொருளாகவும் ஆசைப் பொருளாகவும்
அல்லாஹ்வை மட்டுமே ஆக்கிக் கொள்ளாவிட்டால்,
அதற்கு எந்த மகிழ்ச்சியும், இன்பமும், திருத்தமும்
இருக்க முடியாது.

இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதல், தவ்பா, அனைத்து
வகையான பொய்யான அன்புகளிலிருந்தும் இழிவான

நடத்தைகளிலிருந்தும் அது தன்னை விடுவித்துக் கொள்வது ஆகியவற்றின் மூலம் மட்டுமே இது முழுமையடைய முடியும். தீமையைத் தூண்டும் தன் நஃப்ஸுக்கு எதிராகக் கடுமையாகப் போராடுவதன் மூலமும், அதைக் கணக்கு கேட்பதன் மூலமும், அல்லாஹ்வை உறுதியாகப் பிடிப்பதன் மூலம் ஜின்களிலிருந்து வரும் ஷைத்தான்களுடன் போராடுவதன் மூலமும், அவர்களின் சூழ்ச்சிகளையும் நோக்கங்களையும் அறிவதன் மூலமும், அல்லாஹ்வை (மிக உயர்ந்தவனை) நினைவுகூர்வதன் மூலமும் அவனிடம் அடைக்கலம் தேடுவதன் மூலமும் அவர்களிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதன் மூலமும் மட்டுமே இது அடையப்பட முடியும்.

இதயம் குறைபாடடைவதும் பலவீனமடைவதும் இரண்டு அடிப்படை விடயங்களைச் சுற்றியே இருக்கிறது: அறிவின் ஊழல் மற்றும் நோக்கத்தின் ஊழல். இவை முறையே இரண்டு அழிவுகரமான நோய்களுக்கு வழிவகுக்கின்றன — கோபம் மற்றும் வழிகேடு. வழிகேடு நோக்கத்தின் ஊழலின் இறுதி விளைவாகும். எனவே இந்த இரண்டு நோய்களும் இதயத்தைத் தாக்கும் அனைத்து நோய்களின் தலைவர்களாகும். அதன் சிகிச்சை அறிவின் அடிப்படையிலான நேர்வழியில் உள்ளது. அறிவின் அடிப்படையிலான நேர்வழி என்பது உண்மையை அறிந்து அதைப் பின்பற்றுவதாகும். இந்த இரண்டு நோய்களுக்கும் மற்றவற்றிற்கும் குர்ஆன் முழுவதும்

ஒரு சிகிச்சையாகும்; அது முழுமையான நேர்வழியைக்
கொண்டுள்ளது.¹

குணமளிக்கும் குர்ஆன் வசனங்கள்

அல்லாஹ் (மகத்துவமும் கண்ணியமும் உடையவன்)
கூறினான்:

(1)

"நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு கூட்டத்தாரின்
நெஞ்சங்களை அவன் குணப்படுத்துவான்."
(ஸூரா அத-தவ்பா 9:14)

(2)

"நான் நோய்வாய்ப்பட்டபோது, அவனே
என்னைக் குணப்படுத்துகிறான்." (ஸூரா
அஷ்ஷுஅரா 26:80)

(3)

"...உங்கள் இறைவனிடமிருந்து உங்களுக்கு ஒரு நல்லுபதேசமும், உங்கள் நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றிற்கான ஒரு சிகிச்சையும், நம்பிக்கையாளர்களுக்கு நேர்வழியும் கருணையும் வந்துள்ளன." (ஸூரா யூனுஸ் 10:57)

(4)

"...மேலும், நம்பிக்கையாளர்களுக்கு சிகிச்சையாகவும் கருணையாகவும் இருப்பதை குர்ஆனிலிருந்து நாம் இறக்குகிறோம்..." (ஸூரா அல்-இஸ்ரா 17:82)

(5)

"அது நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு நேர்வழியும் சிகிச்சையுமாகும்." (ஸூரா ஃபுஸ்ஸிலத் 41:44)

(6)

"அவற்றின் வயிறுகளிலிருந்து பல நிறங்கள் கொண்ட ஒரு பானம் வெளிவருகிறது; அதில் மனிதர்களுக்கு சிகிச்சை உள்ளது." (ஸூரா அன்-நஹ்ல் 16:69)

அத்தியாயம் ஒன்று

இதயங்களின் நோய்களும் அவற்றின் சிகிச்சைகளும்

உண்மையில் அனைத்து புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; நாங்கள் அவனிடம் உதவி தேடுகிறோம்; அவனிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம்; எங்கள் ஆன்மாக்களின் தீமையிலிருந்தும் எங்கள் செயல்களின் தீமையிலிருந்தும் அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேடுகிறோம். அல்லாஹ் யாரை நேர்வழிப்படுத்துகிறானோ அவரை யாரும் வழிகெடுக்க முடியாது; அல்லாஹ் யாரை வழிகெடுக்கிறானோ அவரை யாரும் நேர்வழிப்படுத்த முடியாது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குத் தகுதியானவன் எவனும் இல்லை என்றும், அவன் எந்தக் கூட்டாளியும் இல்லாதவன் என்றும், முஹம்மது அவனது அடியாரும் தூதரும் ஆவார் என்றும் நான் சாட்சியம் கூறுகிறேன்.

நயவஞ்சகர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"அவர்களின் இதயங்களில் ஒரு நோய் இருக்கிறது; அல்லாஹ் அவர்களின் நோயை அதிகரித்துவிட்டான்." (ஸூரா அல்-பகரா 2:10)

மேலும்:

"ஷைத்தான் தூக்கியெறிவதை, தங்கள் இதயங்களில் நோய் உள்ளவர்களுக்கும், தங்கள் இதயங்கள் கடினப்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு சோதனையாக்குவதற்காக..." (ஸூரா அல்-ஹஜ் 22:53)

மேலும்:

"நயவஞ்சகர்களும், தங்கள் இதயங்களில் நோய் உள்ளவர்களும், மதீனாவில் பொய்ச் செய்திகளைப் பரப்புபவர்களும் (இவற்றிலிருந்து) விலகவில்லையெனில், அவர்கள் மீது உம்மை ஆதிக்கம் செலுத்தச் செய்வோம்; பிறகு அதில் (மதீனாவில்) உம்முடைய அண்டை வீட்டாராக சிறிது காலத்தைத் தவிர இருக்க மாட்டார்கள்." (ஸூரா அல்-அஹ்ஸாப் 33:60)

மேலும்:

"...வேதக்காரர்களுக்கும்
நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் எந்த சந்தேகமும்
எஞ்சியிருக்காமல் இருப்பதற்காக; தங்கள்
இதயங்களில் நோய் உள்ளவர்களும்
காஃபிர்களும் 'இந்த உவமையால் அல்லாஹ்
என்ன நாடுகிறான்?' என்று கூறுவதற்காக..."
(ஸூரா அல்-முத்தத்பிர் 74:31)

மேலும்:

"...உங்கள் இறைவனிடமிருந்து உங்களுக்கு
ஒரு நல்லுபதேசமும், உங்கள் நெஞ்சங்களில்
உள்ளவற்றிற்கான ஒரு சிகிச்சையும்,
நம்பிக்கையாளர்களுக்கு நேர்வழியும்
கருணையும் வந்துள்ளன." (ஸூரா யூனுஸ்
10:57)

மேலும்:

"...மேலும், நம்பிக்கையாளர்களுக்கு
சிகிச்சையாகவும் கருணையாகவும் இருப்பதை
குர்ஆனிலிருந்து நாம் இறக்குகிறோம்; அது
அநியாயக்காரர்களுக்கு நஷ்டத்தைத் தவிர
வேறு எதையும் அதிகரிப்பதில்லை." (ஸூரா
அல்-இஸ்ரா 17:82)

மேலும்:

"...நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு கூட்டத்தாரின் நெஞ்சங்களை அவன் குணப்படுத்துவான், அவர்களின் இதயங்களின் கோபத்தை அகற்றுவான்..." (ஸூரா அத்-தவ்பா 9:14-15)

உடலின் நோய் என்பது அது ஆரோக்கியமாகவும் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்கும் எதிரானதாகும்; அது உடலில் ஏற்படும் ஒரு சிதைவாகும்; இயற்கையான உணர்வு மற்றும் இயக்கத் திறன்களின் செயலிழப்பை ஏற்படுத்துகிறது. உணர்வைப் பொறுத்தவரை: ஒன்று அது முற்றிலும் போய்விடுகிறது — குருட்டுத்தன்மை அல்லது செவிடு போல; அல்லது அது பொருட்களைத் தவறாக உணர்கிறது — இனிப்பான ஒன்றை கசப்பாக உணர்வது அல்லது உண்மை உலகில் இல்லாத பொருட்களை மாயத்தோற்றமாகக் காண்பது போல. இயக்கங்களின் செயலிழப்பைப் பொறுத்தவரை: உணவைச் செரிக்க முடியாத தன்மை, உடலுக்குத் தேவையான ஊட்டச்சத்தை உடல் வெறுப்பது, அல்லது அதை பலவீனப்படுத்தும் பொருட்கள் மீதான ஆசை போன்றவை உதாரணங்களாகும்; இவை நோய்களை ஏற்படுத்தும் ஆனால் மரணம் அல்லது உடல் அழிவை ஏற்படுத்தாது.

மாறாக, இந்த செயலிழப்புகள் உடலின் துன்பத்திற்கு வழிவகுக்கும் — ஒன்றை தவறான அளவில் உட்கொள்வதாலோ அல்லது உடலுக்கு ஏதாவது ஒன்றை தவறான முறையில் பயன்படுத்துவதாலோ.

முதலாவதைப் பொறுத்தவரை: ஊட்டச்சத்தை மிகக் குறைந்த அளவில் உட்கொள்வது — உடலுக்கு அதிகம் தேவைப்படும்; அல்லது அதிகமாக உட்கொள்வது — உடல் அதை நீக்க வேண்டியிருக்கும். இரண்டாவதைப் பொறுத்தவரை: மருந்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் மிக அதிக அல்லது மிகக் குறைந்த வெப்பநிலை போன்றவை.

இதயத்தின் நோயைப் பொறுத்தவரையிலும் இதே நிலைதான்: அது இதயத்தில் ஏற்படும் ஒரு சிதைவாகும்; அதன் உணர்விலும் ஆசைகளிலும் செயலிழப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அதன் உணர்வைப் பொறுத்தவரை: சந்தேகத்தின் மீது சந்தேகம் வைக்கப்படுவதால் அது சிதைந்துவிடுகிறது; உண்மையைக் காண முடியாத அளவுக்கோ, அல்லது உண்மையைத் தவறாக உணரும் அளவுக்கோ. அதன் ஆசைகள்: அதற்குப் பயனளிக்கும் உண்மையை வெறுப்பதாலும், அதற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் பொய்யை நேசிப்பதாலும் சிதைந்துவிடுகின்றன. இதனால்தான் 'நோய்' என்பது சில சமயங்களில் சந்தேகம் மற்றும் ஐயப்பாடு என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது — முஜாஹித் மற்றும் கத்தாதா அவர்கள் இந்த வசனத்தின் விளக்கத்தில் விளக்கியவாறு:

"அவர்களின் இதயங்களில் ஒரு நோய் இருக்கிறது; அல்லாஹ் அவர்களின் நோயை

அதிகரித்துவிட்டான்." (ஸூரா அல்-பகரா 2:10)

மற்ற சில சமயங்களில் அது விபச்சாரம் செய்யும் ஆசை என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது — இந்த வசனத்தில் உள்ளது போல:

"...தன் இதயத்தில் நோய் உள்ளவன் ஆசையால் தூண்டப்படாமல் இருக்க..." (ஸூரா அல்-அஹ்ஸாப் 33:32)

இதனால்தான் அல்-கராஇதீ, 'இதயங்களின் பலவீனம் அதாவது அவற்றின் நோய்கள்' என்ற நூலை இயற்றினார்; இங்கு 'நோய்கள்' என்பதன் மூலம் — ஆசைகளின் நோய்கள் என்று கருதினார்.

நோய்வாய்ப்பட்டவர், ஆரோக்கியமானவரைத் துன்புறுத்தாத விடயங்களால் துன்புறுத்தப்படுகிறார்; லேசான வெப்பம், குளிர், உழைப்பு அல்லது இதுபோன்ற பிற விடயங்கள், அவரது பலவீனமான நிலையில் அவற்றைத் தாங்க முடியாததால் அவரைத் துன்புறுத்தும். நோய் பொதுவாக பாதிக்கப்பட்டவரை பலவீனப்படுத்துகிறது; அவரது சகிப்புத்தன்மையை பலவீனமாக்கி, வலிமையான நிலையில் தாங்கக்கூடியதைத் தாங்க முடியாமல் செய்கிறது. ஆரோக்கியமான நிலை ஆரோக்கியமாக இருப்பதன் மூலம் பாதுகாக்கப்படுகிறது; அதற்கு எதிரானவற்றால் நீக்கப்படுகிறது. நோய், முதலில் நோயை ஏற்படுத்திய

நிலைமைகளைப் போன்ற நிலைமைகள் இருப்பதால் மிகவும் கடுமையாகிறது; எதிரானவற்றால் நீக்கப்படுகிறது. எனவே, நோய்வாய்ப்பட்ட ஒருவரை, முதலில் அவரை நோய்வாய்ப்படுத்தியதைப் போன்ற ஒன்று தாக்கினால், அவர் நோயில் அதிகரிப்பார்; அவரது சகிப்புத்தன்மை பலவீனமாகும்; ஒருவேளை இறந்துவிடலாம். ஆனால் அவரது வலிமையை அதிகரிக்கும், நோயை பலவீனப்படுத்தும் ஒன்றினால் அவர் பாதிக்கப்பட்டால், எதிர்மாறானது நிகழும்.

இதயத்தின் நோய் என்பது இதயத்தில் ஏற்படும் ஒரு வலியாகும் — உங்களை வெல்லும் எதிரியை நோக்கி உணரப்படும் கோபம் போன்றது; ஏனென்றால் அது இதயத்தை காயப்படுத்துகிறது.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"...நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு கூட்டத்தாரின் நெஞ்சங்களை அவன் குணப்படுத்துவான், அவர்களின் இதயங்களின் கோபத்தை அகற்றுவான்..." (ஸூரா அத்-தவ்பா 9:14-15)

எனவே அவர்களுக்கான சிகிச்சை, அவர்களின் இதயங்களில் ஏற்பட்ட துன்பத்தை அகற்றுவதன் மூலம் இருந்தது. 'இன்னார் தனது கோபத்தை குணப்படுத்திவிட்டார்' என்று கூறப்படுகிறது. பழிவாங்கும் விடயத்தில்: "கொலை செய்யப்பட்டவரின் நெருங்கிய உறவினர்கள் சிகிச்சை தேடினார்கள்"

என்று கூறப்படுகிறது — அதாவது அவர்களின் துக்கம், கோபம் மற்றும் சோகத்தின் சிகிச்சை — இவை அனைத்தும் தன்னுள் ஏற்படும் துன்பங்களாகும். இதேபோல், சந்தேகமும் அறியாமையும் இதயத்திற்கு வலியை ஏற்படுத்துகின்றன. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அவர்களுக்குத் தெரியாவிட்டால்
கேட்டிருக்கக்கூடாதா? உண்மையில்
அறியாமைக்கான சிகிச்சை கேட்பதுதான்."

தான் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்றில் சந்தேகம் கொண்டவர், அறிவையும் உறுதியையும் அடையும் வரை அவரது இதயத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கிறது. எனவே, உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தும் விதத்தில் பதிலளிக்கும் அறிஞரிடம்: 'உங்கள் பதிலால் என்னைக் குணப்படுத்திவிட்டீர்கள்' என்று கூறப்படுகிறது.¹

[1.1 நோய்க்கும் மரணத்திற்கும் இடையே]

நோய் மரணத்தை விட தாழ்ந்த நிலையாகும். எனவே, இதயம் முழுமையான அறியாமையால் இறக்கிறது; ஆனால் அறியாமையின் துண்டுகளைக் கொண்டிருப்பதால் நோய்வாய்ப்படுகிறது; இந்த நிலையில் இதயத்திற்கு மரணமோ, நோயோ, அல்லது சிகிச்சையோ ஏற்படலாம். அதன் வாழ்வு, மரணம்,

நோய் மற்றும் சிகிச்சை ஆகியவை உடலின் வாழ்வு, மரணம், நோய் மற்றும் சிகிச்சையை விட மிகப் பெரியவையும் மிக முக்கியமானவையுமாகும். இதனால்தான், சந்தேகங்களும் ஆசைகளும் முன்வைக்கப்படும்போது இதயம் நோய்வாய்ப்படுகிறது; அல்லது நோய் மிகவும் கடுமையாகிறது. ஞானமும் நல்லுபதேசமும் ஏற்பட்டால், அவை அதன் திருத்தத்திற்கும் சிகிச்சைக்குமான வழிகளாகும்.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறுகிறான்:

"ஷைத்தான் தூக்கியெறிவதை, தங்கள் இதயங்களில் நோய் உள்ளவர்களுக்கும், தங்கள் இதயங்கள் கடினப்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு சோதனையாக்குவதற்காக..." (ஸூரா அல்-ஹஜ் 22:53)

ஏனென்றால், இது அவர்களிடம் சந்தேகங்களை வளர்க்கிறது; அவர்களின் இதயங்கள் வறட்சியின் காரணமாக கடினமாகின்றன; சந்தேகத்தால் பலவீனமாகி ஈமானிலிருந்து தூரமாகின்றன; எனவே ஷைத்தான் தூக்கியெறிவது அவர்களுக்கு ஒரு சோதனையாகிறது.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"நயவஞ்சகர்களும், தங்கள் இதயங்களில் நோய் உள்ளவர்களும், மதீனாவில் பொய்ச் செய்திகளைப் பரப்புபவர்களும் (இவற்றிலிருந்து) விலகவில்லையெனில், அவர்கள் மீது உம்மை ஆதிக்கம் செலுத்தச் செய்வோம்; பிறகு அதில் (மதீனாவில்) உம்முடைய அண்டை வீட்டாராக சிறிது காலத்தைத் தவிர இருக்க மாட்டார்கள்." (ஸுரரா அல்-அஹ்ஸாப் 33:60)

மேலும்:

"...வேதக்காரர்களுக்கும் நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் எந்த சந்தேகமும் எஞ்சியிருக்காமல் இருப்பதற்காக; தங்கள் இதயங்களில் நோய் உள்ளவர்களும் காஃபிர்களும் 'இந்த உவமையால் அல்லாஹ் என்ன நாடுகிறான்?' என்று கூறுவதற்காக..." (ஸுரரா அல்-முத்தத்பிர் 74:31)

இந்த மக்களின் இதயங்கள் (கடினப்பட்டவை) காஃபிர்கள் மற்றும் நயவஞ்சகர்களைப் போல இறக்கவில்லை; மேலும் அவர்களின் இதயங்கள் நம்பிக்கையாளர்களின் தூய இதயங்களைப் போல சரியானவையும் தூய்மையானவையும் அல்ல; மாறாக அவற்றில் சந்தேகத்தின் மற்றும் ஆசையின் நோய்

உள்ளது.

அவனுடைய

கூற்றில்

(குறிப்பிடப்பட்டவர்களுக்கும் இதே பொருந்தும்):

"...தன் இதயத்தில் நோய் உள்ளவன் ஆசையால்
தூண்டப்படாமல் இருக்க..." (ஸூரா அல்-
அஹ்ஸாப் 33:32)

இது ஆசையின் நோயைக் குறிக்கிறது; ஏனென்றால், சரியான இதயம் ஒரு பெண்ணால் தூண்டப்பட்டால், அது அவளை நோக்கி சாயாது; ஆசையால் நோயுற்ற இதயத்திற்கு எதிர்மாறாக — அது, தனது பலவீனத்தின் காரணமாக, நோயின் வலிமை அல்லது பலவீனத்திற்கேற்ப தூண்டப்படுவதை நோக்கி சாயும்; தூண்டுதலுக்கு அடிபணிந்தால், இதயத்தில் உள்ள நோய் திருப்தியடைகிறது.

[1.2 இதயங்களுக்கு குர்ஆன் ஒரு சிகிச்சை]

இதயத்தில் உள்ளவற்றிற்கு குர்ஆன் ஒரு சிகிச்சையாகும்; தனது இதயத்தில் சந்தேகம் மற்றும் ஆசையின் நோய் கொண்டவருக்கும் அது சிகிச்சையாகும். ஏனென்றால், அது உண்மையை பொய்யிலிருந்து வேறுபடுத்தும் தெளிவான ஆதாரங்களைக் கொண்டுள்ளது; பொய்யான சந்தேகங்களின் நோயை நீக்கி, உறுதியான அறிவையும், சரியான உணர்வையும் புரிதலையும்

விட்டுச் செல்கிறது; இதயம் விடயங்களை அவற்றின் உண்மை நிலைக்கேற்ப பார்க்கிறது. அது ஞானத்தையும், நன்மையை ஊக்குவிக்கும் தீமையிலிருந்து தடுக்கும் நல்லுபதேசங்களையும், இதயத்தின் திருத்தத்திற்கு அவசியமாக வழிவகுக்கும் படிப்பினைகள் கொண்ட கதைகளையும் கொண்டுள்ளது — இதயம் தனக்கு நல்லதை விரும்பவும், தனக்குத் தீங்கானதை வெறுக்கவும் செய்வதன் மூலம். எனவே, முன்பு அதை வழிகெடுக்கும் விடயங்களை விரும்பி, அதை நேர்வழிப்படுத்தும் விடயங்களை வெறுத்துக் கொண்டிருந்த இதயம், இப்போது அதை நேர்வழிப்படுத்துவதை விரும்பி, அதை வழிகெடுப்பதை வெறுக்கும் நிலையில் விடப்படுகிறது.

குர்ஆன் பொய்யான ஆசைகளைத் தூண்டும் அனைத்து நோய்களையும் நீக்குகிறது; இதயம் தூய்மையாகும் வரை; எனவே அதன் ஆசைகள் தூய்மையாகின்றன; அது படைக்கப்பட்ட இயற்கை நிலைக்கு (ஃபித்ரத்) திரும்புகிறது — சிகிச்சைக்குப் பிறகு உடல் இயற்கை நிலைக்குத் திரும்புவது போல. இதயம் ஈமானாலும் குர்ஆனாலும் வளர்க்கப்பட்டு வலிமையாகும் — ஏனென்றால், இதயத்தின் தூய்மை உடலின் வளர்ச்சியைப் போன்றது.

[1.3 நல்ல செயல்கள் இதயத்திற்கு சிகிச்சை]

ஸகாத் (தூய்மைப்படுத்துதல்) என்பது மொழியில்: திருத்தத்தில் வளர்ச்சி மற்றும் அதிகரிப்பு என்று பொருள்படும். 'அது ஸகாத் ஆனது' என்று கூறப்படுகிறது — அது திருத்தத்தில் வளர்ந்தபோது. இதயம், முதிர்ச்சியடைந்து அதிகரித்து முழுமையானதாகவும் சரியானதாகவும் மாறும் வரை வளர்க்கப்பட வேண்டிய தேவையில் உள்ளது — உடலுக்கு நல்ல ஊட்டச்சத்து தேவைப்படுவது போல; ஆனால் இதனுடன், அதைத் தீங்கு விளைவிக்கும் எதிலிருந்தும் தடுக்க வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. உடல், தனக்குப் பயனளிப்பதைப் பெற்று, தனக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதிலிருந்து தடுக்கப்படும் வரை வளராதது; அதேபோல், இதயம் தனக்குப் பயனளிப்பதை அடைந்து, தனக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதை அடக்கும் வரை அதன் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை வளர்ந்து முழுமையடையும் அளவுக்குத் தூய்மையாகாது — இந்த இரண்டு காரணிகளும் இல்லாமல் பூ வளராதது போல.

ஸதகா (தானம்), பாவங்களை தண்ணீர் நெருப்பை அணைப்பது போல அணைப்பதன் காரணமாக, இதயத்தை தூய்மைப்படுத்துகிறது. அதன் ஸகாத் என்பது பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவதை விட கூடுதலான ஒன்றைக் குறிக்கிறது.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"அவர்களை தூய்மைப்படுத்தவும்	அதன் பரிசுத்தப்படுத்தவும்	மூலம்
--------------------------------	------------------------------	-------

அவர்களின் செல்வங்களிலிருந்து ஸதகாவை
எடுத்துக்கொள்." (ஸூரா அத்-தவ்பா 9:103)

[1.4 மானக்கேடான செயல்களை விடுத்தல் இதயத்திற்கு சிகிச்சை]

இதேபோல், மானக்கேடான செயல்களையும் பாவங்களையும் விடுத்திருப்பது இதயத்தின் தூய்மைக்கு வழிவகுக்கிறது; ஏனென்றால், இவை உடலின் தொழுநோய் அல்லது பூவின் முட்களின் அதே நிலையில் உள்ளன. உடல் இந்த தொழுநோயிலிருந்து — உதாரணமாக கூடுதல் இரத்தத்தை வெளியேற்றுவதன் மூலம் — விடுவிக்கப்பட்டால், உடலின் இயற்கையான வலிமை வெளிப்பட்டு, அது நிவாரணம் பெற்று வளரும். அதேபோல், ஒருவர் பாவத்திலிருந்து தவ்பா செய்யும்போது, இதயம் மாசுபாட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறது — அதன் மூலம் அது நல்ல செயல்களை தீய செயல்களுடன் கலந்திருந்தது; ஒருவர் பாவங்களிலிருந்து தவ்பா செய்யும்போது இதயத்தின் வலிமையும், நல்ல செயல்களைச் செய்யும் அதன் ஆசையும் வெளிப்பட்டு, அது மூழ்கியிருந்த பொய்யான மற்றும் ஊழலான விடயங்களிலிருந்து நிவாரணம் பெறுகிறது.

எனவே, இதயத்தின் ஸகாத் என்பது அதன் வளர்ச்சியும் முழுமையடைவதுமாகும். அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"...அல்லாஹ்வின் அருளும் அவனுடைய கருணையும் உங்கள் மீது இல்லாவிட்டால், உங்களில் ஒருவரும் ஒருபோதும் தூய்மையடைந்திருக்க மாட்டீர்கள்..." (ஸூரா அந்-நூர் 24:21)

மேலும்:

"...நீங்கள் திரும்பச் செல்லும்படி கேட்கப்பட்டால் திரும்பிச் செல்லுங்கள்; அது உங்களுக்குத் தூய்மையானது..." (ஸூரா அந்-நூர் 24:28)

மேலும்:

"நம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களுக்கு (நபியே!) கூறுங்கள்: அவர்கள் தங்கள் பார்வைகளைத் தாழ்த்தட்டும், தங்கள் மானங்களைப் பாதுகாப்பார்களாக. அது அவர்களுக்குத் தூய்மையானது..." (ஸூரா அந்-நூர் 24:30)

மேலும்:

"நிச்சயமாக, தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டவர் வெற்றி பெறுவார். தனது இறைவனின் பெயரை நினைவுகூர்ந்து

தொழுகையை நிலைநிறுத்தியவரும்
அவ்வாறே." (ஸூரா அல்-அஃலா 87:14-15)

மேலும்:

"தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தியவர் நிச்சயமாக
வெற்றி பெற்றார். தன்னை (பாவத்தில்)
மூழ்கடித்தவர் நிச்சயமாக தோல்வியடைந்தார்."
(ஸூரா அஷ்-ஷம்ஸ் 91:9-10)

மேலும்:

"ஒருவேளை அவன் தூய்மையடையலாம்
என்று உமக்கு என்ன தெரியும்?" (ஸூரா அபஸா
80:3)

மேலும்:

"அவனிடம் (ஃபிர்அவ்னிடம்) கூறுங்கள்: 'நீ
தூய்மையடைய விரும்புகிறாயா? உன்
இறைவனிடம் நான் உன்னை
நேர்வழிப்படுத்துவேன்; நீ அவனை
அஞ்சுவாயாக.'" (ஸூரா அந்-நாஸிஆத் 79:18-19)

எனவே, தஸ்கியா (தூய்மைப்படுத்துதல்), அதன்
அடிப்படை அர்த்தம் வளர்ச்சி, பரக்கத் (அருள்) மற்றும்
நன்மையில் அதிகரிப்பு என்றாலும், தீமையை

அகற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே அடையப்படுகிறது; இதனால்தான் தூய்மைப்படுத்துதல் இந்த இரண்டு விடயங்களையும் (நன்மை செய்வது மற்றும் தீமையைத் தவிர்ப்பது) இணைப்பதாக வந்துள்ளது.

அவன் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"முஷ்ரிக்குகளுக்கு அழிவுதான். அவர்கள் ஸகாத் கொடுப்பதில்லை; மறுமையை அவர்கள் நம்ப மறுக்கிறார்கள்." (ஸூரா ஃபுஸ்ஸிலத் 41:6-7)

இங்கு ஸகாத் என்பதன் பொருள், இதயம் தூய்மைப்படுத்தப்படும் தவ்ஹீத் மற்றும் ஈமான் ஆகும்; ஏனென்றால், தவ்ஹீத் என்பது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த இறைத்தன்மையையும் மறுப்பதும், இதயத்தில் அல்லாஹ்வின் இறைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதும் அடங்கும்; இதுவே 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குத் தகுதியானவன் எவனும் இல்லை) என்பதன் உண்மையாகும்; இதுவே இதயங்கள் தூய்மைப்படுத்தப்படும் அடிப்படையாகும்.

தஸ்கியா (தூய்மைப்படுத்துதல்) என்பது ஒன்றைத் தூய்மையாக்கும் செயலாகும் — தன்னிலையிலோ, நம்பிக்கையிலோ, அல்லது அறிக்கைகளிலோ. 'நீ அவனை நீதிமானாக்கினாய் (அததல்தா)' என்று கூறப்படுகிறது — நீ அவனை தன்னிலையிலோ,

அல்லது மக்களின் நம்பிக்கையிலோ
நீதிமானாக்கினாய்.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"எனவே, உங்களைத் தாங்களே
தூய்மையாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்..." (ஸூரா
அந்-நஜ்ம் 53:32)

அதாவது, நீங்கள் தூய்மையானவர்கள் என்று பரப்ப
வேண்டாம்; இது அவனுடைய கூற்று போன்றதல்ல:

"தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தியவர் நிச்சயமாக
வெற்றி பெற்றார்." (ஸூரா அஷ்-ஷம்ஸ் 91:9)

இதனால்தான் அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்)
கூறினான்:

"தக்வா உடையவர்களை அவனே நன்கு
அறிவான்." (ஸூரா அந்-நஜ்ம் 53:32)

ஸைனப் ஆரம்பத்தில் 'புர்ரா' என்று அறியப்பட்டார்;
அவர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டதாகக்
கூறப்படுகிறது; எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் அவரை ஸைனப் என்று அழைத்தார்கள்.
அல்லாஹ்வின் கூற்றைப் பொறுத்தவரை:

"தங்களைத் தாங்களே தூய்மையாக்கிக் கொள்வதாகக் கூறுபவர்களை நீர் பார்க்கவில்லையா? இல்லை — அல்லாஹ் தான் விரும்பியவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துகிறான்." (ஸூரா அன்-நிஸா 4:49)

அதாவது, அவன் தான் விரும்பியவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவர்களின் தூய்மையை அறியச் செய்கிறான் — தூய்மைப்படுத்துபவர், தான் நீதிக்கு சாட்சியம் கூறக்கூடியவர்களை மட்டுமே தூய்மையானவர்கள் என்று அறிவிப்பது போல.

[1.5 இதயத்தின் தூய்மை மீது பாவங்களின் விளைவு]

'அதல்' (நேர்மை மற்றும் நீதி) என்பது 'இஃதிதால்' (சமநிலை); சமநிலையில் இதயத்தின் திருத்தம் உள்ளது; 'முல்ம்' (சமநிலையின்மை/அநீதி) விடயத்தில் அதன் ஊழல் உள்ளது. இதனால்தான், ஒருவர் செய்த ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் அவர் தனது நஃப்ஸுக்கு அநீதி இழைத்துள்ளார் (மூலிமன் லி நஃப்ஸிஹி). முல்மின் எதிரானது 'அதல்' ஆகும்; எனவே இந்த பாவி தனது நஃப்ஸுக்கு நீதி செய்யவில்லை; மாறாக அதற்கு அநீதி இழைத்துள்ளான். இதயத்தின் திருத்தம் 'அதலில்' உள்ளது; அதன் ஊழல் 'முல்மில்' உள்ளது. எனவே,

அடியார் தன்னை அநியாயப்படுத்தும்போது, அவரே அநியாயக்காரரும் அநியாயம் இழைக்கப்பட்டவருமாவார்; அதேபோல், அவர் நீதியாக இருக்கும்போது, அவரே நீதி செய்பவரும் நீதி செய்யப்பட்டவருமாவார்.

ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்கிறார்; இந்த செயலின் பலனை அவர் பெறுவார் — கசப்பாக இருந்தாலும் இனிப்பாக இருந்தாலும்.

அல்லாஹ் கூறினான்:

"...தான் சம்பாதித்த (நன்மைக்கு) அவனுக்கு நன்மை உண்டு; தான் சம்பாதித்த (தீமைக்கு) அவன் தண்டிக்கப்படுவான்..." (ஸூரா அல்-பகரா 2:286)

செயல்கள் வெளிப்புற உடலை பாதிக்கும் முன், இதயத்தின் மீது விளைவை ஏற்படுத்துகின்றன — நன்மை, தீங்கு, அல்லது திருத்தம். நல்ல மற்றும் தூய்மையான செயல்கள் ஆன்மாவுக்கான நீதியாக அமைகின்றன; தீய செயல்கள் ஆன்மாவை அநியாயப்படுத்துகின்றன.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"யார் நல்ல செயலைச் செய்கிறானோ அது (பயன்) அவனுக்கே; யார் தீமை செய்கிறானோ

**அது அவனுக்கு எதிரானதே." (ஸூரா
ஃபுஸ்ஸிலத் 41:46)**

மேலும்:

**"நீங்கள் நன்மை செய்தால் உங்களுக்காகவே
நன்மை செய்கிறீர்கள்; தீமை செய்தால்
உங்களுக்கு எதிராகவே செய்கிறீர்கள்." (ஸூரா
அல்-இஸ்ரா 17:7)**

ஸலஃபுகளில் சிலர் கூறினார்கள்: "உண்மையில் நல்ல
செயல்கள் இதயத்தில் ஒளி, உடலுக்கு வலிமை,
முகத்தில் மிளிர்வு, வாழ்வாதாரத்தில் விரிவு மற்றும்
படைப்புகளின் இதயங்களில் அன்புக்கு காரணமாகும்.
உண்மையில் தீய செயல்கள் இதயத்தில் இருள்,
முகத்தில் கருமை, உடலுக்கு பலவீனம்,
வாழ்வாதாரத்தில் குறைவு மற்றும் படைப்புகளின்
இதயங்களில் வெறுப்புக்கு காரணமாகும்."

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

**"தான் சம்பாதித்தவற்றிற்காக ஒவ்வொரு
மனிதனும் அடகு வைக்கப்பட்டவனாவான்."
(ஸூரா அத்-தூர் 52:21)**

மேலும்:

"தான் சம்பாதித்தவற்றிற்காக ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் அடகு வைக்கப்பட்டுள்ளது." (ஸூரரா அல்-முத்தத்தபிர் 74:38)

மேலும்:

"ஆனால் (குர்ஆனைக் கொண்டு) நினைவூட்டுவீராக; தான் சம்பாதித்தவற்றின் காரணமாக ஒரு நபர் அழிவில் கொடுக்கப்படலாம் (யூப்ஸல); அப்போது அல்லாஹ்வைத் தவிர தனக்கு எந்தப் பாதுகாவலரையோ பரிந்துரைப்பாளரையோ அவன் காண மாட்டான். அவன் எந்தப் பரிகாரத்தைக் கொடுத்தாலும் அது அவனிடமிருந்து ஏற்கப்படாது. இவர்களே தாங்கள் சம்பாதித்தவற்றின் காரணமாக அழிவில் கொடுக்கப்படுபவர்கள்." (ஸூரரா அல்-அன்ஆம் 6:70)

'யூப்ஸல' என்றால்: அடக்குதல், கட்டுதல் மற்றும் சிறைப்பிடித்தல் என்று பொருள்.

இதேபோல், உடல் நோயிலிருந்து மீண்டபோது: 'அவன் தனது குணத்தையும் மனநிலையையும் சமநிலைப்படுத்தினான்' என்று கூறப்படுகிறது. ஏனென்றால், நோய் குணத்தை சிதைக்கிறது; முழுமையான சமநிலையை அடைய எந்த வழியும்

இல்லை என்ற போதிலும் — நீதியும் அநீதியும் கலப்பதிலிருந்து பாதுகாப்பானது — ஆனால் சிறந்தது அல்லது சிறந்ததற்கு நெருக்கமானது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

இதயத்திற்கும் இதே நிலை பொருந்தும்: அதன் ஆரோக்கியமும் திருத்தமும் சமநிலையில் உள்ளது; அதன் நோய் விலகலில், அநீதியில் மற்றும் வழிகேட்டில் உள்ளது. ஆனால் எல்லாவற்றிலும் முழுமையான சமநிலை சாத்தியமற்றது — செயலிலோ அறிவிலோ — ஆனால் சிறந்தது அல்லது சிறந்ததற்கு நெருக்கமானது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இதனால்தான் ஸலஃபின் வழியை விவரிக்கும்போது: 'சிறந்த வழி' என்று கூறப்படுகிறது.

அல்லாஹ் கூறினான்:

"மனைவிகளுக்கிடையில் நீங்கள் (சமமாக) நடத்த முயன்றாலும் ஒருபோதும் சமமாக நடத்த முடியாது..." (ஸூரா அன்-நிஸா 4:129)

மேலும்:

"அளவை முழுமையாக நிரப்புங்கள்; நிறுவையை முழுமையாக நிறுத்துங்கள். அதன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட எதையும் நாம்

எந்த ஆன்மாவின் மீதும் சுமத்துவதில்லை."
(ஸூரா அல்-அன்ஆம் 6:152)

மனிதன் நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காக அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) தூதர்களை அனுப்பி வேதங்களை இறக்கினான்; மிகப் பெரிய நீதி, அல்லாஹ்வை மட்டுமே எந்தக் கூட்டாளியும் இல்லாமல் வணங்குவதாகும்; பிறகு மனிதர்களின் உரிமைகளுக்கு முழு நீதி வழங்குவது; பிறகு தன்னைப் பற்றி நீதியாக இருப்பது.

[1.6 அநீதியின் (மூல்ம்) வகைகள்]

மூல்ம் மூன்று வகைகள்; இவை அனைத்தும் இதயத்தின் நோய்களில் உள்ளவை; நீதியில் அதன் நல்ல ஆரோக்கியமும் தூய்மையும் உள்ளது. இமாம் அஹ்மது பின் ஹன்பல் மக்களில் ஒருவரிடம் கூறினார்கள்: "நீ ஆரோக்கியமாக இருந்தால் நீ எவருக்கும் பயப்பட மாட்டாய்" — அதாவது, உனக்கு மனிதர்கள் மீது இருக்கும் பயம், உனக்குள்ளே உள்ள ஒரு நோயின் காரணமாகும்; ஷிர்க் மற்றும் பாவங்களின் நோய் போல.

இதயம் திருத்தப்படுவதன் அடிப்படை, அது உயிருடனும் ஒளியூட்டப்பட்டதாகவும் இருப்பதில் உள்ளது.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"இறந்து கிடந்தவனை நாம் உயிர்ப்பித்து,
மக்களிடையே நடக்கக்கூடிய ஒளியை
அவனுக்கு ஏற்படுத்தினோம் — குஃப்ரின்
இருள்களில் இருந்து ஒருபோதும் வெளிவர
முடியாதவனைப் போன்றவனா அவன்?"
(ஸூரா அல்-அன்ஆம் 6:122)

இதனால்தான் அல்லாஹ் பல இடங்களில் இதயத்தின்
வாழ்வு, அதன் ஒளியூட்டம், மரணம் மற்றும் இருள்
ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளான்; அவனுடைய (மிக
உயர்ந்தவனின்) கூற்று போல:

"உயிருள்ளவர்களை எச்சரிப்பதற்காக..."
(ஸூரா யாஸீன் 36:70)

மேலும்:

"ஈமான் கொண்டவர்களே! உங்களுக்கு வாழ்வு
அளிக்கக்கூடியதன் பக்கம் அல்லாஹ்வும்
அவனுடைய தூதரும் உங்களை
அழைக்கும்போது அவர்களுக்குப்
பதிலளியுங்கள். அல்லாஹ் ஒரு மனிதனுக்கும்
அவனது இதயத்திற்கும் இடையே (வந்து)
தடுக்கிறான் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.
நிச்சயமாக நீங்கள் அவனிடமே

ஒன்றுகூட்டப்படுவீர்கள்."
அன்ஃபால் 8:24)

(ஸூரா அல்-

மேலும்:

"இறந்தவற்றிலிருந்து உயிருள்ளவற்றை
அவன் வெளியேற்றுகிறான்;
உயிருள்ளவற்றிலிருந்து இறந்தவற்றை
வெளியேற்றுகிறான்." (ஸூரா அர்-ரூம் 30:19)

இதற்கான உதாரணங்களில்: காஃபிரிடமிருந்து
நம்பிக்கையாளரை வெளியேற்றுவது;
நம்பிக்கையாளரிடமிருந்து காஃபிரை
வெளியேற்றுவது.

ஸஹீஹ் ஹதீஸில்:

"அல்லாஹ் நினைவுகூரப்படும் வீட்டிற்கும்,
அல்லாஹ் நினைவுகூரப்படாத வீட்டிற்கும் உள்ள
உவமை, உயிருள்ளவருக்கும் இறந்தவருக்கும்
உள்ள உவமை போன்றதாகும்." (ஸஹீஹ் அல்-
புகாரீ, ஆங். மொ. 8/278, எண். 410)

ஸஹீஹ் (அல்-புகாரீ) நூலில் ஹதீஸ்:

"உங்கள் வீடுகளில் உங்கள் தொழுகைகளில்
சிலவற்றைத் தொழுங்கள்; அவற்றைக்

கல்லறைகளாக ஆக்காதீர்கள்." (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ, ஆங். மொ. 1/254, எண். 424; 2/156, எண். 280)

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"நம்முடைய அத்தாட்சிகளை மறுப்பவர்கள் செவிடர்கள், ஊமைகள், இருள்களில் உள்ளவர்கள்." (ஸூரா அல்-அன்ஆம் 6:39)

அல்லாஹ் 'நூரின் வசனம்' மற்றும் 'இருளின் வசனம்' ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டு கூறினான்:

"அல்லாஹ் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஒளி. அவனுடைய ஒளியின் உவமை: ஒரு கூட்டறை போன்றது; அதில் ஒரு விளக்கு; விளக்கு ஒரு கண்ணாடிக்குள்; கண்ணாடி ஒரு பிரகாசமான நட்சத்திரம் போன்றது; கிழக்கோ மேற்கோ இல்லாத பரக்கத் மிக்க ஒலிவ மரத்திலிருந்து ஏற்றப்படுகிறது; அதன் எண்ணெய், நெருப்பு அதைத் தொடாவிட்டாலும், (தானாகவே) கிட்டத்தட்ட ஒளிரும். ஒளியின் மீது ஒளி!" (ஸூரா அந்-நூர் 24:35)

இது நம்பிக்கையாளர்களின் இதயங்களில் உள்ள ஈமானின் ஒளிக்கான உவமையாகும். பிறகு அவன் கூறினான்:

"குஃப்ர் செய்தவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களின் செயல்கள் வனாந்தரத்தில் உள்ள கானல் நீர் போன்றவை. தாகம் உடையவன் அதைத் தண்ணீர் என்று நினைக்கிறான்; அது அவனிடம் வந்தபோது அது ஒன்றுமில்லை என்பதைக் காண்கிறான்; ஆனால் அல்லாஹ்வை அங்கே அவன் காண்கிறான்; அவன் அவனுக்கு (நரகில்) அவனுடைய கூலியை முழுமையாக வழங்குவான். அல்லாஹ் கணக்கெடுப்பதில் விரைவானவன். அல்லது (காஃபிரின் நிலை) மிகப்பெரிய ஆழமான கடலில் உள்ள இருள்கள் போன்றது; ஒரு பெரிய அலை அதை மூடுகிறது; அதன் மீது கருமேகங்கள் — இருளின் மீது இருள்; ஒருவன் தனது கையை நீட்டினால் அதைக் கிட்டத்தட்ட காண முடியாது! அல்லாஹ் ஒளியை ஏற்படுத்தாதவனுக்கு எந்த ஒளியும் இல்லை." (ஸூரா அந்-நூர் 24:39-40)

எனவே, முதல் வசனம் (எண். 39) பொய்யான நம்பிக்கைகளுக்கும், இந்த நம்பிக்கைகளிலிருந்து எழும் செயல்களுக்கும் ஒரு உவமையை வைக்கிறது; ஒருவன் அவற்றைப் பயனுள்ளவை என்று கருதுகிறான்; ஆனால் அவை அவனிடம் வரும்போது (மறுமை நாளில்) அவற்றில் எந்தப் பயனும் அவன் காண மாட்டான். மாறாக, அல்லாஹ் இந்த செயல்களுக்கான கூலியை அவனுக்கு முழுமையாக

வழங்குவான் (நரகில்). இரண்டாவது வசனம் (எண். 40) விரிவான அறியாமைக்கும், ஈமான் மற்றும் (சரியான) அறிவின் குறைவுக்குமான உவமையாகும். இவற்றைக் கொண்ட ஒருவர், ஒன்றன் மீது ஒன்று அடுக்கப்பட்ட இருள்களில் இருக்கிறார்; எதையும் காண முடியாமல்; ஏனென்றால், பார்வை ஈமானின் ஒளியுடனும் (சரியான) அறிவுடனும் மட்டுமே நிகழ்கிறது.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"நிச்சயமாக, தக்வா உடையவர்களை
ஷைத்தானிடமிருந்து ஒரு தீய எண்ணம்
தீண்டும்போது, அவர்கள் (அல்லாஹ்வை)
நினைவுகூர்கிறார்கள்; உடனே அவர்கள்
(சரியாக) பார்க்கிறார்கள்." (ஸூரா அல்-
அஃராஃப் 7:201)

மேலும்:

"நிச்சயமாக, அவள் அவரை நாடினாள்;
அவனும் (யூசுபும்) அவளுடைய ஆசையை
நாடியிருப்பான் — அவன் தனது இறைவனின்
சான்றைக் காணவில்லையெனில்." (ஸூரா
யூசுப் 12:24)

அதாவது, அவரது இதயம் அடைந்த ஈமானின்
ஆதாரம்; இதன் காரணமாக அல்லாஹ் அவர் சாய்ந்த

விடயத்திலிருந்து அவரைத் திருப்பினான்; அவருக்கு முழுமையான ஒரு நல்ல செயலைப் பதிவு செய்தான்; அவர் நல்ல செயலைச் செய்து, தீய செயலைச் செய்யாததால் அவருக்கு எந்தப் பாவமும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"...மனிதர்களை இருள்களிலிருந்து ஒளியின் பக்கம் நீர் வெளியேற்றுவதற்காக..." (ஸூரா இப்ராஹீம் 14:1)

மேலும்:

"நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு அல்லாஹ் பாதுகாவலன்; அவர்களை இருள்களிலிருந்து ஒளியின் பக்கம் அவன் வெளியேற்றுகிறான். குஃப்ர் செய்தவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களின் பாதுகாவலர்கள் பொய்யான தெய்வங்கள்; அவர்களை ஒளியிலிருந்து இருள்களின் பக்கம் வெளியேற்றுகிறார்கள்." (ஸூரா அல்-பகரா 2:257)

மேலும்:

"மூஸாவையும் ஈசாவையும் நம்பியவர்களே! அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள்; அவனுடைய

தூதரை நம்புங்கள்; அவன் உங்களுக்கு
அவனுடைய கருணையில் இரண்டு பங்கை
வழங்குவான்; நீங்கள் நேராக நடக்கக்கூடிய
ஒரு ஒளியை உங்களுக்கு வழங்குவான்..."
(ஸூரா அல்-ஹதீத் 57:28)

இதனால்தான் அல்லாஹ் ஈமானுக்கு இரண்டு
வகையான உவமைகளை வைத்தான்: உயிர் வாழும்
தண்ணீரின் உவமை மற்றும் அதனுடன் வரும் நுரை;
ஒளி உருவாகும் நெருப்பின் உவமை.

அல்லாஹ் கூறினான்:

"அவன் வானத்திலிருந்து தண்ணீரை
(மழையை) இறக்குகிறான்; பள்ளத்தாக்குகள்
அவற்றின் அளவுக்கேற்ப ஓடுகின்றன;
ஆனால் வெள்ளம் மேற்பரப்பில் எழும்
நுரையை அடித்துச் செல்கிறது.
ஆபரணங்களையோ பாத்திரங்களையோ
செய்வதற்காக அவர்கள் நெருப்பில் சூடாக்கும்
(தாதுவிலிருந்தும்) அதைப் போன்ற ஒரு நுரை
எழுகிறது; இவ்வாறே அல்லாஹ்
(உவமைகளால்) உண்மையை
பொய்யிலிருந்து காட்டுகிறான்..." (ஸூரா அர்-
ரஃது 13:17)

இதேபோல், அல்லாஹ் நயவஞ்சகத்திற்கும் இரண்டு உவமைகளை வைத்தான்:

"அவர்களின் உவமை, நெருப்பை மூட்டியவரின் உவமை போன்றது; அது அவரைச் சுற்றிலும் ஒளிர்ந்தபோது, அல்லாஹ் அவர்களின் ஒளியை எடுத்து, அவர்களைப் பார்க்க முடியாத இருள்களில் விட்டுவிட்டான். அவர்கள் செவிடர்கள், ஊமைகள், குருடர்கள் — எனவே அவர்கள் (நேர்வழிக்கு) திரும்ப மாட்டார்கள். அல்லது வானத்திலிருந்து வரும் புயல் மழை போன்றது; அதில் இருள்கள், இடி மற்றும் மின்னல் உள்ளது. மரண பயத்தால் இடியோசையைக் காது திணிப்புகளால் தடுக்கிறார்கள். ஆனால் அல்லாஹ் காஃபிர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறான். மின்னல் அவர்களின் பார்வையை கிட்டத்தட்ட பறித்துவிடும்; அது அவர்களுக்கு மின்னும்போதெல்லாம் அவர்கள் நடக்கிறார்கள்; இருளானபோது நிற்கிறார்கள். அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவர்களின் செவிப்புலனையும் பார்வையையும் எடுத்திருப்பான். உண்மையில் அல்லாஹ் அனைத்தின் மீதும் சக்தி உடையவன்." (ஸூரா அல்-பகரா 2:17-20)

எனவே, நெருப்பை மூட்டியவரின் உவமையை அவர்களுக்காக வைத்தான்; ஒவ்வொரு முறை அது பற்றியபோதும் அல்லாஹ் அதை அணைத்தான். இருள்கள், இடி மற்றும் மின்னலைக் கொண்ட தண்ணீர் இறக்கப்படும் தண்ணீரின் உவமை — இந்த உவமைகளின் விரிவான விளக்கம் இங்கு நோக்கமல்ல; ஏனென்றால், இங்கு நோக்கம் இதயத்தின் வாழ்வையும் அதன் ஒளியூட்டத்தையும் குறிப்பிடுவதுதான்.

[1.7 இதயத்தின் வாழ்வு]

அறிவிக்கப்பட்ட துஆவில் வருகிறது:

"குர்ஆனை எங்கள் இதயங்களின் வளர்ப்பாளராகவும் (ரபீஆ), எங்கள் நெஞ்சங்களின் ஒளியாகவும் ஆக்குவாயாக."²

'ரபீஆ' என்றால்: வானத்திலிருந்து இறங்கி தாவரங்களை வளர்க்கும் மழை. முதல் முறையாக மழை இறங்கும் பருவத்தை அரபிகள் 'அர்-ரபீஉ' என்று அழைக்கிறார்கள் — வளர்ச்சியை (விளைச்சலை) ஏற்படுத்தும் மழையின் வீழ்ச்சியின் காரணமாக. அரபி அல்லாதவர்கள் குளிர்காலத்தைத் தொடர்ந்து வரும் பருவத்தை 'அர்-ரபீஉ' என்று அழைக்கிறார்கள்; ஏனென்றால், இந்த பருவத்தில் பழம் உற்பத்தியாகும் தாவரங்கள் மலர்கின்றன; மரங்களில் இலைகள் தோன்றுகின்றன.

[1.8 இறந்த இதயத்தின் நிலை]

உயிருள்ள மற்றும் ஒளியூட்டப்பட்ட இதயம், தான்
கொண்டுள்ள ஒளியின் காரணமாகக் கேட்கிறது,
பார்க்கிறது, புரிந்துகொள்கிறது; இறந்த இதயம்
கேட்பதில்லை, பார்ப்பதில்லை,
புரிந்துகொள்வதில்லை.

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"குஃப்ர் செய்தவர்களின் உவமை,
(ஆடுகூட்டத்தை) அழைப்புகளையும்
கூச்சல்களையும் தவிர எதையும் கேட்காத
(ஆடுகூட்டத்தை) நோக்கி கத்துபவரின் உவமை
போன்றது. (அவர்கள்) செவிடர்கள்,
ஊமைகள், குருடர்கள்." (ஸூரா அல்-பகரா
2:171)

மேலும்:

"அவர்களில் உமக்குச் செவிசாய்ப்பவர்களும்
உள்ளனர்; ஆனால் அவர்கள்
புரிந்துகொள்ளாத போதிலும் செவிடர்களை
நீர் கேட்கச் செய்ய முடியுமா? அவர்களில்
உம்மைப் பார்ப்பவர்களும் உள்ளனர்;
அவர்கள் காணாவிட்டாலும் குருடர்களை நீர்

நேர்வழிப்படுத்த முடியுமா?" (ஸூரா யூனுஸ்
10:42-43)

மேலும்:

"அவர்களில் உமக்குச் செவிசாய்ப்பவர்களும்
உள்ளனர்; ஆனால் அவர்கள்
புரிந்துகொள்ளாதவாறு அவர்களின்
இதயங்களின் மீது நாம் மூடிகளை
வைத்துள்ளோம்; அவர்களின் காதுகளில்
செவிடு; அவர்கள் ஒவ்வொரு
அத்தாட்சியையும் கண்டாலும் அதை நம்ப
மாட்டார்கள்; அவர்கள் உம்முடன் வாதிட
வரும்போது, காஃபிர்கள்: 'இவை
முன்னோர்களின் கட்டுக்கதைகளைத் தவிர
வேறில்லை' என்று கூறுகிறார்கள்." (ஸூரா
அல்-அன்ஆம் 6:25)

எனவே, அவர்களின் இதயங்கள் புரிந்துகொள்ள
முடியாது என்றும், அவர்களின் காதுகள் கேட்க
முடியாது என்றும், அவர்கள் கண்டதை (நெருப்பை)
நம்ப மாட்டார்கள் என்றும் அவன் நமக்கு
அறிவித்தான் — அவன் அவர்களைப் பற்றி
அறிவித்தபோது:

"அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'எங்கள் இதயங்கள்,
நீங்கள் எங்களை அழைக்கும்

விடயங்களிலிருந்து மூடிகளின் கீழ் உள்ளன; எங்கள் காதுகளில் செவிடு; எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் ஒரு திரை உள்ளது." (ஸூரரா ஃபுஸ்ஸிலத் 41:5)

எனவே, அவர்கள் தங்கள் இதயங்கள், காதுகள் மற்றும் கண்களின் மீதான தடைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களின் உடல்கள் உயிருடன் உள்ளன — கேட்கின்றன, பார்க்கின்றன — ஆனால் இது இதயத்தில் உயிர் இல்லாத உடலின் வாழ்வாகும் — விலங்கின் வாழ்வு போல — விலங்குகள் கேட்பதும் பார்ப்பதும், சாப்பிடுவதும் குடிப்பதும், திருமணம் செய்வதும் உண்டு.

இதனால்தான் அல்லாஹ் கூறினான்:

"குஃப்ர் செய்தவர்களின் உவமை, (ஆடுகூட்டத்தை) அழைப்புகளையும் கூச்சல்களையும் தவிர எதையும் கேட்காத (ஆடுகூட்டத்தை) நோக்கி கத்துபவரின் உவமை போன்றது." (ஸூரரா அல்-பகரா 2:171)

இடையன் கத்தும் கால்நடைகளுக்கு அவற்றை ஒப்பிட்டு — அவை (சொல்லப்படுவதைப் புரிந்துகொள்ளாமல்) கூச்சலைத் தவிர எதையும் கேட்பதில்லை — மற்ற வசனங்களில் அவன் கூறியது போல:

"அல்லது அவர்களில் பெரும்பாலோர் கேட்பார்கள் அல்லது புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நீர் நினைக்கிறீர்களா? அவர்கள் கால்நடைகளைப் போன்றவர்கள் — இல்லை, அவர்கள் பாதையிலிருந்து இன்னும் அதிக தூரம் வழிதவறியவர்கள்." (ஸூரா அல்-ஃபுர்கான் 25:44)

மேலும்:

"நிச்சயமாக, நாம் ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்களில் பலரை நரகத்திற்காக படைத்துள்ளோம். அவர்களுக்கு இதயங்கள் உள்ளன — ஆனால் அவற்றால் புரிந்துகொள்வதில்லை; அவர்களுக்கு கண்கள் உள்ளன — ஆனால் அவற்றால் பார்ப்பதில்லை; அவர்களுக்கு காதுகள் உள்ளன — ஆனால் அவற்றால் கேட்பதில்லை. அவர்கள் கால்நடைகளைப் போன்றவர்கள் — இல்லை, இன்னும் அதிகம் வழிதவறியவர்கள்..." (ஸூரா அல்-அஃராஃப் 7:179)

இந்த வசனங்கள் மற்றும் அவற்றைப் போன்ற வசனங்களைக் குறிப்பிடும்போது — இந்த வசனம் போல:

"மனிதனை ஒரு தீங்கு தீண்டும்போது, அவன் பக்கத்தில் படுத்தோ, உட்கார்ந்தோ அல்லது நின்றோ நம்மை அழைக்கிறான். ஆனால் நாம் அவனுடைய தீங்கை நீக்கியபோது, தன்னைத் தீண்டிய தீங்கிற்காக நம்மை ஒருபோதும் அழைக்காதது போல அவன் தன் வழியில் செல்கிறான்!" (ஸூரா யூனுஸ் 10:12)

மனிதனின் குறைபாடுகளையும் அவர்களின் கண்டனத்தையும் குறிப்பிடும் இந்த மற்றும் பிற வசனங்களைக் குறித்து (விரிவுரையாளர்கள்) கூறினார்கள்:

"இந்த வசனங்கள் காஃபிர்களைக் குறிக்கின்றன; இங்கு 'மனிதன்' என்பதன் பொருள் 'காஃபிர்கள்'."

எனவே, இந்த விளக்கத்தைக் கேட்பவர், இஸ்லாத்தை வெளிப்படையாகக் கடைப்பிடிப்பவர் இந்த கண்டனத்திலும் அச்சுறுத்தலிலும் சேர்க்கப்படவில்லை என்று நினைத்து விடுகிறார்; மாறாக, அவரது எண்ணங்கள் இவற்றை, அரபிகளில் ஷிர்க்கை வெளிப்படையாகச் செய்தவர்களுடன், அல்லது யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், துருக்கி மற்றும் இந்தியாவின் முஷ்ரிக்குகள் போன்ற தனக்குத் தெரிந்த வெளிப்படையான குஃப்ரைக் காட்டியவர்களுடன் இணைக்கின்றன — எனவே, அல்லாஹ் தனது

அடியார்கள் நேர்வழிப்படுத்தப்படுவதற்காக இறக்கிய இந்த வசனங்களிலிருந்து அவர் பயனடைய மாட்டார்.

இதற்கு பதிலாகக் கூறப்படுகிறது: முதலாவதாக, இஸ்லாத்தை வெளிப்படையாகக் கடைப்பிடிப்பவர்களில் நம்பிக்கையாளரும் நயவஞ்சகருமும் அடங்குவர்; நயவஞ்சகர்கள் எல்லா காலங்களிலும் பலர்; அவர்கள் நரக நெருப்பின் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளனர்.

இரண்டாவதாக, மனிதன், ஈமானுடன் சேர்ந்து, நயவஞ்சகத்தின் ஒரு கூறையும் குஃப்ரின் ஒரு கூறையும் கொண்டுள்ளான் — அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம் இருவரும் அறிவித்த ஹதீஸில் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியது போல:

"நான்கு குணங்கள் யாரிடம் இருந்தாலோ அவனை அவை முழுமையான நயவஞ்சகனாக்கும்; அவற்றில் ஒரு பங்கு இருப்பவனுக்கு, அவற்றை விடும் வரை, நயவஞ்சகத்தின் ஒரு பங்கு உண்டு: பேசும்போது பொய் சொல்வது, பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டால் மோசடி செய்வது, வாக்குறுதி அளித்தால் துரோகம் செய்வது, சண்டையிடும்போது தீயவாறும் அவமதிக்கும் விதத்திலும் நடந்துகொள்வது." (ஸஹீஹ் அல்-

புகாரீ, ஆங். மொ. 1/32, எண். 33; ஸஹீஹ் முஸ்லிம், ஆங். மொ. 1/40, எண். 111)

எனவே, இவற்றில் ஒரு பங்கு இருப்பவனுக்கு நயவஞ்சகத்தின் ஒரு பங்கு உண்டு என்று அவர் நமக்கு அறிவித்தார். ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ நூலில் நிறுவப்பட்டபடி, அவர் அபூ தர்ரிடம் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக, உன்னிடம் ஜாஹிலிய்யாவின் ஒரு குணம் உள்ளது."

அபூ தர்ர் தனது ஈமானைப் பொறுத்தவரை மக்களில் மிகவும் உண்மையானவராக இருந்தார். அவர் (ஸல்) ஸஹீஹ் ஹதீஸ்களில் கூறினார்கள்:

"என் உம்மத்தில் நான்கு (குணங்கள்) ஜாஹிலிய்யாவின் விடயங்களைச் சேர்ந்தவை: உயர்ந்த வம்சாவளியைப் பற்றி வீம்பு அடிப்பது, வம்சாவளியைக் குறை கூறுவது, (இறந்தவர்களுக்காக) புலம்புவது, நட்சத்திரங்களால் மழை தேடுவது." (ஸஹீஹ் முஸ்லிம், ஆங். மொ. 2/444, எண். 2033)

"உங்களுக்கு முன் சென்றவர்களின் வழிகளை நீங்கள் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றுவீர்கள் — அங்குலம் அங்குலம்; அவர்கள் ஒரு பல்லியின் துளைக்குள் நுழைந்திருந்தால் நீங்களும் அவ்வாறே நுழைவீர்கள்." அவர்கள் கேட்டார்கள்:

'யூதர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையுமா (குறிக்கிறீர்கள்)?' அவர் பதிலளித்தார்கள்: 'வேறு யாரை?' (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ, ஆங். மொ. 9/314, எண். 422; ஸஹீஹ் முஸ்லிம், ஆங். மொ. 4/1402, எண். 6448; அஹ்மத், 2/450)

"முந்தைய தேசங்கள் எடுத்துக் கொண்டவற்றை என் தேசமும் எடுத்துக் கொள்ளும் — முழம் முழமாகவும், சாண் சாணாகவும்." அவர்கள் கேட்டார்கள்: 'பாரசீகர்களையும் ரோமானியர்களையுமா (குறிக்கிறீர்கள்)?' அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்கள்: 'மக்களிடையே வேறு யார் இருக்க முடியும்.'

இப்பனு அபீ முலைக்கா கூறினார்:

"நான் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் முப்பது பேரைச் சந்தித்தேன்; அவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்காக நயவஞ்சகத்தை அஞ்சினார்கள்."

அலீ — அல்லது ஹுதைஃபா — அவர்களிடமிருந்து:

"இதயங்கள் நான்கு வகைகள்: ஒரு தீப்பந்தத்தால் ஒளியூட்டப்பட்ட தெளிவான இதயம் — இது நம்பிக்கையாளரின் இதயம். மூடப்பட்ட இதயம் — இது காஃபிரின் இதயம். தலைகீழான இதயம் — இது நயவஞ்சகரின் இதயம். இரண்டு ஈர்ப்புகள்

கொண்ட இதயம் — ஒரு நேரத்தில் அது ஈமானுக்கு அழைக்கப்படுகிறது; மற்றொரு நேரத்தில் நயவஞ்சகத்திற்கு அழைக்கப்படுகிறது — இவர்கள் நல்ல செயல்களை தீய செயல்களுடன் கலந்த ஒரு கூட்டத்தினர்." (அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்தனர்)

இது புரிந்து கொள்ளப்பட்டால், ஒவ்வொரு அடியாரும் அல்லாஹ் ஈமான் குறித்து குறிப்பிட்டவற்றிலிருந்து பயனடைகிறார் என்பது அறியப்படுகிறது — ஈமானின் கிளைகளைப் புகழ்வதாக இருந்தாலும், குஃப்ரின் கிளைகளைக் கண்டிப்பதாக இருந்தாலும்.³

மேலே குறிப்பிட்ட விடயம், அவர்களில் சிலர் கேட்கும் கேள்வியைப் போன்றது — அவனுடைய கூற்று குறித்து:

"எங்களை நேரான பாதையில் நடத்துவாயாக."
(ஸூரா அல்-ஃபாத்திஹா 1:6)

"அல்லாஹ் ஏற்கனவே நம்பிக்கையாளரை நேர்வழிப்படுத்திவிட்டான்; எனவே நேர்வழியைத் தேடுவதில் என்ன பயன்?" என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். பிறகு அவர்களில் சிலர், இதன் பொருள் 'நேர்வழியில் உறுதியாக எங்களை வைத்திருப்பாயாக' என்று கூறி பதிலளிக்கிறார்கள் — அரபு பேசுபவர் தூங்குபவரிடம் 'நான் உன்னிடம் வரும் வரை தூங்கு'

என்று கூறுவது போல. அவர்களில் வேறு சிலர், இதன் பொருள் 'நேர்வழியில் எங்கள் இதயங்களை உறுதியாக வைத்திருப்பாயாக' என்றும், உறுதிக்கான கோரிக்கை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறுகிறார்கள். அவர்களில் வேறு சிலர், இதன் பொருள் 'என்னை நேர்வழியில் அதிகரிப்பாயாக' என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த கேள்வி உண்மையில், அடியார் நேர்வழி தேடும் நேரான பாதையை அவர்கள் சிந்திக்காததன் காரணமாக ஏற்படுகிறது; ஏனென்றால், [வசனத்தின்] பொருள் [அனைத்து விடயங்களிலும்] அல்லாஹ் கட்டளையிட்டதற்கேற்ப செயல்படவும், அவன் தடுத்ததை விடவும் [நேர்வழி தேடுவதாகும்].

[1.9 பயனுள்ள அறிவின் தேவை]

ஏனென்றால், ஒருவர் முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும், குர்ஆன் உண்மை என்றும் பொதுவான முறையில் நம்பினாலும், அவருக்கு பயனளிக்கக்கூடியதையும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியதையும் பற்றிய அறிவின் தேவை பொதுவாக உள்ளது. கட்டளையிடப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தடை செய்யப்பட்ட விடயங்கள் குறித்த அறிவின் தேவை அவருக்கு உள்ளது — விடயங்களின் நுணுக்கமான அம்சங்களிலும், அவருக்கு அறிவு இல்லாத பகுதிகளிலும். [இது மட்டுமல்ல, நாம் காண்கிறோம்:] அவருக்கு அறிவு உள்ளவற்றில் பெரும்பகுதியை அவர் செயல்படுத்துவதில்லை!

குர்ஆன் மற்றும் ஸுன்னாவில் உள்ள அனைத்து கட்டளைகளும் தடைகளும் அவரை அடைந்துவிட்டன என்று கருதினாலும், குர்ஆனும் ஸுன்னாவும் பொதுவானதும் உலகளாவியதுமான சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன; ஒவ்வொரு தனி நபருக்கும் அவற்றைக் குறிப்பிட முடியாது — எனவே, இதுபோன்றவற்றின் காரணமாக ஒருவருக்கு நேரான பாதைக்கான நேர்வழியைக் கேட்க கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

நேரான பாதைக்கான நேர்வழி பின்வரும் அனைத்து விடயங்களையும் உள்ளடக்கியது: தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்தவற்றை விரிவாக அறிதல், அவர்களின் பொதுவான கட்டளைகளுக்கு உட்பட்டவற்றை அறிதல், ஒருவரின் அறிவுக்கேற்ப செயல்படுவதற்கான அக்கறை; ஏனென்றால், ஒருவர் தனது அறிவுக்கேற்ப செயல்படவில்லை என்றால், வெறும் அறிவு மட்டும் நேர்வழியை அடைவதற்கான காரணமாகாது. இதனால்தான் அவன், ஹுதைபிய்யா ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு தனது நபியிடம் கூறினான்:

"நிச்சயமாக, நாங்கள் உமக்கு ஒரு தெளிவான வெற்றியை வழங்கினோம். அல்லாஹ் உம்முடைய கடந்த மற்றும் எதிர்கால பாவங்களை மன்னிப்பதற்காகவும், உம்மீது தனது அருளை முழுமையாக்குவதற்காகவும், உம்மை நேரான பாதையில்

நடத்துவதற்காகவும்." (ஸூரா அல்-ஃபத்ஹ் 48:1-2)

மூஸா மற்றும் ஹாரூன் குறித்து அவன் கூறினான்:

"நாங்கள் அவர்களுக்குத் தெளிவான வேதத்தை வழங்கினோம்; அவர்களை நேரான பாதையில் நடத்தினோம்." (ஸூரா அஸ்ஸாஃப்பாத் 37:117-118)

அல்லாஹ் விருப்பப்படும் நூல் விடயங்கள் — அறிவு, நம்பிக்கை மற்றும் செயலின் விடயங்கள் — குறித்து முஸ்லிம்கள் வேறுபட்டுள்ளனர்; இவை அனைத்திலும் முஹம்மது உண்மை என்றும், குர்ஆன் உண்மை என்றும் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மொத்தத்தில் நேரான பாதையின் நேர்வழியை அடைந்திருந்தால், அவர்கள் ஒருபோதும் வேறுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். மேலும், அல்லாஹ் கட்டளையிட்டதை அறிந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் அவனுக்கு மாறு செய்கிறார்கள்; அவனுடைய வழியைப் பின்பற்றுவதில்லை. இந்த விடயங்களில் அவர்கள் நேரான பாதையில் நடத்தப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் கட்டளையிடப்பட்டதை நிச்சயமாகச் செய்திருப்பார்கள்; தடை செய்யப்பட்டதை விட்டிருப்பார்கள். இந்த உம்மத்திலிருந்து அல்லாஹ் நேர்வழிப்படுத்தியவர்கள், அவர்கள் அல்லாஹ்வை

அஞ்சும் நண்பர்களாக மாறும் வரை — இதற்கு மிகப் பெரிய காரணம், ஒவ்வொரு தொழுகையிலும் இந்த துஆவை அவர்கள் செய்ததாகும்:

"எங்களை நேரான பாதையில் நடத்துவாயாக."
(ஸூரா அல்-ஃபாத்திஹா 1:6)

நேரான பாதையில் தன்னை நடத்தும்படி அல்லாஹ்விடம் தங்களுக்கு நிரந்தரமான தேவை உள்ளது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்ததுடன். எனவே, அவர்கள் இந்த துஆவைத் தொடர்ந்து கூறியதாலும், அவனிடம் தங்களுக்கு நிரந்தரமான தேவை உள்ளது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாலும், அவர்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சும் நண்பர்களாக ஆனார்கள்.

சஹல் பின் அப்தில்லாஹ் அத்-துஸ்தரீ கூறினார்கள்:

"அடியாருக்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் இடையில், தேவையை விட அவனிடம் நெருங்கக்கூடிய எந்த வழியும் இல்லை."

கடந்த காலத்தில் நேர்வழியை அடைந்தவருக்கு எதிர்காலத்திலும் நேர்வழி தேவைப்படுகிறது; 'எங்களை நேர்வழியில் நிறுவி, உறுதியாக நடத்துவாயாக' என்று பொருள்படும் என்று கூறுபவர்களின் கூற்றின் உண்மையான பொருள்

இதுவே. 'எங்களை நேர்வழியில் அதிகரிப்பாயாக' என்று பொருள்படும் என்று கூறுபவர்களின் கருத்து, முந்தையதை உள்ளடக்கியது. ஆனால் கூறப்பட்ட அனைத்தும், எதிர்காலத்தில் வழங்கப்பட வேண்டிய நேரான பாதையின் நேர்வழியைக் குறிக்கிறது; ஏனென்றால், எதிர்காலத்தில் செயல், இன்னும் அடையப்படாத அறிவின் மீது அமைகிறது. ஒருவர் எதிர்காலத்தில் தனது அறிவுக்கேற்ப செயல்படும் வரை நேர்வழி பெற்றவராகக் கருதப்படுவதில்லை; ஆனால், இந்த அறிவு எதிர்காலத்தில் இல்லாமல் போகவும் வாய்ப்புள்ளது; மாறாக, அது இதயத்திலிருந்து நீக்கப்படலாம்; அது இருந்தாலும் அதன்படி செயல்படாமல் இருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. எனவே, அனைத்து மனிதர்களும் இந்த துஆவின் கடுமையான தேவையில் உள்ளனர்; இதனால்தான் அல்லாஹ் ஒவ்வொரு தொழுகையிலும் அதை அவர்கள் மீது கடமையாக்கினான்; இந்த துஆவின் தேவையைப் போல வேறு எந்த துஆவின் தேவையும் அவர்களுக்கு இல்லை. நேரான பாதையின் நேர்வழி கிடைக்கும்போது, உதவி, வாழ்வாதாரம் மற்றும் ஆன்மா தேடும் அனைத்து மகிழ்ச்சியும் [அல்லாஹ்விடமிருந்து] கிடைக்கின்றன. அல்லாஹ்வே நன்கு அறிந்தவன்.

[1.10 இதயத்தின் வாழ்வின் உண்மை]

அறிந்துகொள்ளுங்கள்: இதயத்தின் வாழ்வும் மற்றவற்றின் வாழ்வும் வெறும் உணர்வு, இயக்கம் மற்றும் நோக்கமோ, அல்லது வெறும் அறிவு மற்றும் திறனோ அல்ல — அபுல்-ஹுஸைன் அல்-பஹீ போன்ற அல்லாஹ்வின் அறிவு மற்றும் அவனுடைய சக்தி குறித்த விசாரணையாளர்களின் குழு கருதியவாறு. அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அவன் அறிந்து திறனுடையவனாக இருக்கும் வரை மட்டுமே அவன் உயிருள்ளவனாகக் கருதப்பட முடியும்."

இது அவ்வாறு அல்ல; மாறாக, வாழ்வு என்பது விவரிக்கப்படுபவரில் சுயாதீனமாக இருக்கும் ஒரு பண்பாகும்; அறிவு, நோக்கம் மற்றும் தேர்வின் மூலம் செயல்களைச் செய்யும் திறன் ஆகியவற்றின் இருப்புக்கு இது ஒரு நிபந்தனையாகும். வாழ்வு இவற்றின் அவசியமான விளைவாகவும் உள்ளது — எனவே, ஒவ்வொரு உயிருள்ள விடயமும் புரிதல், நோக்கம் கொண்டுள்ளது; அறிவு, நோக்கம் மற்றும் தேர்வின் மூலம் செயல்களைச் செய்யும் ஒவ்வொரு விடயமும் உயிருள்ளது.

'நாணம்' (ஹயா) என்ற பெயர்ச்சொல் 'வாழ்விலிருந்து' (ஹயாத்) பெறப்பட்டது; எனவே, உயிருள்ள இதயம் — அதன் உரிமையாளரும் உயிருள்ளவர் — அது தீய மற்றும் இழிவான செயல்களைச் செய்வதிலிருந்து

தடுக்கும் நாணத்தைக் கொண்டுள்ளது; ஏனென்றால், இதயத்தின் நாணத்தில் இந்த வகையான செயல்களிலிருந்து அதன் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி உள்ளது. இதனால்தான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாணம் ஈமானில் உள்ளது." (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ, ஆங். மொ. 8/89, எண். 139; ஸஹீஹ் முஸ்லிம், ஆங். மொ. 1/27, எண். 57)

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாணமும் வெட்கமும் ஈமானின் கிளைகளிலிருந்து இரண்டு கிளைகள்; அநாகரிகமும் வீம்பும் நயவஞ்சகத்தின் கிளைகளிலிருந்து இரண்டு கிளைகள்." (அத்திர்மதீ மற்றும் அல்-பகவீ அறிவித்தனர்; அல்-ஹாகிம் ஸஹீஹ் என்றும், அல்-இராகீ ஹஸன் என்றும் அறிவித்தனர்)

இதனால்தான், உயிருள்ளவர் இழிவான செயல்களால் தெளிவாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்; அவற்றைச் செய்வதிலிருந்து அவரைத் தடுக்கும் நோக்கம் அவருக்கு உள்ளது — வெட்கமற்றவருக்கு எதிர்மாறாக; ஏனென்றால், அவர் உயிருடன் இல்லாததால் நாணம் இல்லை; எனவே, தீமையிலிருந்து அவரைத் தடுக்கும் ஈமான் இல்லை. இதயம் உயிருடன் இருந்து, ஒருவர்

உடலிலிருந்து அது பிரிவதில் இறந்தால், ஆன்மாவின் மரணம் உடலிலிருந்து அதன் பிரிவில் உள்ளது — வாழ்வின் அர்த்தம் அதை விட்டு நீங்குவதில், அது தன்னிலையில் இறந்துவிட்டதில் அல்ல. இதனால்தான் அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"அல்லாஹ்வின் பாதையில்
கொல்லப்பட்டவர்களை 'அவர்கள்
இறந்தவர்கள்' என்று கூறாதீர்கள்; மாறாக
அவர்கள் உயிருள்ளவர்கள்..." (ஸூரா அல்-
பகரா 2:154)

மேலும்:

"அல்லாஹ்வின் பாதையில்
கொல்லப்பட்டவர்களை இறந்தவர்கள் என்று
நினைக்காதீர்கள். இல்லை, அவர்கள்
உயிருள்ளவர்கள்..." (ஸூரா ஆல-இம்ரான் 3:169)

அவர்கள் இறந்தவர்கள் என்ற போதிலும், அவனுடைய கூற்றுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்:

"ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் மரணத்தைச்
சுவைக்கும்..." (ஸூரா ஆல-இம்ரான் 3:185)

மேலும்:

"நிச்சயமாக நீங்கள் இறப்பீர்கள்; அவர்களும் இறப்பார்கள்..." (ஸூரா அஸ்-ஸுமர் 39:30)

மேலும்:

"அவனே உங்களை உயிர்ப்பித்தான்; பிறகு உங்களை இறக்கச் செய்வான்; பிறகு உங்களை உயிர்ப்பிப்பான்." (ஸூரா அல்-ஹஜ் 22:66)

எனவே, உறுதிப்படுத்தப்படும் மரணம், மறுக்கப்படும் மரணத்தைப் போன்றது அல்ல.

உறுதிப்படுத்தப்படும் மரணம் ஆன்மா உடலிலிருந்து பிரிவதாகும்; மறுக்கப்படும் மரணம் உடலிலிருந்தும் ஆன்மாவிலிருந்தும் வாழ்வு மொத்தமாக நீங்குவதாகும். தூக்கம் மரணத்தின் சகோதரன் என்பதை இது ஒத்திருக்கிறது. அல்லாஹ் கூறினான்:

"அல்லாஹ்வே ஆன்மாக்களை அவற்றின் மரண நேரத்தில் எடுக்கிறான்; இறக்காதவற்றை (அவற்றின்) தூக்கத்தில் (எடுக்கிறான்). அவன் மரணத்தை விதித்த ஆன்மாக்களை வைத்துக் கொள்கிறான்; மற்றவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரை அனுப்புகிறான்." (ஸூரா அஸ்-ஸுமர் 39:42)

நபி (ஸல்) அவர்கள் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தபோது கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹ்வுக்கே அனைத்து புகழும்; அவன் எங்களை இறக்கச் செய்த பிறகு உயிர்ப்பித்தான்; அவனிடமே மறுமை எழுப்பல்."

மற்றொரு ஹதீஸில்:

"அல்லாஹ்வுக்கே அனைத்து புகழும்; அவன் எனக்கு ஆரோக்கியத்தை மீட்டளித்து, என் ஆன்மாவைத் திருப்பி, அவனை நினைவுகூர என்னை அனுமதித்தான்." (அத்-திர்மிதீ [எண். 3401] அறிவித்தார்; இது ஸஹீஹ் — ஷைக் அலீ ஹசனின் முஹத்தபு அமலில்-யவ்மி வல்லைலா [ப. 33] பார்க்கவும். [மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு])

அவர் தூங்கச் செல்லும்போது கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹ்வே! நிச்சயமாக நீ என் ஆன்மாவைப் படைத்தாய்; அதன் உயிரை நீ எடுப்பாய்; அதன் மரணமும் வாழ்வும் உன்னுடையது. நீ என் ஆன்மாவை உயிருடன் வைத்திருந்தால் அதைப் பாதுகாப்பாயாக; அதன் உயிரை எடுத்தால் அதை மன்னிப்பாயாக. அல்லாஹ்வே! எனக்கு நல்ல ஆரோக்கியத்தை வழங்குமாறு உன்னிடம்

கேட்கிறேன்." (ஸஹீஹ் முஸ்லிம், ஆங். மொ. 4/1422, எண். 6550 — இப்னு உமர் (ரலி) ஹதீஸிலிருந்து)

மேலும் அவர்கள் கூறுவார்கள்:

"உன் பெயரால், அல்லாஹ்வே, நான் இறக்கிறேன்; உயிருடன் இருக்கிறேன்." (ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ, ஆங். மொ. 8/217, எண். 324; ஸஹீஹ் முஸ்லிம், ஆங். மொ. 4/1422, எண். 6549)

அத்தியாயம் இரண்டு

அசூயை (ஹஸத்) — இதயத்தின் ஒரு நோய்

அதன் பொருளை விளக்கும்போது சிலர் கூறினார்கள்:

'அசூயை (ஹஸத்) என்பது, செல்வந்தரின் நல்ல நிலையை அறிந்ததால் ஒருவனுக்கு ஏற்படும் ஒரு மனவேதனையாகும்.'

இதற்கேற்ப, அருட்கொடைகள் வழங்கப்பட்டவர் இந்த அருட்கொடைகள் குறித்து அசூயை கொள்ள முடியாது; ஏனென்றால், இந்த அருட்கொடைகளை அவர் பெற்றிருக்கிறார்; அவற்றை அவர் பழகிவிட்டார்.

ஒரு குழு மக்கள் கூறினார்கள்:

'இது, அசூயை கொள்பவர் அதைப் போன்ற அருட்கொடைகளை அடையாவிட்டாலும், அசூயை கொள்ளப்படுபவரிடமிருந்து

அருட்கொடைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆசையாகும்.'

இது குப்தாவிலிருந்து (இதுவும் அசூயையே) வேறுபட்டது; ஏனென்றால், குப்தா¹ என்பது, அசூயை கொள்ளப்படுபவரிடமிருந்து அவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆசை இல்லாமல், அசூயை கொள்ளப்படுபவருக்கு வழங்கப்பட்ட அருட்கொடைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையைக் குறிக்கிறது.

[2.1 ஹஸத்தின் வகைகள்]

சரியான அர்த்தத்தில், அசூயை (ஹஸத்) என்பது அசூயை கொள்ளப்படுபவரின் நல்ல நிலையை வெறுப்பதும் பிடிக்காமல் இருப்பதுமாகும். இது இரண்டு வகை:

1) அசூயை கொள்ளப்படுபவருக்கு வழங்கப்பட்ட அருட்கொடைகளை வரம்பற்ற முறையில் வெறுப்பது. இதுவே கண்டனத்திற்குரிய அசூயை வகை; எனவே, ஒருவன் ஒன்றை வெறுக்கும்போது, அவன் வெறுக்கும் அது இருப்பதால் அவன் காயப்படுகிறான்; வேதனைப்படுகிறான்; இது அவனது இதயத்தில் ஒரு நோயாக மாறுகிறது — அசூயை கொள்ளப்படுபவரிடமிருந்து அருட்கொடைகள் நீக்கப்படுவதில் அவன் இன்பம் அடையும் அளவுக்கு;

இது அவனுக்கு எந்தப் பலனையும் தராவிட்டாலும் — அவனது ஆன்மாவில் இருந்த வேதனை நீங்கும் ஒரே பலனைத் தவிர. ஆனால், அசூயை கொள்ளப்படுபவரை அவன் தொடர்ந்து கவனிப்பதன் விளைவாக மட்டுமே இந்த வேதனை நீங்குகிறது — 'அசூயை கொள்பவர், அருட்கொடை நீக்கப்படும்போது நிவாரணம் பெறுகிறார்; ஆனால் பிறகு அது மிகவும் கடுமையாகிறது — நோய்வாய்ப்பட்டவரின் நிலையில் உள்ளது போல; ஏனென்றால், இந்த அருட்கொடையோ அல்லது அதைப் போன்றதோ அசூயை கொள்ளப்படுபவரிடம் திரும்புவதற்கான சாத்தியம் உள்ளது.' இதனால்தான் இந்த இரண்டாவது குழு கூறியது:

'இது அருட்கொடைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆசையாகும்.'

ஏனென்றால், மற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அருட்கொடைகளை வெறுப்பவர் அவை நீக்கப்படுவதைக் காண விரும்புகிறார்.

2) அந்த நபர் தன்னை விட உயர்ந்தவராக இருப்பதை அவன் வெறுப்பது; அவனைப் போலவோ அவனை விடச் சிறந்தவராகவோ இருக்க விரும்புவது; இதுவே அசூயையாகும்; இது குப்தா என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது; நபி (ஸல்) அவர்கள் இப்னு மஸ்ஊத் மற்றும் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களின்

ஹதீஸிலிருந்து அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம் இருவரும் அறிவித்த ஹதீஸில் அதை ஹஸத் என்று அழைத்தார்கள்; அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்:

"இரண்டு நபர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் அசூயை (ஹஸத்) இல்லை: அல்லாஹ் ஞானத்தை வழங்கிய ஒரு மனிதர்; அவர் அதன் மூலம் நீதி வழங்கி, அதை மக்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்; மேலும், அல்லாஹ் செல்வத்தையும் சொத்தையும், அதனுடன் அதை உண்மையின் பாதையில் செலவிடும் சக்தியையும் வழங்கிய ஒரு மனிதர்."

இது இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்களின் சொற்பிரயோகமாகும். இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களின் சொற்பிரயோகம்:

"அல்லாஹ் குர்ஆனை வழங்கிய ஒரு மனிதர்; அவர் இரவும் பகலும் அதை ஒதுகிறார்; மேலும், அல்லாஹ் செல்வத்தையும் சொத்தையும் வழங்கிய ஒரு மனிதர்; அவர் இரவும் பகலும் அதிலிருந்து தர்மம் செய்கிறார்."²

அல்-புகாரீ இந்த ஹதீஸை அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களிடமிருந்தும் அறிவிக்கிறார்; அதன் சொற்பிரயோகம்:

"இரண்டு வகைகளைத் தவிர விரும்பத்தக்க அசூயை வேறு இல்லை: அல்லாஹ் குர்ஆனை வழங்கிய ஒரு மனிதர்; அவர் இரவும் பகலும் அதை ஒதுகிறார்; ஒருவர் அவரைக் கேட்கும்போது, 'இவருக்கு வழங்கப்பட்டதைப் போன்றது எனக்கும் வழங்கப்பட்டிருந்தால், இவர் செய்வது போல நானும் அதன்படி செயல்பட்டிருப்பேனே!' என்று கூறுகிறார். மேலும், அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கிய ஒரு மனிதர்; அவர் அதை உண்மையின் பாதையில் செலவிடுகிறார்; ஒருவர், 'இவருக்கு வழங்கப்பட்டதைப் போன்றது எனக்கும் வழங்கப்பட்டிருந்தால், இவர் செய்வது போல நானும் அதன்படி செயல்பட்டிருப்பேனே!' என்று கூறுகிறார்."³

எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்-குப்தா என்று குறிப்பிடப்படும் இரண்டு நிகழ்வுகளைத் தவிர ஹஸத்தைத் தடை செய்தார்கள்; அதாவது, ஒருவன் மற்றொருவரின் நிலையை விரும்புவதும் (அது அந்த நபரிடமிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் விரும்பாமல்) அந்த விடயத்தில் அந்த நபர் தன்னை விட உயர்ந்தவராக இருப்பதை வெறுப்பதுமாகும்.

"அப்படியானால், அல்லாஹ் தனக்கு மட்டும் இந்த அருட்கொடைகளை வழங்க வேண்டும் என்று அவன் விரும்பும்போது, இது ஏன் அசூயை என்று

அழைக்கப்படுகிறது?" என்று கேட்கப்பட்டால், "இந்த விருப்பத்தின் தொடக்கப் புள்ளி, அல்லாஹ் மற்றொருவருக்கு வழங்கிய அருட்கொடைகளை அவன் பார்ப்பதும், இந்த நபர் தன்னை விட விரும்பப்படுவதை அவன் வெறுப்பதுமாகும். இந்த மற்ற நபர் இல்லாவிட்டால், இந்த அருட்கொடைகளை அவன் விரும்பியிருக்க மாட்டான். எனவே, இந்த விருப்பத்தின் தொடக்கப் புள்ளி, மற்றொருவர் தன்னை விட உயர்த்தப்படுவதை வெறுப்பதாக இருப்பதால், விருப்பம் வெறுப்பைப் பின்தொடர்வதால் இது அசூயை என்று அழைக்கப்படுகிறது. மக்களின் பொருள் நிலைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அல்லாஹ் தனக்கு அருட்கொடைகளை வழங்க வேண்டும் என்று விரும்புவதைப் பொறுத்தவரை, இது ஒருபோதும் அசூயை அல்ல" என்று கூறப்படுகிறது.

இதனால்தான், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் இந்த இரண்டாவது வகை அசூயையால் சோதிக்கப்பட்டுள்ளனர்; இது அல்-முனாஃபஸா (போட்டி) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது; ஏனென்றால், இரண்டு நபர்கள் ஒரு விரும்பத்தக்க விடயத்தில் போட்டியிடுகிறார்கள்; இருவரும் ஒரே நன்மையை அடைய முயல்கிறார்கள். அவர்கள் அதை அடைய முயல்வதற்கான காரணம், அவர்களில் ஒருவர், மற்றவர் தன்னை விட அந்த விடயத்தில் அருட்கொடை பெறுவதை வெறுப்பதாகும் —

போட்டியிடுபவர்களில் எவரும் மற்றவர் தன்னை வெல்வதை வெறுப்பது போல.

போட்டி பொதுவாகக் கண்டனத்திற்குரியதாகக் கருதப்படுவதில்லை; மாறாக, நல்லறங்களுக்காகப் போட்டியிடும்போது அது புகழ்த்தக்கதாகக் கருதப்படுகிறது; (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"நிச்சயமாக, நல்லோர்கள் இன்பத்தில் இருப்பார்கள். அரியாசனங்களில், பார்த்துக்கொண்டு. அவர்களின் முகங்களில் இன்பத்தின் மிளிர்வை நீர் அறிவீர். அவர்களுக்குத் தூய்மையான முத்திரையிடப்பட்ட மது புகட்டப்படும். அதன் கடைசி மணம் கஸ்தூரியாக இருக்கும்; போட்டியிட விரும்புபவர்கள் இதற்காகப் போட்டியிடட்டும்." (ஸூரா அல்-முத்தஃப்பிஃபீன் 83:22-26)

எனவே, ஒருவருக்கு இந்த இன்பங்களுக்காகப் போட்டியிட கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது; அழிந்து போகும் இந்த உலகின் இன்பத்திற்காகப் போட்டியிடக்கூடாது. இது நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸுடன் முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது; ஏனென்றால், அவர்கள் அறிவு வழங்கப்பட்டு, அதன்படி செயல்பட்டு, அதைக் கற்பிக்கும் நபரைத் தவிரவும், செல்வம் வழங்கப்பட்டு, அதை

(அல்லாஹ்வின் பாதையில்) செலவிடும் நபரைத் தவிரவும் அசூயையைத் தடை செய்தார்கள். அறிவு வழங்கப்பட்டு அதன்படி செயல்படாதவர், அல்லது செல்வம் வழங்கப்பட்டு அதை அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிதலில் செலவிடாதவரைப் பொறுத்தவரை, அத்தகையவருக்கு அசூயை கொள்ளக்கூடாது; அவரது நிலை விரும்பப்படக்கூடியதும் அல்ல; ஏனென்றால், அவர் விரும்பத்தக்க நல்ல நிலையில் இல்லை; மாறாக, அவர் தண்டனைக்கு முன்வைக்கப்படுகிறார். மேலும், பொறுப்பு வழங்கப்பட்டு, அதை அறிவுடனும் நீதியுடனும் நிறைவேற்றுபவர், அதன் உரிமையாளர்களின் நம்பிக்கைகளை நிறைவேற்றுபவர், குர்ஆன் மற்றும் ஸுன்னாவின் மூலம் மக்களிடையே நீதி வழங்குபவர் ஆகியோருக்கும் அசூயை கொள்ள அனுமதித்தார்கள்.

அத்தகைய நபரின் நிலை உயர்ந்தது; ஆனால் இது பெரும் முயற்சிக்குப் (ஜிஹாத்) பிறகே வருகிறது — முஜாஹிதைப் பொறுத்ததும் இதுவே. ஆனால், ஆன்மாக்கள் கடுமையான சிரமத்தில் இருப்பவருக்கு அசூயை கொள்வதில்லை; இதனால்தான் நபி (ஸல்) அவர்கள் அதைக் குறிப்பிடவில்லை — அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடும் முஜாஹித், செல்வத்தைச் செலவிடுபவரை விட உயர்ந்தவர் என்ற போதிலும். ஆசிரியர் மற்றும் செலவிடுபவருக்கு எதிர்மாறாகும்; ஏனென்றால், அவர்களுக்கு உடல் உலகில் எந்த எதிரியும் இல்லை; ஆனால் அவர்கள் ஜிஹாத் செய்ய வேண்டிய எதிரி இருந்தால், அவர்களின் தரம் (எதிரி

இல்லாத நிலையை விட) மிகவும் உயர்ந்ததாகும். இதேபோல், நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுபவர், நோன்பு நோற்பவர் மற்றும் ஹஜ் செய்பவரைக் குறிப்பிடவில்லை; ஏனென்றால், இந்த செயல்களால் மக்களிடமிருந்து பெறப்படும் தெளிவான பலன் எதுவும் இல்லை — அதன் மூலம் ஒருவர் உயர்த்தப்படவோ இழிவுபடுத்தப்படவோ முடியும்; கற்பித்தல் மற்றும் செலவிடுதலில் கிடைப்பதைப் போல.

[2.2 ஹஸத்துக்கும் குப்தாவுக்கும் இடையே]

அடிப்படையில், மற்றொருவர் அதிகாரத்தையும் ஆட்சியையும் அடையும்போது அசூயை ஏற்படுகிறது; இல்லையெனில், செயல்களைச் செய்பவருக்கு பொதுவாக அசூயை கொள்ளப்படுவதில்லை — இந்த நபர் மற்றவர்களை விட அதிகமான உணவு, பானம் மற்றும் மனைவிகளுடன் அருட்கொடை பெற்றிருந்தாலும் — அதிகாரம் மற்றும் ஆட்சி என்ற இந்த இரண்டு அருட்கொடைகளுக்கு எதிர்மாறாக; ஏனென்றால், அவை அதிக அசூயையை ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால்தான், மக்களிடையே பின்தொடர்பவர்களைக் கொண்ட அறிவு மக்களிடம் அசூயை செலுத்தப்படுவதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள்; அத்தகைய பின்தொடர்பவர்கள் இல்லாத மற்றவர்களிடம் செலுத்தப்படுவதைக் காண

மாட்டார்கள். தனது செல்வத்தைச் செலவிடுவதால் பின்தொடர்பவர்களை ஈர்க்கும் நபருக்கும் இதுவே; ஏனென்றால், மக்கள் அவரது இதயத்தை வளர்ப்பதன் மூலம் அவருக்குப் பயனளிக்கிறார்கள்; இந்த நபர் உடல்களை வளர்ப்பதன் மூலம் அவர்களுக்குப் பயனளிக்கிறார். இந்த இரண்டு விடயங்களிலும் தங்களைச் சீராக்கும் விடயத்திற்கு மனிதர்களுக்குத் தேவை உள்ளது; இதனால்தான் அல்லாஹ் (குறைபாடுகளிலிருந்து தூயவன்) இரண்டு உவமைகளை முன்வைத்தான்:

"அல்லாஹ் ஒரு உவமையை முன்வைக்கிறான்: மற்றொருவரின் உடைமையின் கீழ் உள்ள ஒரு அடிமை — அவனுக்கு எந்த சக்தியும் இல்லை; மேலும் (மற்றொருவன்) — நம்மிடமிருந்து அவனுக்கு நல்ல வாழ்வாதாரத்தை வழங்கிய ஒரு மனிதன்; அவன் அதிலிருந்து இரகசியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் செலவிடுகிறான். அவர்கள் சமமாக முடியுமா? (ஒருபோதும் இல்லை.) அனைத்து புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! இல்லை! ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் அறிய மாட்டார்கள். அல்லாஹ் மேலும் இரண்டு மனிதர்களின் உவமையை முன்வைக்கிறான்: அவர்களில் ஒருவர் ஊமை — எதன் மீதும் அவனுக்கு சக்தி இல்லை; அவன் தனது எஜமானனுக்கு ஒரு சுமையாக இருக்கிறான்; எந்த

திசையில் அவனை அவர் திருப்பினாலும் அவன் எந்த நன்மையையும் கொண்டு வருவதில்லை. நீதியைக் கட்டளையிட்டு, நேரான பாதையில் இருக்கும் ஒருவனுக்கு அத்தகையவன் சமமாக முடியுமா?" (ஸூரா அந்-நஹ்ல் 16:75-76)

இந்த இரண்டு உவமைகளையும் அல்லாஹ் தனது புனிதமான தனக்காகவும், அவனைத் தவிர வணங்கப்படுபவற்றிற்காகவும் முன்வைத்தான்; ஏனென்றால், சிலைகள் எந்தப் பயனுள்ள செயலையும் செய்யும் திறன் கொண்டவை அல்ல; பயனுள்ள எதையும் கூறவும் முடியாது. எனவே, ஒருவரின் உடைமையின் கீழ் உள்ள முற்றிலும் சக்தியற்ற அடிமையைக் கருதும்போது, மற்றும் அல்லாஹ் நல்ல வாழ்வாதாரத்தை வழங்கி, அதிலிருந்து இரகசியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் செலவிடும் மற்றொருவரைக் கருதும்போது — நன்மை செய்ய இயலாத இந்த அடிமைக்கும், மக்களுக்கு இரகசியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் நன்மை செய்யும் திறன் கொண்ட இந்த நபருக்கும் எப்போதாவது சமநிலை இருக்க முடியுமா? அவன் (குறைபாடுகளிலிருந்து தூயவன்) தனது அடியார்களுக்கு நன்மையை வழங்கும் திறன் கொண்டவன்; அவன் தொடர்ந்து அவ்வாறே செய்கிறான். எனவே, எதையும் செய்ய முடியாத இந்த சக்தியற்ற அடிமை (அதாவது சிலை), அவனுடன்

சேர்த்து வணங்கப்படும் அளவுக்கு அல்லாஹ்வுக்கு ஒப்பிடப்படுவது எப்படி? இதுவே அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கி, அதிலிருந்து இரவும் பகலும் செலவிடும் நபரின் உவமையாகும்.

இரண்டாவது உவமை: இரண்டு நபர்களைக் கருதும்போது, அவர்களில் ஒருவர் ஊமை — அவன் புரிந்துகொள்வதில்லை, பேசுவதுமில்லை; எதற்கும் திறன் இல்லாதவன்; உண்மையில் அவன் தனது எஜமானுக்கு ஒரு சுமை; எந்த திசையில் அவனை அவர் திருப்பினாலும் அவன் எந்த நன்மையையும் கொண்டு வருவதில்லை; எனவே அவன் முற்றிலும் பயனற்றவன். மற்றவர் நீதியுள்ள அறிஞர் — நீதியைக் கட்டளையிட்டு நீதியாகச் செயல்படுபவர்; நேரான பாதையில் இருப்பவர். இந்த நபர், அல்லாஹ் ஞானத்தை வழங்கி, அதன்படி செயல்பட்டு, அதைக் கற்பிக்கும் நபரைப் போன்றவர். அல்லாஹ் இந்த உவமையை தனக்காகவே முன்வைத்தான்; ஏனென்றால், அவன் அனைத்தையும் அறிந்தவன், அனைத்தும் நீதியுள்ளவன், அனைத்தும் சக்தி உடையவன்; நீதியைக் கட்டளையிடுகிறான்; நீதியில் தனது படைப்பை நிலைநிறுத்துகிறான்; நேரான பாதையில் இருக்கிறான்; (மிக உயர்ந்தவன்) கூறியது போல:

"அல்லாஹ்வைத்	தவிர	வணக்கத்திற்குத்
தகுதியானவன்	எவனும்	இல்லை என்று
அல்லாஹ்	சாட்சியம்	கூறுகிறான்;

வானவர்களும், அறிவுடையவர்களும் (அவ்வாறே); (அவன்) தனது படைப்பை நீதியில் நிலைநிறுத்துகிறான். அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குத் தகுதியானவன் எவனும் இல்லை — அனைத்தும் வல்லவன், ஞானம் மிக்கவன்." (ஸூரா ஆல-இம்ரான் 3:18)

ஹுதின் நாவால் அவன் கூறினான்:

"நிச்சயமாக என் இறைவன் நேரான பாதையில் இருக்கிறான்." (ஸூரா ஹுத் 11:56)

இதனால்தான் மக்கள் அல்-அப்பாஸின் வீட்டை உயர்த்துவார்கள்: அப்துல்லாஹ் மக்களுக்குக் கற்பிப்பார்; அவரது சகோதரர் அவர்களுக்கு உணவளிப்பார்; எனவே அவர்கள் இதன் காரணமாக அவர்களை உயர்த்துவார்கள்.

முஆவியா (ரலி) அவர்கள், மக்கள் இப்னு உமரிடம் ஹஜ்ஜின் சடங்குகள் குறித்துக் கேட்பதையும், இப்னு உமர் அவர்களுக்கு ஃபத்வா வழங்குவதையும் கண்டு, "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, இது உயர்வு" அல்லது அதைப் போன்ற ஒன்றைக் கூறினார்கள்.

[2.3 அஸ்ஸித்தீக் மற்றும் உமருக்கு இடையிலான போட்டி]

இங்கே உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள், தர்மம் செலவிடுவதில் அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்களுடன் போட்டியிட்டார்கள் — (அல்-புகாரீயின்) ஸஹீஹில் உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து நிறுவப்பட்டபடி, அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குத் தர்மம் செய்யக் கட்டளையிட்டார்கள்; இது என்னிடம் சில செல்வம் இருந்த சமயத்தில் நிகழ்ந்தது. எனவே நான் (எனக்குள்) கூறினேன்: 'அபூ பக்ரை விட நான் சிறந்தவனாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நாள் இருந்தால், அது இந்த நாள்தான்.' எனவே நான் என் செல்வத்தில் பாதியுடன் சென்றேன்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'உன் குடும்பத்திற்கு என்ன விட்டுச் சென்றாய்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அதே அளவு' என்று பதிலளித்தேன். பிறகு அபூ பக்ர் தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் கொண்டு வந்தார்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'உன் குடும்பத்திற்கு என்ன விட்டுச் சென்றாய்?' என்று கேட்டார்கள். அவர், 'அவர்களுக்காக அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் விட்டுவிட்டேன்' என்று பதிலளித்தார். எனவே நான், 'எதிலும் உன்னை விட நான் ஒருபோதும் சிறந்தவனாக இருக்க முடியாது!' என்று கூறினேன்."

எனவே, உமர் இங்கே செய்தது போட்டியும் அனுமதிக்கப்பட்ட அசுயை வகையும் (குப்தா) ஆகும்; ஆனால் அஸ்ஸித்தீக்கின் நிலை அவரை விடச் சிறந்ததாக இருந்தது; எனவே, மற்றவர்களின் நிலை குறித்து அவர் அக்கறையற்றவராக இருந்ததால், அத்தகைய போட்டியில் அவரே பொதுவாக வெற்றியாளராக இருப்பார்.

[2.4 மூஸா குப்தாவை வெளிப்படுத்துகிறார்]

மிஃராஜின் ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டபடி நபி மூஸா (அலை) அவர்களின் விடயமும் இதுவே; நபி (ஸல்) அவர்களை அவர் மிஞ்சிய அளவுக்கு அவர் போட்டியிட்டு அசுயை கொண்டார்கள்:

"அவர், நபி (ஸல்) அவர்கள் தன்னை மிஞ்சிய அளவுக்கு அழுதார். எனவே அவரிடம், 'ஏன் அழுகிறீர்கள்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அவர், 'எனக்குப் பிறகு அனுப்பப்படக்கூடிய ஒரு அடியார் இருக்கிறார்; அவருடைய உம்மத்தில் என் உம்மத்தை விட அதிகமானவர்கள் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்கள் என்பதற்காக நான் அழுகிறேன்' என்று பதிலளித்தார்."⁴

இந்த ஹதீஸ் ஸஹீஹ் அல்லாத மற்ற நூல்களில் வேறு சொற்பிரயோகத்துடன் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது:

"நாங்கள் ஒரு நபரைக் கடந்தோம்; அவர் உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்: 'நீ அவரை அருட்கொடை செய்து (என்னை விட) கௌரவித்துவிட்டாய்.' எனவே நாங்கள் அவரிடம் உயர்த்தப்பட்டு, அவருக்கு ஸலாம் கொடுத்தோம்; அவர் எங்கள் ஸலாமுக்குப் பதிலளித்து, 'உன்னுடன் இந்த நபர் யார், ஜிப்ராயீலே?' என்று கேட்டார். அவர், 'இவர் அஹ்மத்' என்று கூறினார். அவர், 'தனது இறைவனின் செய்தியை அறிவித்து, தனது உம்மத்திற்கு நேர்மையாக உபதேசித்த எழுத்தறிவில்லாத நபிக்கு வரவேற்பு' என்று கூறினார். பிறகு நாங்கள் சென்றோம்; நான் கேட்டேன்: 'இவர் யார், ஜிப்ராயீலே?' அவர் பதிலளித்தார்: 'அவர் மூஸா பின் இம்ரான்.' நான், 'அவர் யாரைக் குறை கூறினார்?' என்று கேட்டேன். அவர் பதிலளித்தார்: 'உன்னைப் பொறுத்தவரை அவர் தனது இறைவனைக் குறை கூறினார்.' நான், 'அவர் தனது இறைவனிடம் தனது குரலை உயர்த்தினாரா?' என்று கேட்டேன். அவர் பதிலளித்தார்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவரது உண்மையை அறிந்தான்.'"

எனவே, இதில் உமர் மூஸாவை ஒத்திருந்தார்; எங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் நிலை மூஸாவை விட உயர்ந்ததாக இருந்தது; ஏனென்றால், அவர்களுக்கு இந்த அனுமதிக்கப்பட்ட அகூயை எதுவும் இல்லை.

[2.5 யாருடைய தரம் உயர்ந்ததாகிறதோ அவர் குப்தாவிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறார்]

ஸஹாபாக்களில் இதைப் போன்றவர்கள் அபூ உபைதா பின் அல்-ஜர்ராஹ் மற்றும் அவரைப் போன்றவர்கள்; இந்த வகையான அக்கறைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டிருந்தனர்; இதன் காரணமாக, அனுமதிக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், போட்டியிட்டு அசுயை (குப்தா) காட்டுபவர்களை விட அவர்கள் உயர்ந்த தரத்தில் இருந்தனர். இதனால்தான் அபூ உபைதா,

"இந்த உம்மத்தின் நம்பிக்கைக்குரியவர்"

என்று அழைக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானவரானார். ஏனென்றால், நம்பிக்கைக்குரியவருக்கு, தான் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்ட விடயங்களில் தனது ஆன்மாவில் எந்தப் போட்டியும் ஆசையும் இல்லாவிட்டால், அவரே நம்பிக்கை வைக்கப்படுவதற்கு மிகவும் தகுதியானவராவார். பெரிய விடயங்களில் எந்தப் போட்டியும் இல்லாதவர் என்று அறியப்பட்டவரிடம் சிறிய விடயங்கள் நம்பிக்கை வைக்கப்படுகின்றன; செல்வத்தைத் திருடுவதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லாதவர் என்று

அறியப்பட்டவரிடம் செல்வம் நம்பிக்கை வைக்கப்படுகிறது. தன்னில், செம்மறி ஆடுகளிடம் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்ட ஓநாயை ஒத்த நயவஞ்சகத்தைக் காண்பவரைப் பொறுத்தவரை, தான் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டதற்கான ஆசை அவரது இதயத்தில் இருப்பதால், அவரால் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டதை நிறைவேற்ற முடியாது.

அஹ்மதின் முஸ்னதில் அனஸ் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது; அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் ஒரு நாள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்தோம்; அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த மலைப்பாதையிலிருந்து சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவரான ஒரு நபர் வரப்போகிறார்.' எனவே அன்சாரிகளில் ஒரு நபர் வந்தார்; அவரது தாடியிலிருந்து ஊளுவின் தண்ணீர் சொட்டிக்கொண்டிருந்தது; தனது இடது கையில் தனது செருப்புகளைப் பிடித்திருந்தார்; அவர் எங்களுக்கு ஸலாம் கொடுத்தார். அடுத்த நாள் நபி (ஸல்) அவர்கள் இதே போன்ற பொருளுள்ள வார்த்தைகளைக் கூறினார்கள்; அதே நபர் அதே நிலையில் தோன்றினார். மூன்றாவது நாள் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும் இதே போன்ற பொருளுள்ள வார்த்தைகளைக் கூறினார்கள்; மீண்டும் இந்த நபர் அதே நிலையில் தோன்றினார்;

நபி (ஸல்) அவர்கள் சென்றபோது, அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் இந்த நபரைப் பின்தொடர்ந்து, 'நிச்சயமாக நான் என் தந்தையைக் குற்றம் சாட்டிவிட்டேன்; மூன்று நாட்கள் அவரிடம் செல்லமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்தேன்; இந்த மூன்று நாட்கள் முடியும் வரை நீங்கள் என்னை உங்களுடன் தங்க அனுமதித்தால் அவ்வாறு செய்வேன்' என்று கூறினார். அவர், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்."

அனஸ் தொடர்ந்து கூறினார்கள்:

"எனவே அப்துல்லாஹ் எங்களிடம், தான் இந்த நபருடன் மூன்று இரவுகள் தங்கியதாகவும், இரவுத் தொழுகைக்கு அவர் எழுவதை அவர் காணவில்லை என்றும் கூறினார். அவர் செய்ததெல்லாம், படுக்கையில் பக்கத்தை மாற்றும்போது அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து தக்பீர் கூறுவதுதான்; ஃபஜர் தொழுகைக்கு எழும் வரை இதைச் செய்வார். அப்துல்லாஹ் கூறினார்: 'நல்லதைத் தவிர வேறு எதையும் அவர் பேசுவதை நான் கேட்டதில்லை.' மூன்று நாட்கள் முடிந்தபோது, அவரது செயல்களைக் குறைத்து மதிப்பிட விரும்பினேன். நான் கூறினேன்: 'அல்லாஹ்வின் அடியாரே! என் தந்தைக்கும் எனக்கும் இடையில் எந்த வெறுப்பும் பிரிவும் இல்லை; ஆனால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்கள் மூன்று முறை, 'சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவரான ஒரு நபர் வரப்போகிறார்' என்று கூறுவதைக் கேட்டேன்; அந்த மூன்று முறைகளிலும் நீங்கள்தான் வந்தீர்கள்; எனவே உங்கள் செயல்களைப் பார்த்து அவற்றைப் பின்பற்றுவதற்காக உங்களுடன் தங்க விரும்பினேன். ஆனால் நீங்கள் அதிகமான செயல்களைச் செய்வதை நான் காணவில்லை; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதைக் கூறும்படி உங்களை அடைந்தது என்ன?' அவர் பதிலளித்தார்: 'நீங்கள் கண்டதை விட வேறு ஒன்றும் இல்லை; ஆனால் முஸ்லிம்களில் எவருக்கும் என் ஆன்மாவில் எந்த நயவஞ்சகத்தையும் நான் காண்பதில்லை; அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வழங்கிய செல்வத்தில் எந்த அசூயையும் நான் காண்பதில்லை.' அப்துல்லாஹ் கூறினார்: 'உங்களை அடைந்தது இதுதான்; இது எங்களால் தாங்க முடியாத ஒன்றாகும்.'"⁵

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் அவரிடம் கூறிய, "உங்களை அடைந்தது இதுதான்; இது எங்களால் தாங்க முடியாத ஒன்றாகும்" என்ற வார்த்தையில், அவரது அசூயையின்மையும், அனைத்து வகையான அசூயையிலிருந்தும் அவர் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதும் உள்ளது. இதனால்தான் அல்லாஹ் அன்சாரிகளை அவனுடைய கூற்றால் புகழ்ந்தான்:

"...அவர்களுக்கு (முஹாஜிரீன்களுக்கு) வழங்கப்பட்டவற்றில் தங்கள் நெஞ்சங்களில் எந்த அசூயையும் அவர்கள் காண்பதில்லை; அவர்களுக்கு அதில் தேவை இருந்தபோதிலும், தங்களுக்கு மேல் அவர்களை விரும்புகிறார்கள்..." (ஸுரரா அல்-ஹஷர் 59:9)

அதாவது, முஹாஜிரீன்களிலிருந்து அவர்களின் சகோதரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை. தஃப்ஸீர் அறிஞர்கள் கூறினார்கள்:

'முஹாஜிரீன்களுக்கு வழங்கப்பட்டவற்றில் தங்கள் நெஞ்சங்களில் அசூயையையும் வெறுப்பையும் அவர்கள் காண்பதில்லை.'

பிறகு அவர்களில் சிலர் கூறினார்கள்:

'போர் கொள்ளையிலிருந்து அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை.'

மற்றவர்கள் கூறினார்கள்:

'முன்னுரிமை மற்றும் அருட்கொடைகளில் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை.'

எனவே, முஹாஜிரீன்களுக்கு வழங்கப்பட்ட செல்வம் மற்றும் பதவியில் அவர்களுக்கு எந்தத் தேவையும்

இல்லை — இவ்வகையான விடயங்களில் அசூயை எழுவதுண்டு என்றாலும்.

அவ்ஸுக்கும் கஸ்ரஜுக்கும் இடையில் மார்க்க விடயங்களில் போட்டி இருந்தது; ஒரு குலம் அல்லாஹ் மற்றும் அவனுடைய தூதரிடம் விரும்பத்தக்கதாகக் கருதப்பட்ட ஒன்றைச் செய்தால், மற்ற குலம் அதையே செய்ய விரும்பும். எனவே இது அல்லாஹ்விடம் அவர்களை நெருக்கமாக்கும் விடயங்களில் போட்டியாகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"...இதற்காகப் போட்டியிட விரும்புபவர்கள் போட்டியிடட்டும்!" (ஸூரா அல்-முத்தஃப்பிஃபீன் 83:26)

[2.6 கண்டனத்திற்குரிய அசூயை]

முற்றிலும் கண்டனத்திற்குரிய அசூயையைப் பொறுத்தவரை, யூதர்கள் குறித்து அல்லாஹ் கூறினான்:

"வேதக்காரர்களில் பலர், நீங்கள் ஈமான் கொண்ட பிறகு, உண்மை அவர்களுக்குத் தெளிவான பிறகும், தங்கள் ஆன்மாக்களின் அசூயையின் காரணமாக, உங்களை காஃபிர்களாகத் திருப்ப விரும்புகிறார்கள்..." (ஸூரா அல்-பகரா 2:109)

'அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்' என்பதன் பொருள், அசூயையின் காரணமாக உங்களை உங்கள் மார்க்கத்திலிருந்து திரும்பச் செய்ய அவர்கள் நம்புகிறார்கள். எனவே, உண்மை அவர்களுக்குத் தெளிவான பிறகும் அவர்களின் விருப்பத்தின் பின்னால் உள்ள முடிவு காரணியாக அசூயை இருந்தது. ஏனென்றால், நீங்கள் அடைந்த அருட்கொடைகளை அவர்கள் கண்டபோது — உண்மையில், அவர்களே ஒருபோதும் அடையாததை நீங்கள் அடைவதை அவர்கள் கண்டபோது — அவர்கள் உங்களிடம் அசூயை கொண்டார்கள். இதேபோல் இது மற்றொரு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"அல்லாஹ் தனது அருட்கொடையிலிருந்து மக்களுக்கு வழங்கியதற்காக அவர்களிடம் அசூயை கொள்கிறார்களா? பிறகு, நிச்சயமாக நாம் இப்ராஹீமின் குடும்பத்திற்கு வேதத்தையும் ஞானத்தையும் வழங்கினோம்; அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய அரசை வழங்கினோம். அவர்களில் அவரை (முஹம்மதை) நம்பியவர்களும் இருந்தனர்; அவர்களில் அவரை விட்டுத் திரும்பியவர்களும் இருந்தனர்; அவர்களை (எரிக்க) நரகமே போதும்..." (ஸூரா அன்-நிஸா 4:54-55)

மேலும்:

"கூறுங்கள்: 'அதிகாலையின் இறைவனிடம் நான் அடைக்கலம் தேடுகிறேன். அவன் படைத்தவற்றின் தீமையிலிருந்து. இருளாகும்போது அதன் இருளின் தீமையிலிருந்து. முடிச்சுகளில் ஊதும் சூனியக்காரிகளின் தீமையிலிருந்து. அசூயை கொள்பவர் அசூயை கொள்ளும்போது அவரது தீமையிலிருந்து.'" (ஸுரூ அல்-ஃபலக் 113:1-5)

தஃப்ஸீர் அறிஞர்களில் ஒரு குழு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் யூதர்கள் கொண்ட அசூயையின் காரணமாக, அவர்கள் அவர்கள் மீது சூனியம் செய்யும் அளவுக்கு, இந்த ஸுரூ இறக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். சூனியம் லபீத் பின் அல்-அஃஸம் என்ற யூதரால் செய்யப்பட்டது.⁶

எனவே, அல்லாஹ் மற்றொருவருக்கு வழங்கிய அருட்கொடைகளை வெறுக்கும் அசூயை கொள்பவர், இதன் காரணமாக எல்லைகளை மீறும் அநியாயக்காரராவார். மற்றொருவர் அருட்கொடை பெறுவதை வெறுத்து, அதே வழியில் அருட்கொடை பெற விரும்புவதைப் பொறுத்தவரை, அவரை அல்லாஹ்விடம் நெருக்கமாக்கும் விடயங்களைத் தவிர இது அவருக்குத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, மற்றொருவருக்கு வழங்கப்பட்ட, அவரை

அல்லாஹ்விடம் நெருக்கமாக்க உதவக்கூடிய ஒன்றை அவர் விரும்பினால், இதில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. இருப்பினும், மற்றொருவரின் நிலையைப் பார்க்காமல், தனது இதயத்தில் அதை விரும்புவது சிறந்ததும் மேலானதுமாகும்.

பிறகு, இந்த நபர் இந்த அகுயையால் வழிநடத்தப்பட்டு செயல்பட்டால், அவர் எல்லைகளை மீறும் அநியாயக்காரராகி, தவ்பா செய்யும் வரை தண்டனைக்குத் தகுதியானவராவார். எனவே, அகுயை கொள்பவரால் பாதிக்கப்பட்டவர் ஒடுக்கப்பட்டவர்; அவருக்கு பொறுமையும் தகவாவும் கட்டளையிடப்பட வேண்டும். அகுயை கொள்பவர் அவருக்கு இழைக்கும் தீங்கை அவர் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; மன்னித்து மறந்துவிட வேண்டும் — அல்லாஹ் கூறியது போல:

"வேதக்காரர்களில் பலர், நீங்கள் ஈமான் கொண்ட பிறகு, உண்மை அவர்களுக்குத் தெளிவான பிறகும், தங்கள் ஆன்மாக்களின் அகுயையின் காரணமாக, உங்களை காஃபிர்களாகத் திருப்ப விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அல்லாஹ் தனது கட்டளையைக் கொண்டு வரும் வரை மன்னித்து மறந்துவிடுங்கள்." (ஸூரா அல்-பகரா 2:109)

நிச்சயமாக, யூசுப் (அலை) அவர்கள் தனது சகோதரர்களின் அசூயையால் சோதிக்கப்பட்டார்கள்:

"அவர்கள் கூறியபோது: 'நிச்சயமாக யூசுபும் அவரது சகோதரரும் எங்களை விட எங்கள் தந்தைக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள்...'" (ஸூரா யூசுப் 12:8)

எனவே, தந்தை மற்ற சகோதரர்களை விட அவர்களுக்கு விருப்பம் காட்டியதால் அவர்களிடம் அசூயை கொள்ளப்பட்டது; இதனால்தான் யஸூப் யூசுபிடம் கூறினார்:

"என் மகனே! உன் கனவை உன் சகோதரர்களிடம் சொல்லாதே; அவர்கள் உனக்கு எதிராக ஒரு சூழ்ச்சி செய்யலாம். நிச்சயமாக ஷைத்தான் மனிதனுக்கு வெளிப்படையான எதிரியாவான்!" (ஸூரா யூசுப் 12:5)

அவர்கள் தொடர்ந்து அவரை ஒடுக்கினார்கள் — அவரது கொலை பற்றி விவாதித்து, அவரைக் கிணற்றில் போட்டு, காஃபிர்களின் நாட்டிற்கு அவரை அழைத்துச் சென்றவர்களால் அவர் அடிமையாக விற்கப்பட்டு, பிறகு இந்த காஃபிர் மக்களுக்குச் சொந்தமானவராக ஆவதன் மூலம். பிறகு, ஒடுக்கப்பட்ட பிறகு, யூசுப் அவரை ஒரு இழிவான

செயலுக்கு அழைத்து அவரை மயக்க முயன்றவரால் சோதிக்கப்பட்டார்; அவள் இதற்கு உதவக்கூடிய எவரிடமும் உதவி தேடினாள்; ஆனால் அவர் இதிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டார். மாறாக, இந்த இழிவான செயலைச் செய்வதை விட சிறைச்சாலையை அவர் தேர்ந்தெடுத்தார்; (மறுமையில்) அல்லாஹ்வின் கோபத்தை விட இந்த உலகின் தண்டனையை விரும்பினார்.

எனவே, அவர், தனது இழிவான ஆசைகள் மற்றும் ஊழலான நோக்கம் காரணமாக அவரை விரும்பியவரால் ஒடுக்கப்பட்டார். எனவே, அவள் அவரை விரும்பிய இந்த அன்பு, அவள் தனது இதயத்தின் வீண் ஆசைகளுக்கு அடிபணிந்ததன் விளைவாக எழுந்தது; அதன் மகிழ்ச்சியும் துக்கமும், அவர் தூண்டுதலை ஏற்றுக்கொள்வதிலோ நிராகரிப்பதிலோ இருந்தது. அவரை வெறுத்தவர்களாலும் அவர் ஒடுக்கப்பட்டார் — அவரைக் கிணற்றில் போட வழிவகுத்த வெறுப்பு; பிறகு அவர் கைதியாகி, தனது விருப்பமின்றி சொந்தமாக்கப்படுவது; எனவே இந்த மக்கள் அவரை அனுபவித்த முழுமையான சுதந்திரத்திலிருந்து, பொய்யான வணக்கத்தாருக்கு கட்டாய அடிமைத்தனத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். இது அவரை, தனது சொந்த விருப்பத்தால் சிறைச்சாலையில் அடைக்கலம் தேடும்படி கட்டாயப்படுத்தியது; இதன் மூலம் அவரது சோதனை மேலும் பெரிதானது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவரது பொறுமை, அல்லாஹ்வின் மீதான அவரது பயத்துடன் இணைந்து அவரது சொந்த விருப்பத்திலிருந்து எழுந்தது; இதனால் அவர்களின் ஒடுக்குதலில் அவரது பொறுமையிலிருந்து இது வேறுபட்டது — இது அனர்த்தங்களின் தொடக்கத்தில் பொறுமையாக இருந்தது; இதுபோன்றவற்றில் ஒருவர் பொறுமையாக இல்லாவிட்டால், அவர் வெறும் விலங்குகளின் வழியை எடுப்பார்.

ஒருவரின் சொந்த விருப்பத்திலிருந்து எழும் இந்த இரண்டாவது வகை பொறுமை, இரண்டில் மிகச் சிறந்ததாகும். இதனால்தான் அல்லாஹ் கூறினான்:

"நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வை அஞ்சி, பொறுமையாக இருப்பவருக்கு, நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்பவர்களின் கூலியை வீணாக்க மாட்டான்." (ஸூரா யூசுப் 12:90)

இதேபோல், நம்பிக்கையாளர் தனது ஈமானின் காரணமாகத் தீங்கு செய்யப்படும்போது; அவரிடமிருந்து குஃப்ரும், எல்லை மீறலும், மாறுசெய்தலும் தேடப்படும்போது — அவர் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அவருக்குத் தீங்கு செய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவார் — பிறகு, சிறைச்சாலை அல்லது தனது நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றம் ஏற்பட்டாலும், தனது மார்க்கத்திலிருந்து

விலகுவதை விட இந்த தீங்கையும் தண்டனையையும் அவர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் — முஹாஜிரீன்கள் செய்தது போல; அவர்கள் தங்கள் குடியிருப்புகளை விட்டு வெளியேறுவதைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்; தங்கள் மார்க்கத்தை விடுவதை அல்ல — அதற்காக அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் பல வழிகளில் தீங்கு செய்யப்பட்டார்கள்; ஆனால் அவர்கள் இதன் முழுவதிலும், தங்கள் சொந்த விருப்பத்திலிருந்து எழுந்த பொறுமையுடன் பொறுமையாக இருந்தார்கள்; உண்மையில் அவர்கள் இவ்வாறு தீங்கு செய்யப்பட்டது, தாங்கள் செய்ததை தங்கள் சொந்த தேர்வின் மூலம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமே. எனவே, அவர்களின் இந்த பொறுமை யூசுபின் பொறுமையை விடப் பெரியதாக இருந்தது; ஏனென்றால், யூசுபிடமிருந்து ஒரு இழிவான செயல் மட்டுமே தேடப்பட்டது; அவர் இணங்காதபோது சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டார். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்தும் அவர்களின் தோழர்களிடமிருந்தும் குஃப்ர் தேடப்பட்டது; அவர்கள் இதைச் செய்யாதபோது — அவர்கள் கொலை மற்றும் பிற தீங்குகளால் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் — அவற்றில் மிகக் குறைவானது சிறைச்சாலை; ஏனென்றால், முஷ்ரிக்குகள் அவர்களையும் பனீ ஹாஷிமையும் ஒரு காலத்திற்கு ஒரு மலைப்பாதையில் சிறைப்படுத்தினார்கள். பிறகு அபூ தாலிப் இறந்தபோது

அவர்கள் அவர்களுக்கு எதிராக மேலும் கடுமையானார்கள்; அன்சாரிகள் அவர்களுக்கு விசுவாச உறுதிமொழி அளித்தபோதும், முஷ்ரிக்குகள் இதை அறிந்தபோதும் (மதீனாவிற்கு) அவர்கள் செல்வதைத் தடுக்க முயன்றார்கள்; அவர்களையும் அவர்களின் தோழர்களையும் தடுத்து வைக்க முயன்றார்கள். பிறகு அவர்கள் அனைவரும் இரகசியமாக ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள் — உமர் பின் அல்கத்தாப் மற்றும் அவரைப் போன்றவர்களைத் தவிர.

எனவே, நம்பிக்கையாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது, அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிதலைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் விளைவாக ஏற்பட்டது; அடியாரின் தேர்வின்றி ஏற்படும் அனர்த்தங்களிலிருந்து அல்ல — யூசுப் சோதிக்கப்பட்ட வகையிலிருந்தும், அவர் தனது தந்தையிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட வகையிலிருந்தும் அல்ல. எனவே, நம்பிக்கையாளர்கள் தாங்கிய இந்த பொறுமை, இரண்டு வகை பொறுமையில் மிகவும் உன்னதமானது; அதன் உரிமையாளர்கள் தரத்தில் மிகப் பெரியவர்கள். இது, தனது விருப்பமின்றி சோதிக்கப்படுபவர், தனது பொறுமைக்கும் அல்லாஹ்வின் விதியில் திருப்தி கொள்வதற்கும் கூலி பெறுவார்; அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்ற போதிலும். அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிதலைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காகச் சோதிக்கப்பட்டு தீங்கு செய்யப்படுபவரைப் பொறுத்தவரை, உண்மையான சோதனைக்காகவே அவருக்குக் கூலி

வழங்கப்படும்; அது அவருக்கு நல்ல செயலாக எழுதப்படும். அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"அது என்னவென்றால், அல்லாஹ்வின் பாதையில் அவர்களுக்கு தாகமோ சோர்வோ பசியோ ஏற்படுவதில்லை; காஃபிர்களின் கோபத்தை எழுப்பும் எந்த அடியையும் அவர்கள் எடுப்பதில்லை; எதிரிக்கு எந்தக் காயத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை — இவை அனைத்தும் அவர்களுக்கு நல்ல செயலாக எழுதப்படாமல் இருப்பதில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்பவர்களின் கூலியை வீணாக்க மாட்டான்." (ஸூரா அத்-தவ்பா 9:120)

இது, தனது விருப்பமின்றிச் சோதிக்கப்படுபவரின் நிலைக்கு எதிர்மாறாகும் — நோய்வாய்ப்படுவது, மரணம் அல்லது திருடன் திருடுவது போன்றவை — இந்த நபர் தனது பொறுமைக்கு மட்டுமே கூலி பெறுவார்; உண்மையான சோதனைக்காகவோ அதிலிருந்து விளைவதற்காகவோ அல்ல. அல்லாஹ்வின் மீதான ஈமானின் காரணமாகவும், அவனுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிவதன் காரணமாகவும் தீங்கு செய்யப்படுபவர்களைப் பொறுத்தவரை — இதன் விளைவாக அவர்கள் வேதனையில் இருக்கிறார்கள், அல்லது நோய்வாய்ப்படுகிறார்கள், அல்லது சிறைப்படுத்தப்படுகிறார்கள், அல்லது தங்கள்

நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள், அல்லது அவர்களின் சொத்தும் குடும்பமும் எடுக்கப்படுகிறது, அல்லது அடிக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள், அல்லது அவர்களின் பதவியும் செல்வமும் குறைக்கப்படுகிறது — இதில் அவர்கள் நபிமார்களின் வழியிலும், முஹாஜிரீன்கள் போன்ற அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தவர்களின் வழியிலும் இருக்கிறார்கள்.

எனவே, இந்த மக்கள் தங்களுக்குத் தீங்கு செய்தவற்றிற்காகக் கூலி பெறுவார்கள்; அதற்காக அவர்களுக்கு நல்ல செயல் எழுதப்படும் — முஜாஹித், தன்னைத் தாக்கும் பசி, தாகம் மற்றும் சோர்விற்காகவும், காஃபிர்களை கோபப்படுத்துவதற்காகவும் கூலி பெறுவது போல — இந்த விளைவுகள் அவர் உடல் ரீதியாகச் செய்யத் திட்டமிட்டவை அல்ல என்றாலும்; ஆனால் அவை அவர் செய்யத் தேர்ந்தெடுத்த (ஜிஹாத்) செயலிலிருந்து விளைபவையாகும். இதில் மக்கள் வேறுபட்டுள்ளனர்: இந்த விளைவான விளைவுகளை காரணத்தின் செயல்படுத்துபவரின் செயல்கள் என்று கூற முடியுமா, அல்லது அவை அல்லாஹ்வின் செயல்களா, அல்லது அவற்றுக்கு எந்த செயல்படுத்துபவரும் இல்லையா? சரியானது என்னவென்றால், அவை காரணத்தின் செயல்படுத்துபவருக்கும் (அனைத்து) காரணங்களின் (செயல்படுத்துபவருக்கும்) இடையில் பகிரப்படுகின்றன; இதனால்தான் அவருக்கு நல்ல செயல் எழுதப்படுகிறது.

இந்த விவாதத்தின் பின்னணியில் உள்ள நோக்கம், அசூயை ஆன்மாவின் நோய்களில் ஒன்றாகும்; அது மனிதர்களின் பெரும்பாலோரைத் தாக்கும் ஒரு நோயாகும்; அதிலிருந்து ஒரு சிலர் மட்டுமே பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். இதனால்தான் கூறப்படுகிறது:

"உடல் அசூயையிலிருந்து ஒருபோதும் விடுபடுவதில்லை; ஆனால் இழிவு அதை வெளிப்படுத்துகிறது; உயர்வு அதை மறைக்கிறது."

அல்-ஹசன் அல்-பழ்நீயிடம் கூறப்பட்டது:

'நம்பிக்கையாளரிடம் அசூயை கொள்ள முடியுமா?' அவர் பதிலளித்தார்: 'யூசுபையும் அவரது சகோதரர்களையும் உங்களை மறக்க வைத்தது எது? உங்களுக்கு தந்தை இல்லையா?' ஆனால் நீங்கள் இந்த (அசூயையை, அது ஏற்பட்டால்) உங்கள் இதயத்தில் குருடாக்கி வைத்திருக்க வேண்டும்; ஏனென்றால், பேச்சிலோ செயலிலோ நீங்கள் செயல்படுத்தாததால் உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாது.'

[2.7 அசூயைக்கான சிகிச்சை]

எனவே, தனது ஆன்மாவில் மற்றொருவரிடம்
 அசூயையைக் காண்பவர், அதை பொறுமை மற்றும்
 அல்லாஹ்வின் தக்வாவால் சிகிச்சை செய்வது
 அவர்மீது கடமையாகும்; அது தனது ஆன்மாவில்
 இருப்பதை அவர் வெறுக்க வேண்டும். பல மார்க்க
 மக்கள், அசூயை கொள்ளப்படுபவருக்கு எதிராக
 நிலைப்பாட்டை எடுப்பதில்லை; அவரை
 ஒடுக்குபவருக்கு உதவுவதுமில்லை; ஆனால் அவரது
 உரிமைகள் குறித்து கடமையானதை அவர்கள்
 நிலைநிறுத்துவதுமில்லை. மாறாக, ஒருவர் அசூயை
 கொள்ளப்படுபவரைக் கண்டிக்கும்போது,
 கண்டனத்தில் அவருடன் ஒத்துக்கொள்வதில்லை;
 உதவுவதுமில்லை; ஆனால் அவரது புகழ்த்தக்க
 பண்புகளையும் குறிப்பிடுவதில்லை. இதேபோல்,
 ஒருவர் அவரைப் புகழ்ந்தால் அவர்கள் அமைதியாக
 இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த மக்கள், அசூயை
 கொள்ளப்படுபவரின் உரிமைகள் குறித்து
 கட்டளையிடப்பட்டதை விட்டுவிடுவதற்கு
 பொறுப்பானவர்கள்; அவர்கள் இதில் சரியான
 எல்லைகளை மீறிவிட்டார்கள் — அவர்கள் அவருக்கு
 எதிராக நிலைப்பாட்டை எடுக்கவில்லை என்றாலும்.
 இந்த மக்களின் கூலி என்னவென்றால், அவர்களின்
 உரிமைகள் திருப்பித் தங்கள் பக்கம்
 புறக்கணிக்கப்படும்; சில சந்தர்ப்பங்களில்
 அவர்களுக்கு நியாயமாக நடத்தப்படாது; அவர்களை
 ஒடுக்குபவருக்கு எதிராக அவர்களுக்கு உதவி
 செய்யப்படாது — ஒடுக்கப்பட்ட அசூயை

கொள்ளப்படுபவருக்கு அவர்கள் உதவாதது போல. உண்மையில், வார்த்தைகளாலோ செயல்களாலோ அசூயை கொள்ளப்படுபவருக்கு எதிராக நிலைப்பாட்டை எடுப்பவரைப் பொறுத்தவரை, அவர் இதற்காகத் தண்டிக்கப்படுவார்; அல்லாஹ்வை அஞ்சி, பொறுமையாக இருந்து, அநியாயக்காரர்களில் ஒருவராக மாறாதவருக்கு, அவரது தகவாவால் அல்லாஹ் பயனளிப்பான்.

[2.8 அசூயைக்கான காரணங்கள்]

நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவிகளில் ஆயிஷாவுடன் போட்டியிடக்கூடியவராக இருந்த ஸைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரலி) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது இதுவே. சில பெண்கள் மற்ற பெண்களிடம் காட்டும் அசூயை பெரியதாகும்; ஒரே கணவரை மணந்தவர்களைப் பொறுத்தது மிகவும் உண்மை. பெண், தனது முறைப்படியான நேரத்தை அவரிடமிருந்து பெறுவதற்கு அதிக முயற்சி செய்வாள்; ஏனென்றால், சில சமயங்களில் மற்ற மனைவிகளுடன் அவர் பகிர்வதால் அவளது முறைப்படியான நேரத்தில் சில இழக்கப்படும். இந்த அசூயை பொதுவாக அதிகாரம் அல்லது சொத்தைப்⁷ பகிர்ந்து கொள்ளும் நபர்களிடையே ஏற்படுகிறது — அவர்களில் சிலர் அதிலிருந்து ஒரு பங்கை எடுத்துக்கொண்டு, மற்றவர்கள் எதுவும் இல்லாமல் விடப்படும் சந்தர்ப்பத்தில். வாத்புபவர்களிடையேயும் இது

ஏற்படுகிறது; அவர்களின் எதிராளி அவர்களை வெல்வதை அவர்கள் வெறுப்பதால் — யூசுபின் சகோதரர்களின் அசூயை போல, அல்லது ஆதமின் இரு மகன்கள் ஒருவர் மற்றவரிடம் கொண்ட அசூயை போல; ஏனென்றால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில், அல்லாஹ் அவரது குர்பானியை ஏற்றுக்கொண்டு மற்றவரின் குர்பானியை ஏற்றுக்கொள்ளாததால் சகோதரர் மற்றவரால் அசூயை கொள்ளப்பட்டார்; இது அவரது கொலைக்கு வழிவகுத்தது. மேலும், யூதர்கள் முஸ்லிம்களிடம் காட்டிய அசூயை. கூறப்பட்டது:

"அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்யப்பட்ட முதல் பாவங்கள் மூன்று: பேராசை, அகந்தை மற்றும் அசூயை. பேராசை ஆதமால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, அகந்தை இப்லீஸால், அசூயை காஃலால் — அவன் ஹாஃலைக் கொன்றபோது."⁸

ஹதீஸில் வருகிறது:

"மூன்று பாவங்கள் உள்ளன, அவற்றிலிருந்து எவரும் காப்பாற்றப்பட முடியாது: அசூயை, சந்தேகம் மற்றும் சகுனம். இவற்றிலிருந்து உங்களை நீக்குவது எது என்று உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா: நீங்கள் அசூயை கொள்ளும்போது வெறுக்காதீர்கள்; நீங்கள் சந்தேகப்படும்போது உங்கள் சந்தேகங்களை

உறுதிப்படுத்தாதீர்கள்;

சகுனத்தைக்

காணும்போது அதைப் புறக்கணியுங்கள்."

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து
இப்பனு அபீ அத்-துன்யா அறிவித்தார்.⁹

ஸுனன் நூல்களில் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து:

"உங்களுக்கு முன் சென்ற சமூகங்களின் நோயால்
நீங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் — அசூயை
மற்றும் வெறுப்பு. அவை மொட்டையடிப்பவை;
முடியை மொட்டையடிப்பவர்களை நான்
குறிக்கவில்லை; மாறாக அவை மார்க்கத்தை
மொட்டையடிப்பவை."

எனவே அவர் அசூயையை ஒரு நோய் என்று
அழைத்தார் — பின்வரும் கூற்றில் அவர்
கஞ்சத்தனத்தை ஒரு நோய் என்று அழைத்தது போல:

"கஞ்சத்தனத்தை விட மோசமான நோய் எது?"

மற்றொரு ஹதீஸில்:

"தீய பண்புகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள், வீண்
ஆசைகள் மற்றும் நோய்களிலிருந்து உன்னிடம்
அடைக்கலம் தேடுகிறேன்."

நோய்களை பண்புகள் மற்றும் வீண் ஆசைகளுடன் சேர்த்து குறிப்பிடுவதன் மூலம். பண்புகள் என்பவை ஆன்மா பழகி, அவை அதன் இயல்பு மற்றும் தன்மையாக மாறும் விடயங்களாகும். இது குறித்து அல்லாஹ் கூறினான்:

"நிச்சயமாக நீர் மேன்மையான பண்பின் மீது இருக்கிறீர்." (ஸூரா அல்-கலம் 68:4)

இப்பனு அப்பாஸ், இப்பனு உயைனா மற்றும் அஹ்மது பின் ஹன்பல் (ரலி) அவர்கள் இதற்கு விளக்கமாகக் கூறினார்கள்:

'பொருள்: "ஒரு பெரிய மார்க்கத்தின் மீது."

இப்பனு அப்பாஸின் மாறுபட்ட சொற்பிரயோகத்தில்:

'இஸ்லாமின் மார்க்கம்.'

ஆயிஷா (ரலி) அவர்களும் இதையே கூறினார்கள்:

'அவரது பண்புகள் குர்ஆனாக இருந்தன.'

அல்-ஹசன் அல்-பழ்நீ:

'குர்ஆனின் பண்புகள் "மேன்மையான

'வீண் ஆசைகளைப்' பொறுத்தவரை, அவை தற்காலிகமான அசாதாரண நிலைகளாகும்; 'நோய்' என்பது நோய்வாய்ப்படுவது — இது இதயத்திற்குத் தீங்கு விளைவித்து அதை ஊழலாக்கும் ஒரு துன்பமாகும். முதல் ஹதீஸில் அசூயை வெறுப்புடன் சேர்த்து குறிப்பிடப்பட்டது. ஏனென்றால், அசூயை கொள்பவர், முதலில் அசூயை கொள்ளப்படுபவருக்கு அல்லாஹ் வழங்கிய அருட்கொடையை வெறுக்கிறார்; பிறகு இந்த நபரை வெறுக்கத் தொடங்குகிறார். ஏனென்றால், வழங்கப்பட்ட விடயத்தின் மீதான வெறுப்பு, அது வழங்கப்பட்ட நபரின் மீதான வெறுப்புக்கு வழிவகுக்கிறது; ஏனென்றால், ஒரு நபருக்கு அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகள் வழங்கப்படும்போது, அவை போய்விட வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்; அசூயை கொள்ளப்படுபவர் போய்விடுவதன் மூலம் மட்டுமே அவை போகும்; எனவே அவர் அவரை வெறுக்கிறார்; அவர் இல்லாதிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

அசூயை அவசியமாக ஆசை மற்றும் வெறுப்புக்கு வழிவகுக்கிறது — அல்லாஹ் நமக்கு முன் சென்றவர்கள் குறித்து அறிவித்தது போல: அவர்கள் வேறுபட்டார்கள்:

"...அவர்களுக்கு அறிவு வந்த பிறகு, ஒருவர் மற்றவரிடம் கொண்ட வெறுப்பு மற்றும் ஆசையின் காரணமாக அவர்கள் வேறுபடவில்லையா?" (ஸூரா ஆல-இம்ரான் 3:19)

எனவே, அவர்களின் வேறுபாடு அறிவின் குறைவினால் எழவில்லை; மாறாக, அவர்கள் உண்மையை அறிந்தார்கள்; ஆனால் அது அவர்களில் சிலர் மற்றவர்களை வெறுப்பதால் ஏற்பட்டது — அகூயை கொள்பவர் அகூயை கொள்ளப்படுபவரை வெறுப்பது போல.

அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமின் ஸஹீஹ்களில், அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"ஒருவர் மற்றவரிடம் அகூயை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவர் மற்றவரை வெறுக்காதீர்கள்; ஒருவர் மற்றவருக்கு எதிராகத் திரும்பாதீர்கள்; உறவுகளைத் துண்டிக்காதீர்கள்; மாறாக அல்லாஹ்வின் அடியார்களாக சகோதரர்களாக இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரனுடன் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் பிரிந்திருப்பது அனுமதிக்கப்படாது; அவர்கள் சந்திக்கும்போது

ஒருவர் மற்றவரைப் புறக்கணிப்பார்; அவர்களில் சிறந்தவர், ஸலாமைத் தொடங்குபவராவார்."¹⁰

அவர்கள் (ஸல்) அவர்கள், ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நம்பகத்தன்மை (முத்தஃபகுன் அலைஹி) கொண்ட ஹதீஸில், அனஸ் அவர்களிடமிருந்தும் அறிவிக்கப்பட்டபடி கூறினார்கள்:

"என் ஆன்மா என் கையில் உள்ளவன் மீது சத்தியமாக, ஒருவர் தனது சகோதரருக்கு தான் விரும்புவதை விரும்பும் வரை உங்களில் எவரும் ஈமான் கொண்டவராக மாட்டார்."¹¹

அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறினான்:

"நிச்சயமாக உங்களில் பின்தங்கியிருப்பவர் இருக்கிறார். உங்களுக்கு ஒரு துரதிர்ஷ்டம் ஏற்பட்டால், அவர் கூறுகிறார்: 'அவர்களுடன் நான் இல்லாததால் அல்லாஹ் எனக்கு அருள் செய்துவிட்டான்.' ஆனால் அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு ஒரு அருட்கொடை வந்தால், உங்களுக்கும் அவருக்கும் இடையில் எந்த அன்பும் இருந்ததில்லை என்பது போல அவர் நிச்சயமாகக் கூறுவார்: 'ஐயோ! நான் அவர்களுடன் இருந்திருந்தால், நான் ஒரு

பெரிய வெற்றியை அடைந்திருப்பேனே!"
(ஸூரா அன்-நிஸா 4:72-73)

எனவே, பின்தங்கியிருந்த இந்த மக்கள், தங்கள் சகோதர முஸ்லிம்களுக்கு தாங்கள் தங்களுக்காக விரும்புவதை விரும்பவில்லை; மாறாக, முஸ்லிம்கள் ஒரு துரதிர்ஷ்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டால், அது அவர்களை மட்டும் பாதித்ததில் அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள்; அருட்கொடைகளை அவர்கள் சந்தித்தால், அவர்களுக்காக அவர்கள் மகிழ்வில்லை; மாறாக, தங்களுக்கும் இந்த அருட்கொடையில் ஒரு பங்கு இருந்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். எனவே, இந்த உலகில் ஒன்றைப் பெறாவிட்டாலோ, அல்லது இந்த உலகின் தீமை அவர்களிடமிருந்து திருப்பப்படாவிட்டாலோ அவர்கள் மகிழ்வதில்லை. இது, அவர்கள் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் மறுமையின் வீட்டையும் நேசிக்காததால் ஏற்பட்டது; அவ்வாறு இருந்திருந்தால், அவர்கள் தங்கள் சகோதரர்களை நேசித்திருப்பார்கள்; அவர்கள் பெற்ற அவனுடைய அருட்கொடைகளை நேசித்திருப்பார்கள்; அவர்களைத் தாக்கிய துரதிர்ஷ்டத்தால் அவர்கள் வருத்தப்பட்டிருப்பார்கள்.

முஸ்லிம்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்வதால் மகிழ்ச்சியடையாதவர், முஸ்லிம்களை வருத்தப்படுத்துவதால் வருத்தப்படாதவர், அவர்களில் ஒருவர் அல்ல. அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமின் ஸஹீஹுகளில் ஆமிர் அஷ்ஷஅபீ அவர்களிடமிருந்து;

அவர் கூறினார்கள்: "அன்-நுஃமான் பின் பஷீர் உரை நிகழ்த்துவதை நான் கேட்டேன்; அவர் கூறினார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்:

"ஒருவருக்கொருவர் அன்பு, கருணை மற்றும் இரக்கம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கையாளர்களின் உவமை ஒரே உடலைப் போன்றது. அதன் ஒரு பகுதி துன்பப்படும்போது, முழு உடலும் காய்ச்சலுடனும் தூக்கமின்மையுடனும் துன்பப்படுகிறது."¹²

அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமின் ஸஹீஹ்களில் அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரலி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து; அவர் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு ஒரு கட்டிடம் போன்றவர்; அதன் ஒரு பகுதி மற்றொன்றை வலுப்படுத்துகிறது" — மேலும் அவர் தனது விரல்களைப் பின்னினார்.¹³

[2.9 அகூயைக்கும்

கஞ்சத்தனத்திற்கும் இடையே]

பேராசை ஒரு நோயாகும்; கஞ்சத்தனமும் அவ்வாறே; அசூயை கஞ்சத்தனத்தை விட மோசமானது — அபூ தாஹுத்¹⁴ அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்த ஹதீஸில் வருவது போல; அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அசூயை நல்ல செயல்களைத் தின்றுவிடுகிறது — தீ விறகைத் தின்பது போல; தர்மம் செய்வது பாவங்களை அணைக்கிறது — தண்ணீர் நெருப்பை அணைப்பது போல."

இது ஏனென்றால், கஞ்சன் தன்னிடமிருந்து நன்மையை மட்டுமே தடுக்கிறான்; ஆனால் அசூயை கொள்பவர், அல்லாஹ் தனது அடியார்களுக்கு வழங்கிய அருட்கொடைகளை வெறுக்கிறார். ஒருவர், தனது நோக்கங்களை அடைய உதவும் தன்னை விடத் தாழ்ந்தவர்களுக்குக் கொடுத்து, அதே நிலையில் உள்ளவர்களிடம் அசூயை காட்டுவது சாத்தியம்; மற்றவர்களிடம் அசூயை காட்டாமல் கஞ்சத்தனமாக இருப்பதும் சாத்தியம். பேராசை இதற்கு அடிப்படையாகும் — அல்லாஹ் கூறியது போல:

"யார் தனது பேராசையிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறாரோ அவர்களே வெற்றியாளர்கள்." (ஸூரா அல்-ஹஷ்ர் 59:9)

அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமின் ஸஹீஹ்களில்¹⁵ நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பேராசையைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள்; ஏனென்றால் அது உங்களுக்கு முன் சென்றவர்களை அழித்தது: அது அவர்களுக்குக் கஞ்சத்தனமாக இருக்கக் கட்டளையிட்டது; அவர்கள் கஞ்சத்தனமாக இருந்தார்கள்; அது அவர்களுக்கு ஒடுக்குமுறை செய்யக் கட்டளையிட்டது; அவர்கள் செய்தார்கள்; அது அவர்களுக்கு உறவுகளைத் துண்டிக்கக் கட்டளையிட்டது; அவர்கள் துண்டித்தார்கள்."¹⁶

அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவஃப்¹⁷ அவர்கள் தவாஃப் செய்யும்போது தனது துஆவில் அடிக்கடி கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹ்வே! என் ஆன்மாவை பேராசையிலிருந்து பாதுகாப்பாயாக.' எனவே ஒருவர் அவரிடம் கூறினார்: 'இது ஏன் உங்களது அடிக்கடியான துஆவாக இருக்கிறது?' அவர் பதிலளித்தார்: 'நான் பேராசையிலிருந்து என்னைப் பாதுகாக்கும்போது, பேராசை, கஞ்சத்தனம் மற்றும் உறவுகளைத் துண்டிப்பதிலிருந்து என்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்கிறேன்.'"

அசூயை

அவசியமாக

ஒடுக்குமுறைக்கு

வழிவகுக்கிறது.

அத்தியாயம் மூன்று

ஆசைகளின் நோயும் காதல் வெறியும் (இஷ்க்)

[3.1 அசூயைக்கும் ஆசைகளுக்கும் இடையே]

கஞ்சத்தனமும் அசூயையும், ஆன்மா தனக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதை வெறுக்கவும், தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியதை நேசிக்கவும் வழிவகுக்கும் நோய்களாகும். இதனால்தான் முந்தைய ஹதீஸ்களில் அசூயை வெறுப்பு மற்றும் மனஸ்தாபத்துடன் சேர்த்து குறிப்பிடப்பட்டது. ஆசையின் நோய் மற்றும் காதல் வெறியைப் (இஷ்க்) பொறுத்தவரை, இது ஆன்மா தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியதை நேசிப்பதாகும்; இதனுடன் தனக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதை வெறுப்பதும் இணைந்துள்ளது.

காதல் வெறி (இஷ்க்) ஒரு உளவியல் நோயாகும்; அதன் விளைவுகள் உடலில் தெரியும்போது, அது மனதையும் தாக்கும் ஒரு நோயாகிறது. ஒன்று, மனச்சோர்வு

போன்றவற்றால் மனதைத் தாக்குவதன் மூலம்; அல்லது பலவீனம் மற்றும் மெலிவு மூலம் உடலைத் தாக்குவதன் மூலம். ஆனால் இங்குள்ள நோக்கம், இதயத்தில் அதன் தாக்கத்தைப் பற்றி விவாதிப்பதாகும்; ஏனென்றால், காதல் வெறி என்பது, ஆன்மாவை தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியதை விரும்பச் செய்யும் அடிப்படையாகும் — உடல் பலவீனமானவர், தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியதை விரும்புவது போல; அவர் அதில் திருப்தி அடையாவிட்டால் வருத்தப்படுகிறார்; திருப்தி அடைந்தால் அவரது நோய் அதிகரிக்கிறது.

[3.2 காதல் வெறியின் (இஷ்க்)

உண்மை]

இந்த அன்பால் பாதிக்கப்பட்ட இதயத்திற்கும் இதுவே பொருந்தும்; ஏனென்றால், அது நேசிக்கப்படுபவருடனான அதன் தொடர்பால் தீங்கு செய்யப்படுகிறது — பார்ப்பதன் மூலமோ, தொடுவதன் மூலமோ, கேட்பதன் மூலமோ, அதைப் பற்றி நினைப்பதன் மூலமோ கூட. அவர் இந்த அன்பைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றால், இதயம் இதனால் காயப்படுத்தப்பட்டு வருத்தப்படுகிறது; அவர் ஆசைக்கு அடிபணிந்தால், நோய் வலுவடைந்து, மனவேதனை அதிகரிக்கும் ஒரு வழிமுறையாகிறது.

ஹதீஸில் வருகிறது:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனது நம்பிக்கையுள்ள அடியாரை இந்த உலகத்திலிருந்து பாதுகாக்கிறான் — உங்களில் ஒருவர் தனது நோய்வாய்ப்பட்டவர்களை (அவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும்) உணவு மற்றும் பானத்திலிருந்து பாதுகாப்பது போல."¹

வஹ்ப்² அறிவித்த, இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் *அஸ்ஸுஹ்தில்* பதிவு செய்த, மூஸாவின் காப்பாற்றுதல் குறித்த ஹதீஸில்:

"நிச்சயமாக நான் எனது நண்பர்களை இந்த உலகத்தின் இன்பங்களிலிருந்தும், அதன் செழிப்பு மற்றும் வசதியிலிருந்தும் விரட்டுகிறேன் — இரக்கமுள்ள மேய்ப்பன் தனது ஒட்டகத்தை ஆபத்தான மேய்ச்சல் நிலங்களிலிருந்து விரட்டுவது போல. நிச்சயமாக நான் அவர்களை அதன் அமைதி மற்றும் வாழ்வாதாரத்தைத் தவிர்க்கச் செய்கிறேன் — இரக்கமுள்ள மேய்ப்பன் தனது ஒட்டகத்தை, அது எளிதான இரையாகும் தங்குமிடங்களைத் தவிர்க்கச் செய்வது போல. இது நான் அவர்களை அற்பமானவர்களாகக் கருதுவதால் அல்ல; மாறாக, பாதுகாப்பிலும் மிகுதியிலும் என் கருணையின் அவர்களின் பங்கை அவர்கள் முழுமையாக்க வேண்டும்

என்பதற்காகவே; உலகத்தின் இன்பங்கள் அவரை ஈர்க்காது; ஆசைகளும் அவரை வெல்லாது."

எனவே, நோய்வாய்ப்பட்டவருக்கான ஒரே சிகிச்சை, இந்த கண்டனத்திற்குரிய அன்பை தனது இதயத்திலிருந்து நீக்குவதன் மூலம் நோயை நீக்குவதில்தான் உள்ளது.

காதல் வெறி குறித்து மக்கள் இரண்டு கருத்துக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர்: ஒரு குழு, அது நோக்கங்கள் மற்றும் விருப்பங்களின் வகையைச் சேர்ந்தது என்று கூறுகிறது; இதுவே பிரபலமான கருத்து. மற்றொரு குழு, அது கற்பனை மற்றும் மாயத்தோற்றங்களின் வகையைச் சேர்ந்தது என்றும், அது கற்பனையின் ஊழலாகும் என்றும் கூறுகிறது; ஏனென்றால், அது நேசிக்கப்படுபவரை அவரது உண்மையான நிலைக்கு மாறாகச் சித்தரிக்கச் செய்கிறது. இந்த குழு தொடர்ந்து கூறியது:

"இதனால்தான் அல்லாஹ் காதல் வெறியால் (இஷ்க்) விவரிக்கப்படவில்லை; அவன் (யஃஷிக்) காதல் வெறி கொள்கிறான் என்றும் கூறப்படவில்லை; ஏனென்றால், அவன் இதிலிருந்து மிகவும் தூய்மையானவன்; இந்த ஊழலான எண்ணங்களைக் கொண்டவர் புகழப்பட முடியாது."

முதல் குழுவைப் பொறுத்தவரை, அவர்களில் சிலர் கூறினார்கள்:

'அவன் காதல் வெறியால் (இஷ்க்) விவரிக்கப்படுகிறான்; ஏனென்றால், அது ஒரு முழுமையான மற்றும் சரியான அன்பாகும்; அல்லாஹ் (யுஹிப்பு) நேசிக்கிறான்.'

அப்துல் வாஹித் பின் ஸைதின் அறிவிப்பில், அவன் கூறியதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது:

"அடியார், என்னை நேசித்து, நான் அவரை நேசிக்கும்படி (ஷிக்பி), என்னை நோக்கி தொடர்ந்து நெருங்கிக்கொண்டே இருப்பார்."

இது சில ஸுஃபிகளின் கூற்றாகும்; ஆனால் பெரும்பாலோர் இந்த வார்த்தையை அல்லாஹ்வுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை; ஏனென்றால், காதல் வெறி என்பது சரியான எல்லைகளைத் தாண்டிய அன்பாகும்; அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பொறுத்தவரை, அதற்கு முடிவு இல்லை; அது சரியான எல்லைகளைத் தாண்ட முடியாது. காதல் வெறி விதிவிலக்கு இல்லாமல் கண்டனத்திற்குரியதாகக் கருதப்படுகிறது; அது படைப்பாளனை நோக்கியோ அல்லது படைக்கப்பட்டவரை நோக்கியோ செலுத்தப்பட்டாலும் அது புகழப்படுவதில்லை; ஏனென்றால், அது சரியான எல்லைகளைத் தாண்டிய அன்பாகும்.

இதுவும் உண்மை; ஏனென்றால், 'காதல் வெறி' என்ற வார்த்தை ஒரு மனிதன் ஒரு பெண்ணையோ அல்லது குழந்தையையோ நேசிப்பது (அல்லது நேர்மாறாக) குறித்து மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது; ஒருவரின் குடும்பம், சொத்து அல்லது பதவி மீதான அன்பு போன்றவற்றில் இது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை; நபிமார்கள் மற்றும் நல்லோர்களின் மீதான அன்பில் இது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பது போல. பொதுவாக, இந்த வார்த்தை ஒரு தடை செய்யப்பட்ட செயலுடன் சேர்த்துக் குறிப்பிடப்படுவதை நீங்கள் காண்பீர்கள் — அவருக்கு அனுமதிக்கப்படாத பெண்ணை நேசிப்பது, அல்லது அனுமதிக்கப்படாத பார்வை மற்றும் தொடுதல் மற்றும் பிற தடை செய்யப்பட்ட செயல்களுடன் இணைந்த குழந்தையின் மீதான அன்பு போன்றவை.

ஒரு மனிதன் தனது மனைவி அல்லது அடிமைப் பெண்ணின் மீது கொள்ளும் அன்பு, அவரை நீதியின் மடிப்புகளிலிருந்து வெளியேற்றி, அவளுக்காக தடை செய்யப்பட்ட செயல்களைச் செய்யவும், கடமையானவற்றை விடவும் செய்வதைப் பொறுத்தவரை — பொதுவாக நிகழ்வது போல — அவர் தனது புதிய மனைவியின் மீதான இந்த அன்பின் காரணமாக, தனது பழைய மனைவியிடமிருந்து பிறந்த தனது மகனை ஒடுக்கும் அளவுக்கு கூட; அல்லது அவளை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க, தனது மார்க்கத்திற்கும் உலக வாழ்க்கைக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்களைச் செய்யும் அளவுக்கு.

எடுத்துக்காட்டாக, அவளுக்குத் தகுதியில்லாத சொத்தை அவளுக்கு மட்டும் ஒதுக்குவது; அல்லது அல்லாஹ் விதித்த எல்லைகளைத் தாண்டிய அதிகாரத்தையும் சொத்தையும் அவளது குடும்பத்திற்கு வழங்குவது; அல்லது அவள் மீது செலவிடுவதில் மிகைப்படுவது; அல்லது அவளுக்காக தடை செய்யப்பட்ட செயல்களை சாத்தியமாக்குவது — இது அவரது மார்க்கத்திற்கும் உலக வாழ்க்கைக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும். இந்த காதல் வெறி, அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டவரைப் பொறுத்தவரை தடை செய்யப்பட்டுள்ளது; அப்படியானால், அனுமதிக்கப்படாத ஒருவரின் மீது காதல் வெறி கொள்பவரைப் பொறுத்தவரை அல்லது இரண்டு ஆண்களுக்கு இடையில் உள்ளதைப் பொறுத்தவரை எப்படி இருக்கும்? ஏனென்றால், இதில் அடியார்களின் இறைவனைத் தவிர யாராலும் மதிப்பிட முடியாத அளவுக்கு ஒரு ஊழல் உள்ளது; அது அதைக் கொண்டிருப்பவரின் மார்க்கத்தையும் நோக்கங்களையும் ஊழலாக்கும் ஒரு நோயாகும்; பிறகு அவரது அறிவுத்திறனையும்; பிறகு அவரது உடலையும் ஊழலாக்குகிறது. அல்லாஹ் (மிக உயர்ந்தவன்) கூறுகிறான்:

"...ஆகவே (பெண்களே!) நீங்கள் பேச்சில் மிருதுவாக இருக்க வேண்டாம்; ஏனென்றால், யாருடைய இதயத்தில் நோய் உள்ளதோ அவன் ஆசையால் தூண்டப்படலாம்; ஆனால்

கண்ணியமான முறையில் பேசுங்கள்." (ஸூரா அல்-அஹ்ஸாப் 33:32)

சிலரின் இதயங்களில் ஆசையின் நோய் உள்ளது; அவர்களின் உணர்வுகள் தோல் அளவுக்கு மட்டுமே ஆழமானவை. ஆசையின் பொருள் அடிபணியும்போது, நோய் திருப்தியடைகிறது; இந்த திருப்தி, பொருளின் மீதான ஆசையையும் துரத்தலையும் வலுப்படுத்துகிறது; எனவே நோயை வலுப்படுத்துகிறது. இது, தனது நோக்கம் நிறைவேறாதவருக்கு எதிர்மாறாகும்; ஏனென்றால், இந்த தோல்வி, நோயை வலுப்படுத்தும் திருப்தியை நீக்கி, அதன் மூலம் ஆசையை பலவீனப்படுத்துகிறது; அன்பும் அவ்வாறே. ஏனென்றால், நபர் நிச்சயமாக தனது ஆசையுடன் ஒரு செயல் இணைய வேண்டும் என்று நோக்குகிறார்; இல்லையெனில் அவரது ஆசை அனைத்தும் ஆன்மாவின் கிசுகிசுப்புகளாக மட்டுமே இருக்கும் — இதனுடன் சில பேச்சு அல்லது பார்வை இணையாவிட்டால்.

இந்த காதல் வெறியால் பாதிக்கப்பட்டு, அடக்கி, பொறுமையாக இருப்பவரைப் பொறுத்தவரை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவரது தகவாவிற்காக அவருக்குக் கூலி வழங்குவான் — ஹதீஸில் வருவது போல:

"ஒருவர் ஒருவரை காதல் வெறி கொண்டு, அடக்கி, இதை மறைத்து, பொறுமையாக இருந்து, இந்த நிலையிலேயே இறந்தால், அவர் ஷஹீதாவார்."³

இந்த ஹதீஸ், யஹ்யா அல்-கத்தாத் — முஜாஹித் — இப்னு அப்பாஸ் — நபி (ஸல்) அவர்களின் அறிவிப்பு என்று அறியப்படுகிறது; ஆனால் அது சிக்கலானது; இத்தகைய ஹதீஸ் நம்பியிருக்கக்கூடியது அல்ல.

ஆனால் ஷரீஆவின் சான்றுகளிலிருந்து அறியப்படுகிறது: ஒருவர் தடை செய்யப்பட்டதைச் செய்வதிலிருந்து அடக்கினால் — பார்வையாக இருந்தாலும், பேச்சாக இருந்தாலும், செயலாக இருந்தாலும் — இதை மறைத்து, தடை செய்யப்பட்டதில் விழாதிருக்க அதை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்து, காதல் வெறியின் காரணமாக தனது இதயம் உணரும் வேதனை இருந்தபோதிலும் (ஒரு அனர்த்தத்தின் மூலம் பொறுமையாக இருப்பவரின் நிலை போல), அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிவதிலும், அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்வதிலிருந்து விலகியிருப்பதிலும் பொறுமையாக இருந்தால், நிச்சயமாக இந்த நபர் அல்லாஹ்வை அஞ்சி பொறுமையாக இருந்தவர்களின் அதே கூலியைப் பெறுவார்:

"நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வை அஞ்சி, பொறுமையாக இருப்பவருக்கு, நிச்சயமாக

**அல்லாஹ் நன்மை செய்பவர்களின் கூலியை
வீணாக்க மாட்டான்." (ஸூரா யூசுப் 12:90)**

இது அகூயையின் நோய்க்கும், இதயத்தைத் தாக்கும்
மற்ற அனைத்து நோய்களுக்கும் உண்மையாகும்.
எனவே, ஆன்மா அல்லாஹ்வை
கோப்பப்படுத்தக்கூடியதைத் துரத்தும்போது, நபர்
தன்னை இதிலிருந்து தடுத்து, அல்லாஹ்வை
அஞ்சும்போது, அவர் அவனுடைய கூற்றில்
சேர்க்கப்படுகிறார்:

**"ஆனால் தனது இறைவனின் முன் நிற்பதை
அஞ்சி, தன்னை இழிவான தீய
ஆசைகளிலிருந்தும் விருப்பங்களிலிருந்தும்
தடுத்துக்கொண்டவரைப் பொறுத்தவரை,
நிச்சயமாக சொர்க்கமே அவரது
தங்குமிடமாகும்." (ஸூரா அந்-நாஸிஆத் 79:40-41)**

ஆன்மா ஒன்றை நேசிக்கும்போது, அதை அடைய
தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யும்; எனவே,
ஒருவர் இதை ஒரு கண்டனத்திற்குரிய அன்பு அல்லது
வெறுப்பின் காரணமாகச் செய்தால், அவரது இந்த
செயல் பாவமாகும். உதாரணமாக, ஒருவரிடம் அகூயை
கொண்டதால் அவரை வெறுப்பது; இதன் மூலம் அந்த
நபருடன் தொடர்புடைய எவருக்கும் தீங்கு செய்வது —
அவரது உரிமைகளைத் தடுப்பதன் மூலமோ, அல்லது
அவர்களிடம் பகைமை காட்டுவதன் மூலமோ; அல்லது

அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட ஒன்றைச் செய்வது — ஆனால் அவர் அதை அல்லாஹ்வுக்காக அல்ல, தனது ஆசைகளின் காரணமாகச் செய்கிறார்.

இந்த வகையான நோய்கள் இதயத்தில் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒருவர் ஒன்றை வெறுக்கலாம்; இந்த வெறுப்பின் காரணமாக, வெறும் விருப்பங்கள் மற்றும் கற்பனைகளின் காரணமாக பல விடயங்களை நேசிக்கலாம். இதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கவிஞர் கூறியது போல:

"சூடானியப் பெண்ணின் பொருட்டு அவர் சூடானை நேசித்தார்; அவள் மீதான அவரது அன்பின் காரணமாக அவர் கருப்பு நாய்களை நேசிக்கும் அளவுக்கு!"

எனவே அவர் ஒரு கருப்பு பெண்ணை நேசித்தார்; எனவே அனைத்து வகையான கருப்பையும் நேசித்தார் — நாய்களின் கருமையைக் கூட! இவை அனைத்தும், அதன் கற்பனை, மாயத்தோற்றங்கள் மற்றும் ஆசைகள் குறித்து இதயத்தில் உள்ள ஒரு நோயாகும். எங்கள் இதயங்களிலிருந்து அனைத்து நோய்களையும் அல்லாஹ் நீக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கிறோம்; தீய பண்புகள், ஆசைகள் மற்றும் நோய்களிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேடுகிறோம்.

[3.3 இதயத்தின் இயற்கை நாட்டம் அல்லாஹ்வின் மீதான அன்பாகும்]

இதயம் அல்லாஹ்வின் வணக்கத்திற்காக மட்டுமே படைக்கப்பட்டுள்ளது; இதுவே இயற்கை நிலை (ஃபித்ரத்) ஆகும்; அதன் மீது அல்லாஹ் தனது அடியார்களைப் படைத்தான் — நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியது போல:

"ஒவ்வொரு பிறந்த குழந்தையும் இயற்கை நிலையின் மீது பிறக்கிறது; அதை யூதராக, கிறிஸ்தவராக அல்லது மஜுசியாக மாற்றுவது அதன் பெற்றோர்கள்தான் — ஒரு விலங்கு முழுமையான இளம் விலங்கை உருவாக்குவது போல; அதன் உடலின் எந்த பகுதி துண்டிக்கப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்களா?"

பிறகு அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நீங்கள் விரும்பினால் அல்லாஹ்வின் கூற்றை ஒதுங்கள்:

"அல்லாஹ்வின் ஃபித்ரத் — அதன் மீது அவன் மனிதர்களைப் படைத்தான். அல்லாஹ்வின் படைப்பில் எந்த மாற்றமும் இல்லை." (ஸூரா அர்-ரூம் 30:30)

எனவே, அல்லாஹ் தனது அடியார்களின் இயற்கை நிலையை, அவனை நேசிப்பதற்கும், அவனை மட்டும் வணங்குவதற்கும் ஆக்கியுள்ளான்; எனவே, இயற்கை நிலை அதை ஊழலாக்காமல் அப்படியே விடப்பட்டால், அது அல்லாஹ்வை அறிந்து, அவனை மட்டும் நேசிக்கும்; ஆனால், இதயத்தின் நோயின் காரணமாக இயற்கை நிலை ஊழலாகிறது — பெற்றோர்கள் அதை யூதராகவோ கிறிஸ்தவராகவோ மாற்றுவது போல — இது அல்லாஹ்வின் விருப்பம் மற்றும் முன்விதியால் இருந்தாலும்; உடல் துண்டிப்பால் மாற்றப்படுவது போல. ஆனால் இதற்குப் பிறகும், இயற்கை நிலைக்கு திரும்பச் செய்ய தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்பவருக்கு அல்லாஹ் இதை எளிதாக்கினால், இதயம் இயற்கை நிலைக்குத் திரும்புவது சாத்தியமாகும்.

தூதர்கள், இயற்கை நிலையை உறுதிப்படுத்தவும், அதை மீண்டும் நிலைநிறுத்தவும், அதை முழுமையாக்கவும் அனுப்பப்பட்டனர்; அதை மாற்றுவதற்காக அல்ல. எனவே, இதயம் அல்லாஹ்வை மட்டும் நேசித்து, மார்க்கத்தை அவனுக்கு மட்டும் உண்மையாக்கும்போது, வேறு எவரின் அன்பாலும் அது சோதிக்கப்படாது; காதல் வெறியால் சோதிக்கப்படுவது கூட குறைவுதான்; ஏனென்றால், அது காதல் வெறியால் பாதிக்கப்பட்டால், இது அல்லாஹ்வை மட்டும் நேசிப்பதை குறைக்கும். இதனால்தான், யூசுப் இந்த காதல் வெறியால் (தன்னை நோக்கி) சோதிக்கப்பட்டபோது, அல்லாஹ்வை மட்டும்

நேசித்து, மார்க்கத்தை அவனுக்கு மட்டும் உண்மையாக்கிய அவரது அன்பு, இதனால் அவர் வெல்லப்பட அனுமதிக்கவில்லை; மாறாக அல்லாஹ் கூறினான்:

"இவ்வாறே, தீமையையும் தடை செய்யப்பட்ட உறவையும் நாங்கள் அவரிடமிருந்து திருப்புவதற்காக (இருந்தது). நிச்சயமாக அவர் எங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, நேர்வழி பெற்ற அடியார்களில் ஒருவராக இருந்தார்." (ஸூரா யூசுப் 12:24)

அல்-அஸீஸின் மனைவியைப் பொறுத்தவரை, அவளும் அவளது சமூகமும் முஷ்ரிக்குகளாக இருந்ததால்தான் அவள் காதல் வெறியால் பாதிக்கப்பட்டாள். அல்லாஹ்வை மட்டும் வணங்குவதையும் அவரது ஈமானையும் குறைக்காமல் யாரும் காதல் வெறியால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அல்லாஹ்விடம் தவ்பா செய்து, அவனை அஞ்சும் இதயத்திற்கு, இந்த காதல் வெறியை நீக்க இரண்டு வழிகள் உள்ளன:

[3.4 காதல் வெறியிலிருந்து தடுக்கும் நடவடிக்கைகள்]

1) அல்லாஹ்விடம் தவ்பா செய்து, அவனை நேசிப்பது; ஏனென்றால், இது வேறு எதையும் விட மிகவும்

திருப்திகரமானதும் தூய்மையானதுமாகும்;
அல்லாஹ்வுடன் சேர்த்து நேசிக்க எதுவும்
எஞ்சியிருக்காது.

2) அல்லாஹ்வை அஞ்சுவது; ஏனென்றால், பயம் காதல்
வெறிக்கு எதிரானது; அதை நீக்குகிறது.

எனவே, ஒருவர் எதையாவது நேசிக்கும்போது — காதல்
வெறியுடன் அல்லது இல்லாமல் — அதை விட அதிக
விருப்பமான ஒன்றை நேசிப்பதன் மூலம் இந்த
அன்பை நீக்க முடியும்.⁴

இந்த அன்பை விடுவதை விட, ஒருவருக்கு அதிக
வெறுப்பை ஏற்படுத்தும் தீங்கு ஏற்படும் என்ற
பயத்தாலும் இந்த அன்பை நீக்க முடியும். எனவே,
அல்லாஹ் அடியாருக்கு வேறு எதையும் விட அதிக
விருப்பமானவனாகவும், வேறு எதையும் விட அதிகம்
அஞ்சப்படுபவனாகவும் இருக்கும்போது, அவர் காதல்
வெறியில் விழமாட்டார்; அல்லாஹ்வின் மீதான
அவரது அன்புடன் போட்டியிடும் எந்த அன்பையும்
காண மாட்டார் — அலட்சியம் ஏற்படும்போது அல்லது,
கடமையானவற்றில் சிலவற்றை விட்டு, தடை
செய்யப்பட்ட செயல்களில் சிலவற்றைச் செய்வதால்
இந்த அன்பும் பயமும் பலவீனமாகும் நேரத்தைத் தவிர.
ஏனென்றால், ஈமான் கீழ்ப்படிதலால் அதிகரிக்கிறது;
மாறுசெய்தலால் குறைகிறது; எனவே, ஒவ்வொரு
முறை அடியார் அன்பிலும் பயத்திலும்
அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அன்பிலும் பயத்திலும்

ஒரு தடை செய்யப்பட்ட செயலை விடும்போதும், அவரது அன்பும் பயமும் வலுவடைகின்றன; அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதன் மீதான அன்பும் பயமும் அவரது இதயத்திலிருந்து மறைந்துவிடும்.

[3.5 இதயத்திற்கான சில சிகிச்சைகள்]

உடலின் நோய்க்கும் இதுவே உண்மை: உடலின் ஆரோக்கியம் அதைப் போன்றவற்றால் பாதுகாக்கப்படுகிறது; நோய் எதிர்மாறானவற்றால் அடக்கப்படுகிறது. இதயத்தில் ஈமானின் சரியான தன்மை அதைப் போன்றவற்றால் பாதுகாக்கப்படுகிறது; அதாவது, பயனுள்ள அறிவு மற்றும் நல்ல செயல்களிலிருந்து இதயத்தில் ஈமானை வளர்க்கக்கூடியவை; ஏனென்றால், அவை அதன் ஊட்டச்சத்தாகும் — இப்னு மஸ்ஊதின் ஹதீஸில் வருவது போல; அவரது கூற்றாகவும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது:

"நிச்சயமாக ஒவ்வொரு விருந்தாளரும், மக்கள் தனது விருந்து மேஜைக்கு வருவதை நேசிக்கிறார்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் விருந்து மேஜை குர்ஆனாகும்."

எனவே, குர்ஆன் அல்லாஹ்வின் விருந்து மேஜையாகும்.

இதயத்தை வளர்க்கும் விடயங்களில்: இரவின் இறுதியில் துஆ செய்வது, அதான் மற்றும் இகாமத்தின் நேரங்கள், ஸஜ்தாவில், தொழுகைகளின் முடிவுகள்⁵ — இதனுடன் தவ்பாவையும் சேருங்கள். ஏனென்றால், அல்லாஹ்விடம் தவ்பா செய்து, பிறகு அல்லாஹ் அவரை மன்னிப்பவரைப் பொறுத்தவரை, ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரை அவனுக்கு அவர் இன்பத்தை வழங்குவான். பகல் மற்றும் தூங்கும் நேரத்திற்கான அறிவிக்கப்பட்ட அத்தார்களை ஒதுவதில் அவர் ஈடுபட வேண்டும். இவை அனைத்திலிருந்தும் அவரைத் திருப்பக்கூடிய தூண்டுதல்களை அவர் பொறுமையுடன் தாங்க வேண்டும்; ஏனென்றால், அல்லாஹ் அவனிடமிருந்து ஒரு ஆவியின் மூலம் உடனடியாக அவருக்கு உதவி செய்து, அவரது இதயத்தில் ஈமானை எழுதுவான். ஐந்து தொழுகைகள் போன்ற கடமையான செயல்களை, உள் மற்றும் வெளி ரீதியாக, முழுமையாக்க அவர் ஆர்வமாக இருக்க வேண்டும்; ஏனென்றால், அவை மார்க்கத்தின் தூண்களாகும். அவரது துணை வார்த்தைகளாக இருக்க வேண்டும்:

லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்
(அல்லாஹ்வைத் தவிர எந்த சக்தியும் வலிமையும் இல்லை)⁶

ஏனென்றால், அவற்றின் மூலம் கனமான சுமைகள் தாங்கப்பட முடியும்; பயங்கரங்கள் வெல்லப்பட

முடியும்; அடியாருக்கு வாழ்வதற்கான சிறந்த நிலை
வழங்கப்படுகிறது. அவர் துஆவையும்
அல்லாஹ்விடம் உதவி தேடுவதையும்
கைவிடக்கூடாது; ஏனென்றால், அவர் அவசரப்படாத
வரை அடியாருக்குப் பதில் அளிக்கப்படும்; அவர்
கூறக்கூடாது:

"நான் துஆ செய்தேன், துஆ செய்தேன்; ஆனால்
எனக்குப் பதில் அளிக்கப்படவில்லை."⁷

பொறுமையுடன் உதவி வருகிறது என்றும், கவலை
மற்றும் சிரமத்திற்குப் பிறகு நிவாரணம் வருகிறது
என்றும், ஒவ்வொரு சிரமத்தின் காலத்திற்குப் பிறகும்
ஒரு எளிமையின் காலம் பின்தொடர்கிறது என்றும்
அவர் அறிந்திருக்க வேண்டும்.⁸

ஒரு நல்ல முடிவால் வெகுமதி பெற்ற ஒவ்வொரு
நபியும், அல்லது அவரை விட தாழ்ந்தவரும், தனது
பொறுமையின் விளைவாக மட்டுமே அதைப் பெற்றார்
என்பதை அவர் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

அனைத்து புகழும் படைப்புகளின் இறைவனாகிய
அல்லாஹ்வுக்கே! இஸ்லாத்திற்கும் ஸுன்னாவிற்கும்
எங்களை நேர்வழிப்படுத்தியதற்காக அவனுக்கே
புகழும் அருளும் உரியது — வெளியிலும் உள்ளிலும்
எங்களுக்கு அவன் செய்த அருட்கொடைகளுக்குப்
போதுமான புகழ்; அவனுடைய முகத்தின் உயர்வுக்கும்
அவனுடைய மகத்துவத்தின் வலிமைக்கும்

தேவையான புகழ். எங்கள் தலைவர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அவர்களின் குடும்பத்தார், தோழர்கள், அவர்களின் மனைவிகள் — நம்பிக்கையாளர்களின் தாய்மார்கள் — மற்றும் நியாயத் தீர்ப்பு நாள் வரை நல்லதில் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த அனைவர் மீதும் ஏராளமான ஸலாமும் பரக்கத்தும் உண்டாகட்டும்.

இணைப்பு

இப்தனு கய்யிம் அல்-ஜவ்ஸிய்யா

அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை புரியட்டும்

அவரது பெயர்:

அவர்தான் இமாம், ஹாஃபிழ், தஃப்ஸீர் அறிஞர், சட்ட நிபுணர், ஷைக்குல்-இஸ்லாம்: அபூ அப்தில்லாஹ் ஷம்ஸுத்தீன் முஹம்மது பின் அபீ பக்ர் — இப்தனு கய்யிம் அல்-ஜவ்ஸிய்யா என்று நன்கு அறியப்படுபவர்.

அவரது பிறப்பும் கல்வியும்:

அவர் 691 ஹிஜ்ரியின் ஸஃபர் மாதம் 7 ஆம் தேதி, டமாஸ்கஸ், சிரியாவுக்கு அருகில் உள்ள ஸர்ஃ என்ற கிராமத்தில், ஒரு உயர்ந்த மற்றும் அறிவுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தார்.

இளம் வயதிலிருந்தே அவர் தனது காலத்தின் அறிஞர்களிடமிருந்து இஸ்லாமிய அறிவியல்களைப் பெறத் தொடங்கினார். அவரது அறிவுக்கான

ஆர்வத்தை விவரித்து, அல்-ஹாஃபிழ் இப்னு ரஜப், தய்லு தபகாத் அல்-ஹனாபிலா [4/449] கூறினார்: 'அவருக்கு அறிவு, புத்தகங்கள், வெளியீடுகள் மற்றும் எழுத்துக்கள் மீது மிகுந்த அன்பு இருந்தது.'

இப்னு கதீர், அல்-பிதாய வன்-நிஹாயா [14/235] கூறினார்: 'மற்றவர்களால் பெற முடியாத புத்தகங்களிலிருந்து அவர் பெற்றார்; ஸலஃபுகளின் புத்தகங்கள் மற்றும் கலஃபுகளின் புத்தகங்கள் மீது அவர் ஆழமான புரிதலை வளர்த்துக்கொண்டார்.'

அவரது ஆசிரியர்களும் ஷைக்குகளும்:

அவர்களில் ஷிஹாப் அந்-நாபுல்ஸீ, காழீ தகீயுத்தீன் இப்னு சுலைமான் — அவரிடமிருந்து ஹதீஸ் பயின்றார்; காழீ பத்ருத்தீன் இப்னு ஜமாஆ; ஸாஃபீ அத்தீன் அல்-ஹிந்தீ; இஸ்மாயீல் பின் முஹம்மது அல்-ஹர்ரானீ — அவரிடமிருந்து ஃபிக்ஹ் மற்றும் உஸூல் பயின்றார்; மேலும் அவரது தந்தை — அவரிடமிருந்து சொத்துரிமை சட்டங்களைக் கற்றார்.

இருப்பினும், அவரது ஆசிரியர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஷைக்குல்-இஸ்லாம் இப்னு தைமிய்யா ஆவார்; அவரை அவர் பதினாறு ஆண்டுகள் துணையாக இருந்து பயின்றார். அல்-ஹாஃபிழ் இப்னு கதீர் (14/234) கூறினார்: 'பல கல்விக் கிளைகளில் அவர் பெரும் திறமையை அடைந்தார்; குறிப்பாக தஃப்ஸீர், ஹதீஸ் மற்றும் உஸூல் அறிவில். ஷைக் தகீயுத்தீன் இப்னு தைமிய்யா 712 ஹிஜ்ரியில்

எகிப்திலிருந்து திரும்பியபோது, அவர் இறக்கும் வரை ஷைக்குடன் தங்கினார்; ஏற்கனவே அவர் தன்னை ஈடுபடுத்தி அடைந்த அறிவுடன், அவரிடமிருந்து நிறைய அறிவைக் கற்றார். எனவே பல கல்விக் கிளைகளில் அவர் ஒரு தனித்துவமான அறிஞரானார்.'

அவரது பண்புகளும் வணக்க வழிகளும்:

அவரது மாணவர்களில் பலரும் சமகாலத்தவர்களும் அவரது சிறந்த குணம் மற்றும் வணக்க முறைகளுக்கு சாட்சியம் கூறியுள்ளனர். இப்னு ரஜப் (4/450) கூறினார்:

'அவர் — அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை புரியட்டும் — வணக்கத்தில் நிலையானவராகவும், இரவுத் தொழுகையைச் செய்பவராகவும் இருந்தார்; தொழுகையை நீட்டிப்பதிலும் பக்தியிலும் எல்லைகளை அடைந்தார். அவர் தொடர்ந்து திக்ரில் இருந்தார்; அல்லாஹ்வின் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தார். மேலும் அவர் தவ்பாவின் மூலம் அல்லாஹ்விடம் திரும்புவதில் ஆழமான அன்பும், மிகுந்த பணிவு மற்றும் உதவியற்ற தன்மையுடன் அவனிடம் தன்னைத் தாழ்த்துவதும் கொண்டிருந்தார். அவர் தன்னை தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் மற்றும் அடிமைத்தனத்தின் கதவுகளில் வீசுவார். உண்மையில், இதுபோன்ற விடயங்களில் அவரைப் போன்றவரை நான் கண்டதில்லை.'

இப்தனு கதீர் (14/234) கூறினார்:

'அவர் தனது இறைவனிடம் பணிவுடன் வேண்டுவதிலும் அழைப்பதிலும் நிலையானவராக இருந்தார். அவர் நன்றாக ஓதினார்; நல்ல பண்புகள் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு மிகுந்த அன்பு இருந்தது; எவரிடமும் அகூயையோ வெறுப்போ கொள்ளவில்லை; அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யவோ குற்றம் காணவோ முயலவில்லை. அவருடன் அதிகம் கூட்டுறவு கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன்; அவருக்கு மிகவும் பிரியமான மக்களில் ஒருவனாக இருந்தேன். இந்த காலத்தில் உலகில், அவரை விடப் பெரிய வணக்கத்தார் யாரையும் நான் அறியவில்லை. அவரது தொழுகை மிகவும் நீளமானதாக இருந்தது; நீண்ட ருகூஉ மற்றும் ஸஜ்தாக்களுடன். அவரது சகாக்கள் இதற்காக அவரை விமர்சிப்பார்கள்; ஆனால் அவர் பதிலளிக்கவும் மாட்டார்; இந்த பழக்கத்தை விடவும் மாட்டார். அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை புரியட்டும்.'

அவரது மாணவர்களும் நூல்களும்:

அவரது மிக முக்கியமான மாணவர்களில்: இப்தனு கதீர் (இ. 774), அத்-தஹபீ (இ. 748), இப்தனு ரஜப் (இ. 751) மற்றும் இப்தனு அப்தில்-ஹாதீ (இ. 744), அத்துடன் அவரது இரு

மகன்கள் — இப்ராஹீம் மற்றும் ஷரஃபுத்தீன் அப்துல்லாஹ்.

இப்னுல்-கய்யிம் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை இயற்றினார். அவரது புத்தகங்களும் எழுத்துக்களும், இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் தொடும் அவற்றின் உரையாடல் வகை, அத்துடன் அவற்றின் துல்லியம், நுட்பம், வாதத்தின் வலிமை மற்றும் ஆராய்ச்சியின் ஆழம் ஆகியவற்றால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

ஃபிக்ஹ் மற்றும் உஸூல் துறையில், அவரது எழுத்துக்களில்: இஃலாமுல்-முவக்கிஈன், துருகுல்-ஹுக்மிய்யா, இகாஸத்துல்-லஹ்ஃபான், துஹ்ஃபத்துல்-மவ்லாத்; அஹ்காம் அஹ்லி-ழிம்மா, மற்றும் அல்-ஃபுருஸிய்யா.

ஹதீஸ் மற்றும் சீரா துறையில்: தஹ்தீப் ஸுனன் அப்தாஹத்; அல்-மனாருல்-முனீஃப்; அல்-ஃபவாயிதுல்-ஹதீஸிய்யா, ஜலாஉல்-அஃப்ஹாம்; மற்றும் ஸாதுல்-மஆத்.

நம்பிக்கைகள் துறையில்: இஜ்திமாஉல்-ஜுயூஷில்-இஸ்லாமிய்யா, அஸ்ஸவாயிகுல்-முர்சலா, ஷிஃபுல்-அலீல்; ஹாதியுல்-அர்வாஹ்; அல்-காஃபியத்துஷ்-ஷாஃபியா, மற்றும் கிதாபுர்-ருஹ்.

அக்லாக் (ஒழுக்கம்) மற்றும் தஸ்கியா (தூய்மைப்படுத்துதல்) துறையில்: மதாரிஜுஸ்-ஸாலிகீன்; அத்-தாஉ வத்-தவாஉ; அல்-வாபிலுஸ்-

ஸய்யிப்; அல்-ஃபவாயித்; ரிஸாலத்துத்-தபூகிய்யா;
மிஃப்தாஹ் தாரிஸ்-ஸஆதா; மற்றும் உத்தத்துஸ்-
ஸாபிரீன்.

குர்ஆன் அறிவியல்களில்: அத்-திப்யான் ஃப்
அக்ஸாமில்-குர்ஆன்; மற்றும் அம்தால் அல்-குர்ஆன்.

மொழி மற்றும் பல்வேறு விடயங்களில்: பதாயிஉல்-
ஃபவாயித்.

இப்னுல்-கய்யிமின் பல்வேறு நூல்களிலிருந்து அவரது
தஃப்ஸீர் கருத்துகளைத் தொகுக்கும் இரண்டு
புத்தகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன: தஃப்ஸீருல்-கய்யிம்
மற்றும் தஃப்ஸீருல்-முனீர்.

அவரது நூல்களில் சில ஆங்கில மொழியில்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன: தி மேக்னிஃபிசென்ட்
ஜர்னி; தி இன்வொகேஷன் ஆஃப் காட்; மெடிசின் ஆஃப்
தி ப்ராஃபெட்; ஸாதுல்-மஆத்.

அவரைப் பற்றிய அறிஞர்களின் கூற்றுகள்:

இப்னு ரஜப் (4/44) கூறினார்:

'தஃப்ஸீர் மற்றும் மார்க்கத்தின் அடிப்படைகள்
குறித்து அவருக்கு ஆழமான அறிவு இருந்தது;
இரண்டிலும் உயர்ந்த நிலையை அடைந்தார்.
ஹதீஸ் துறையிலும் இதே நிலை — அதன்
பொருள்கள், நுணுக்கங்களைப்
புரிந்துகொள்வதிலும், அவற்றிலிருந்து

தீர்ப்புகளைப் பிரித்தெடுப்பதிலும். ஃபிக்ஹ் மற்றும் அதன் உஸூல் துறையிலும், அத்துடன் அரபு மொழியிலும் இதே நிலை. இந்த அறிவியல்களுக்கு அவர் ஒரு பெரிய சேவை செய்தார். சொற்பொழிவு, இலக்கணம் மற்றும் ஸூலாக் குறித்தும், தஸவ்வுஃப் மக்களின் பேச்சில் ஏற்படும் நுணுக்கங்கள் மற்றும் விவரங்கள் குறித்தும் அவருக்கு அறிவு இருந்தது.'

அல்-ஹாஃபிழ் இப்னு ஹஜர், *அத்-துரூஸ்-காமினா* (4/21):

'அவருக்கு தைரியமான ஆவி மற்றும் விரிவான, விரிவான அறிவு இருந்தது. அறிஞர்களின் கருத்து வேறுபாடுகள் மற்றும் ஸலஃபுகளின் வழிகள் குறித்து அவருக்கு ஆழமான அறிவு இருந்தது.'

இப்னு ஹஜர் *அர்-ரத்துல்-வாஃபிருக்கு* தனது பாராட்டுரையிலும் கூறினார்:

'ஷைக் தகீயுத்தீனின் [இப்னு தைமிய்யாவின்] புகழ்களில், அவரது புகழ்பெற்ற மாணவர் ஷைக் ஷம்ஸுத்தீன் இப்னு கய்யிம் அல்-ஜவஸிய்யா — பல நூல்களை இயற்றியவர்; அவரது எதிரிகள் மற்றும் ஆதரவாளர்கள் இருவரும் பயனடைந்த நூல்கள் — தவிர வேறு எதுவும் இல்லாவிட்டாலும்,

இது அவரது [இப்னு தைமிய்யாவின்] பெரும் பதவிக்கு போதுமான அறிகுறியாகும்.'

அல்-ஹாஃபிழ் இப்னு நாஸிர் அத்-திமிஷ்கீ, *அர்-ரத்துல்-வாஃபிர்* [ப. 69] கூறினார்:

'அவருக்கு அறிவியல்களின் அறிவு இருந்தது; குறிப்பாக தஃப்ஸீர் மற்றும் உஸூல்.'

அவர் மேலும் கூறினார்:

'அபூ பக்ர் முஹம்மது இப்னுல்-முஹிப்பு தனது கடிதத்தில் கூறியபடி: "எங்கள் ஷைக் அல்-மிஸ்ஸீயின் முன் நான் கூறினேன்: 'இப்னுல்-கய்யிம் இப்னு குஜைமாவின் அதே நிலையில் இருக்கிறாரா?' அவர் பதிலளித்தார்: 'இந்த காலத்தில் அவர், இப்னு குஜைமா தனது காலத்தில் இருந்ததைப் போன்றவர்.'"

அஸ்ஸுயூதீ, *புக்யத்துல்-வுஆத்* [1/62] கூறினார்:

'அவரது புத்தகங்களுக்கு இணை இல்லை; அவர் முயன்று, தஃப்ஸீர், ஹதீஸ், வேதம், ஸுன்னா, ஃபுரூஃ மற்றும் அரபு மொழி [துறைகளில்] பெரிய இமாம்களில் ஒருவரானார்.'

அலீ அல்-காரீ, *அல்-மிர்காத்* [8/251]:

'மனாஸிலுஸ்-ஸாயிரீனின் (அதாவது மதாரிஜுஸ்-ஸாலிகீன்) விளக்கத்தைப் படிக்க விரும்புபவருக்கு, அவர்கள் [இப்னு தைமிய்யாவும் இப்னுல்-கய்யிமும] அஹ்லுஸ்-ஸுன்னா வல்-ஜமாஆவின் பெரியவர்களில் இருந்தும், இந்த உம்மத்தின் அவ்லியாக்களில் இருந்தும் வந்தவர்கள் என்று தெளிவாகும்.'

காழீ புர்ஹானுத்தீன் அஸ்ஸுர்ஆ அல்-ஹனபலி, தய்லு தபகாத் அல்-ஹனாபிலாவில் அவரிடமிருந்து மேற்கோள் காட்டியபடி கூறினார்:

'வானங்களின் கீழ் அவரை விட அதிக அறிவுள்ளவர் எவரும் இல்லை.'

அவரது மரணம்:

**இமாம் இப்னுல்-கய்யிம் 751
ஹிஜ்ரியின் ரஜப் மாதம் 13 ஆம்
இரவில், அறுபது வயதில்
இறந்தார் — அல்லாஹ் அவர்**

மீது தனது கருணையை
பொழிவானாக.

இணைப்பு ஒன்று

இதயங்களின் வகைகள்¹

இதயம் உயிர் அல்லது மரணத்தைக் கொண்டதாக
விவரிக்கப்படுவதால், அது மூன்று வகைகளாக
வகைப்படுத்தப்படுகிறது:

சரியான மற்றும் தூய்மையான இதயம்

இதுவே உண்மையுள்ள மற்றும் தூய்மையான (ஸலீம்)
இதயம். நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் ஒருவர்
அல்லாஹ்விடம் கொண்டு வரக்கூடிய, அவரைக்
காப்பாற்றும் ஒரே வகை இதயம் இதுவே. (மிக
உயர்ந்தவன்) கூறுகிறான்:

"...செல்வமும் மகன்களும் பயனளிக்காத
நாளில் — சரியான மற்றும் குறைபாடற்ற

இதயத்துடன் அல்லாஹ்விடம் வருபவரைத் தவிர." (அஷ்ஷுஅராஉ 26:88-89)

'ஸலீம்' (பாதுகாப்பான) என்பதன் பொருள் 'ஸாலிம்' (பாதுகாக்கப்பட்டவர்); இது இந்த வடிவத்தில் வந்துள்ளது; ஏனென்றால், அது விவரிக்கப்படுபவரின் உள்ளார்ந்த பண்பு அல்லது விளக்கத்தை சித்தரிக்கிறது. எனவே இலக்கணப்படி இது உயர்ந்த (தவீல்), குட்டையான (காஸிர்), அல்லது அழகான மற்றும் வசீகரமான (மூரீஃப்) போன்ற வார்த்தைகளைப் போன்றது.

எனவே, யாருடைய இதயம் ஸலீம் என்று விவரிக்கப்படுகிறதோ அவர், உண்மைத்தன்மை மற்றும் தூய்மை என்ற இந்த பண்பு அதன் நிலையான மற்றும் நிறுவப்பட்ட தரமாக மாறியிருப்பதால் அவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படுகிறார். இந்த வகையில், இது 'அறிந்தவர்' (ஆலிம்) மற்றும் 'சக்தி உடையவர்' (காதிர்) போன்ற சொற்களைப் போன்றது.

இது நோயுற்ற (ஆரித்), நோய்வாய்ப்பட்ட (ஸகீம்) மற்றும் உடல்நலம் குன்றிய (ஆலில்) என்பவற்றுக்கு எதிரானதும் ஆகும்.

மக்கள் தூய்மையான மற்றும் உண்மையுள்ள இதயத்தை வெவ்வேறு வழிகளில் விவரித்துள்ளனர். இருப்பினும், அவை அனைத்தும் பின்வரும் அடிப்படைக் கருத்தைச் சுற்றி வருகின்றன:

[தூய்மையான மற்றும் உண்மையுள்ள இதயம்]
என்பது அல்லாஹ்வின் கட்டளையையும்
தடையையும் எதிர்க்கும் ஒவ்வொரு மாமிச
ஆசையிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டதாகும்.
அவனுடைய அறிவிப்பை மறைக்கும் அல்லது
எதிர்க்கும் ஒவ்வொரு சந்தேகம் மற்றும்
உறுதியின்மையிலிருந்தும் அது
பாதுகாக்கப்பட்டது. அவனைத் தவிர வேறு
எவருக்கும் அடிமைத்தனத்தை
வெளிப்படுத்துவதிலிருந்து அது
பாதுகாக்கப்பட்டது; அவனுடைய தூதர் (ஸல்)
அவர்களைத் தவிர வேறு எவரிடமிருந்தும்
தீர்ப்பைத் தேடுவதிலிருந்து அது
பாதுகாக்கப்பட்டது. எனவே அது அல்லாஹ்வை
நேசிப்பதன் மூலமும், அவனுடைய தூதரின்
தீர்ப்பைத் தேடுவதன் மூலமும் தூய்மையாகிறது.
அவனிடம் பயம், நம்பிக்கை, நம்பிக்கை மற்றும்
சார்ந்திருத்தல், மனந்திரும்புதல் மற்றும் பணியை
வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அது
தூய்மையாகிறது; ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும்
அவனை மகிழ்ச்சியடையச் செய்வதை அது
விரும்புகிறது; ஒவ்வொரு வழியிலும் அவனை
அசௌகரியப்படுத்தும் எல்லாவற்றிலிருந்தும்
அது விலகுகிறது. இதுவே அடிமைத்தனத்தின்
(உபூதிய்யா) உண்மையாகும்; இது அல்லாஹ்வை
மட்டும் நோக்கி செலுத்தப்பட முடியும்.

எனவே, தூய்மையான மற்றும் உண்மையுள்ள இதயம், எந்த வகையான ஷிர்க்கையும் செய்வதிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட இதயமாகும்; அதற்கு பதிலாக அதன் அடிமைத்தனம் (மிக உயர்ந்தவனாகிய) அல்லாஹ்வை மட்டும் நோக்கி, அவனுக்கு மட்டும் உண்மையாகச் செலுத்தப்படுகிறது. அதன் ஆசை, அன்பு, நம்பிக்கை மற்றும் சார்ந்திருத்தல், மனந்திரும்புதல், பணிவு, பயம் மற்றும் நம்பிக்கை அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே; அதன் செயல்கள் அவனுக்காக மட்டும் தூய்மையானவை. எனவே, அது நேசித்தால் அல்லாஹ்வுக்காக நேசிக்கிறது; வெறுத்தால் அல்லாஹ்வுக்காக வெறுக்கிறது; கொடுத்தால் அல்லாஹ்வுக்காக கொடுக்கிறது; தடுத்தால் அல்லாஹ்வுக்காக தடுக்கிறது.

ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் அடிபணிவதிலிருந்தும், தீர்ப்புக்காக அவர்களைத் தவிர வேறு எவரிடம் செல்வதிலிருந்தும் இதயம் பாதுகாக்கப்படும் வரை இது மட்டும் போதாது. எனவே, இதயம் அவர்களுடன் (ஸல்) ஒரு உறுதியான பிணைப்பைக் கட்டுகிறது; வார்த்தைகளிலும் செயல்களிலும் அவர்களை மட்டும் பின்பற்றி, அவர்களுக்கு மட்டும் கீழ்ப்படிவதை உறுதிசெய்கிறது. இந்த வார்த்தைகள் இதயத்தின் வார்த்தைகளை உள்ளடக்குகின்றன: நம்பிக்கையின் விடயங்கள்; மற்றும் இதயம் கொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தும் நாவின் வார்த்தைகள். இந்த செயல்கள் இதயத்தின் செயல்களை

உள்ளடக்குகின்றன: அதன் ஆசை, அன்பு, வெறுப்பு மற்றும் தொடர்புடைய பிற விடயங்கள்; மற்றும் உறுப்புகளின் செயல்கள்.

எனவே, இந்த அனைத்து விடயங்களுக்கும் — பெரியவற்றிலும் சிறியவற்றிலும் — நீதிபதி, தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்ததாகும். எனவே, நம்பிக்கை, கூற்று அல்லது செயல் குறித்த எந்த விடயத்திலும் இதயம் அவர்களுக்கு முன் தன்னை முன்னிறுத்தாது. (மிக உயர்ந்தவன்) கூறுகிறான்:

"ஈமான் கொண்டவர்களே! அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் முன் நீங்கள் முன்னிறுத்த வேண்டாம்..." (அல்-ஹுஜுராத் 49:1)

அதாவது: அவர் பேசும் வரை எந்த விடயத்தையும் பேச வேண்டாம்; அவர் கட்டளையிடும் வரை செயல்பட வேண்டாம்.

ஸலஃபுகளில் சிலர் கூறினார்கள்:

'எந்த செயலும் இல்லை — அது சிறியதாக இருந்தாலும் — அதற்காக இரண்டு பதிவுகள் விரிக்கப்படாத ஒன்றாக: ஏன்? எப்படி?'

அதாவது: ஏன் நீ அதைச் செய்தாய்? எப்படி நீ அதைச் செய்தாய்?

முதல் கேள்வி செயலின் காரணம், தொடக்கம் மற்றும் நோக்கத்தை விசாரிக்கிறது. அது சில தற்காலிக மற்றும் உலக லாபத்திற்காக செய்யப்பட்டதா — மக்களின் புகழை அடைவது போல? அது மக்களின் கண்டனத்தின் பயத்திற்காகவா? அல்லது இந்த செயலின் உந்துதல் அடிமைத்தனத்தின் உரிமைகளை நிலைநிறுத்துவதா, ஒருவரின் அன்பின் அதிகரிப்பையும், (மகத்துவமும் மேன்மையும் உடைய) அல்லாஹ்வின் நெருக்கத்தையும் தேடுவதா, அவனிடம் நெருங்கும் வழியை (வஸீலா) தேடுவதா?

இந்த கேள்வியின் சாராம்சம்: உன் எஜமானுக்காக இந்த செயலைச் செய்வது உன் மீது இருந்ததா, அல்லது தனிப்பட்ட லாபத்திற்காகவும் இழிவான ஆசைக்காகவுமா?

இரண்டாவது கேள்வி, அந்த வணக்கச் செயலில் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றுவதை விசாரிக்கிறது: நீ செய்த செயல், என் தூதரின் நாவில் சட்டமாக்கப்பட்ட செயல்களில் இருந்ததா? அல்லது நான் சட்டமாக்காத, நான் மகிழ்ச்சியடையாத ஒரு செயலா?

எனவே, முதல் கேள்வி இக்லாஸை (உண்மைத்தன்மை) பற்றியது; இரண்டாவது பின்பற்றுவதை (முத்தாபஆ) பற்றியது. இந்த இரண்டு முன்நிபந்தனைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படும் வரை அல்லாஹ் எந்த செயலையும் ஏற்கவில்லை.

முதல் கேள்வியிலிருந்து விடுபடும் முறை, ஒருவரது உண்மைத்தன்மையை அது அல்லாஹ்வுக்கு மட்டும் உரியதாக இருக்குமாறு தூய்மைப்படுத்துவதாகும்.

இரண்டாவது கேள்வியிலிருந்து விடுபடும் முறை, தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றுவதை உண்மையாக்குவதன் மூலமும், அதன் உண்மைத்தன்மையை பாதிக்கும் எந்த நோக்கத்திலிருந்தும், அதன் பின்பற்றுதலை பாதிக்கும் எந்த இழிவான ஆசையிலிருந்தும் இதயத்தை பாதுகாப்பதன் மூலமும் ஆகும்.

இதுவே தூய்மையான மற்றும் உண்மையுள்ள இதயத்தின் உண்மையாகும்; அதிலிருந்து வெற்றியும் பேரின்பமும் ஏற்படுகின்றன.

இறந்த இதயம்

இது எந்த உயிரும் இல்லாத இதயம். அது தனது இறைவனை அறியாது; அவனுடைய கட்டளைக்கு அடிபணிந்து, அவன் நேசிப்பதையும் மகிழ்ச்சியடைவதையும் செய்வதன் மூலம் அவனை வணங்காது. மாறாக, அது அதன் மாமிச ஆசைகள், சோதனைகள் மற்றும் இன்பங்களுக்கு அடிமையாக இருக்கிறது; அவை அதன் இறைவனின் அசௌகரியத்திற்கும் அவனுடைய கோபத்திற்கும் வழிவகுக்குமா இல்லையா என்பதைக் குறித்து அறியாமலும் அக்கறையற்றும் இருக்கிறது. எனவே

அது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவரையும் வணங்குகிறது: அது தனது அன்பு, நம்பிக்கை, மகிழ்ச்சி, அசௌகரியம், புகழ் மற்றும் அடிபணிதலை அவனைத் தவிர வேறு எவரிடமும் செலுத்துகிறது. அது நேசித்தால் தனது இழிவான ஆசைகளுக்காக நேசிக்கிறது; வெறுத்தால் தனது இழிவான ஆசைகளுக்காக வெறுக்கிறது; கொடுத்தால் தனது இழிவான ஆசைகளுக்காக கொடுக்கிறது; தடுத்தால் தனது இழிவான ஆசைகளுக்காக தடுக்கிறது. அது தனது இழிவான ஆசைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறது; அவை அதன் எஜமானின் மகிழ்ச்சியை விட அதற்கு அதிக விருப்பமானவை.

இழிவான ஆசைகள் அதன் தலைவர், மாமிச ஆசைகள் அதன் தளபதி, அறியாமை அதன் உந்து சக்தி, அலட்சியம் அது பயணிக்கும் கலம். அது தனது உலக ஆசைகளைத் துரத்துவதில் முழுமையாக மூழ்கியுள்ளது. அது தனது இழிவான ஆசைகளின் போதையால் மற்றும் தற்காலிக விடயங்களின் மீதான அன்பால் காட்டுச்செல்லாக்கப்படுகிறது. அது தொலைவிலிருந்து அல்லாஹ்வின் மற்றும் மறுமை வீட்டின் அழைப்பைக் கேட்கிறது; நேர்மையான அறிவுரையாளருக்குப் பதிலளிக்காது. அது ஒவ்வொரு தந்திரமான ஷைத்தானையும் பின்தொடர்கிறது; உலகம் அதன் கோபத்திற்கும் அதன் மகிழ்ச்சிக்கும் காரணமாக இருக்கிறது. இழிவான ஆசைகள் அதை செவிடாக்கி, பொய்யைத் தவிர வேறு எதற்கும்

குருடாக்கியுள்ளன. இந்த உலகில் அது, லைலா குறித்து கூறப்படுவது போன்றது:

"யாரிடம் அது பகைமை காட்டுகிறதோ அவருக்கு எதிரி; யாரை அது விரும்புகிறதோ அவருடன் அமைதியாக; யாரை அது நெருங்குகிறதோ அவர் அன்பும் நெருக்கமும் கொள்கிறார்."

இந்த இதயம் கொண்ட நபருடன் கலப்பது ஒரு நோய்; அவருடன் தொடர்புகொள்வது விஷம்; அவருடன் அமர்வது அழிவு.

நோயுற்ற இதயம்

இது உயிரைக் கொண்ட ஆனால் ஒரு குறையையும் கொண்ட இதயம். அதை அழைக்கும் இரண்டு தூண்டுதல்கள் உள்ளன: ஒன்று அதை வாழ்வுக்கு அழைக்கிறது; மற்றொன்று மரணத்திற்கு அழைக்கிறது; இரண்டில் எது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறதோ அதை அது பின்தொடர்கிறது.

அது (மிக உயர்ந்தவனாகிய) அல்லாஹ்வின் மீதான அன்பு, அவன் மீதான ஈமான், அவனிடம் உண்மைத்தன்மை, அவன் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் சார்ந்திருத்தல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது: அதன் வாழ்வுக்கு அவசியமான விடயங்கள் அவை.

அது தனது மாமிச ஆசைகளின் மீதான அன்பு, அவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பது, அவற்றை அடைவதற்கான ஆர்வம் ஆகியவற்றையும் கொண்டுள்ளது. அது அசூயை, அகந்தை, சுய வியப்பு, தலைமைத்துவத்தை அடைவதன் மூலம் தரத்தை நேசிப்பது ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது: அதன் அழிவுக்கும் சீரழிவுக்கும் அவசியமாக வழிவகுக்கும் விடயங்கள் அவை.

அது தொடர்ந்து இரண்டு அழைப்பாளர்களால் சோதிக்கப்படுகிறது: ஒன்று அதை அல்லாஹ்விடம், அவனுடைய தூதரிடம் மற்றும் மறுமை வீட்டிற்கு அழைக்கிறது; மற்றொன்று தற்காலிக, உலக விடயங்களுக்கு அழைக்கிறது. அந்த நேரத்தில் மிக நெருக்கமானதும் அதிக செல்வாக்கு உள்ளதுமான ஒன்றுக்கு அது பதிலளிக்கிறது.

எனவே, முதல் வகை இதயம் உயிருள்ள, பணிவான, மிருதுவான, கவனமுள்ள மற்றும் விழிப்புள்ள இதயம். இரண்டாவது வகை கடினமான, வறண்ட மற்றும் இறந்த இதயம். மூன்றாவது வகை நோயுற்ற இதயம்; ஒன்று அது அதன் இரட்சிப்புக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறது அல்லது அதன் அழிவுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறது.

(மகத்துவம் மிக்க) அல்லாஹ் இந்த வகை இதயங்களை அவனுடைய கூற்றில் குறிப்பிட்டுள்ளான்:

"உமக்கு முன் நாம் ஒரு தூதரையோ நபியையோ அனுப்பவில்லை — அவர் ஓதும்போது ஷைத்தான் அவரது ஓதுதலில் ஏதாவது ஒன்றை இடைசெருகாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால் ஷைத்தான் இடைசெருகியதை அல்லாஹ் நீக்குகிறான்; பிறகு அல்லாஹ் தனது அத்தாட்சிகளை உறுதிப்படுத்துகிறான். அல்லாஹ் அனைத்தையும் அறிந்தவன், ஞானம் மிக்கவன். ஷைத்தான் இடைசெருகுவதை, யாருடைய இதயத்தில் நோய் உள்ளதோ அவர்களுக்கும், யாருடைய இதயங்கள் கடினப்பட்டுள்ளனவோ அவர்களுக்கும் ஒரு சோதனையாக்குவதற்காக (இருந்தது). நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் வெகு தூரமான பகைமையில் ஆழ்ந்துள்ளனர். மேலும், அறிவு வழங்கப்பட்டவர்கள், அது [குர்ஆன்] உமது இறைவனிடமிருந்து உண்மை என்பதை அறிந்து, அதில் ஈமான் கொண்டு, அவர்களின் இதயங்கள் அதற்கு பணிவுடன் அடிபணிவதற்காக (இருந்தது). நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஈமான் கொண்டவர்களை நேரான பாதைக்கு நேர்வழிப்படுத்துகிறான்." (அல்-ஹஜ் 22:52-54)

இந்த மூன்று வசனங்களில், (மகத்துவமும் மேன்மையும் உடைய) அல்லாஹ் சோதனைக்கு உள்ளான இரண்டு

வகை இதயங்களையும், வெற்றிபெறும் ஒரு வகையையும் குறிப்பிட்டுள்ளான். சோதனைக்கு உள்ளான இரண்டு வகை இதயங்கள் நோயுற்ற மற்றும் கடினமான இதயம். வெற்றிபெறும் இதயம், தனது இறைவனுக்கு முன் பணிவான நம்பிக்கையாளரின் இதயம்; அது அவனிடம் அமைதியாகவும் திருப்தியாகவும் இருக்கிறது; அவனுக்கு அடிபணிந்து கீழ்ப்படிகிறது.

இதயமும் மற்ற உறுப்புகளும் ஆரோக்கியமாகவும் தூய்மையாகவும், எந்த குறையும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது — அவை அவற்றின் இயல்புக்கு ஒத்துப்போவதைச் செய்யவும், அவை படைக்கப்பட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றவும். கீழ்ப்படிதலில் உறுதியாக நிற்பதிலிருந்து (இஸ்திகாமா) இதயங்கள் வெளியேறுவது, அதன் வறட்சி மற்றும் கடினத்தன்மையின் காரணமாகவோ, அல்லது அதிலிருந்து விரும்பப்படுவதைச் செய்யாததன் காரணமாகவோ இருக்கலாம். இந்த வகையில், இது ஒரு ஊமை நாவு அல்லது பார்க்க முடியாத கண் — அல்லது ஒருவித நோய் அல்லது குறையின் காரணமாக பகுதியாக மட்டுமே பார்க்கும் கண் — போன்றது.

இதனால்தான் இதயங்கள் மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

1. ஆரோக்கியமான மற்றும் தூய்மையான இதயம் — அது உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வதையும், அதை

நேசிப்பதையும், அதற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதையும் தடுக்கும் எந்த தடையும் இல்லை; அது அதைப் பற்றி அறிய வேண்டும் என்பதைத் தவிர. எனவே உண்மை குறித்த அதன் புரிதல் சரியானது; முழுமையான அடிபணிதலுடன் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

2. இறந்த, கடினமான மற்றும் வறண்ட இதயம் — அது உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாது; அதற்கு அடிபணியாது.

3. நோயுற்ற இதயம் — அதன் நோய் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போது, அது இறந்த மற்றும் கடினமான இதயத்தின் வரிசையில் சேர்கிறது; ஆனால் அதன் தூய்மை ஆதிக்கம் செலுத்தினால், அது உண்மையுள்ள மற்றும் தூய்மையான இதயத்தின் வரிசையில் சேர்கிறது.

ஷைத்தான் ஒருவருக்கு செலுத்தும் எதுவும் — சில வார்த்தைகளை அவனுக்குக் கேட்கச் செய்வது போல, அல்லது சந்தேகம் மற்றும் ஐயப்பாடு போன்றவற்றை இதயத்திற்கு அறிவுறுத்துவது போல — பிந்தைய இரண்டு வகை இதயங்களுக்கு ஒரு சோதனையாக செயல்படுகிறது; உயிருள்ள, உண்மையுள்ள மற்றும் தூய்மையான இதயத்தை மேலும் வலுப்படுத்தவும் உதவுகிறது.

ஏனென்றால், உயிருள்ள இதயம் இவை அனைத்தையும் நிராகரிக்கிறது; வெறுக்கிறது;

கோபப்படுகிறது; ஏனென்றால், உண்மை அதற்கு எதிரானது என்பதை அது அறிகிறது. எனவே அது உண்மைக்கு அடிபணிந்து, அதில் திருப்தியடைகிறது. ஷைத்தான் அதை சோதித்ததன் பொய்மையை அது அறிகிறது; எனவே உண்மை குறித்த அதன் உறுதி, அதன் அன்பு மற்றும் பொய்யை நிராகரிப்பது ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை அது அதிகரிக்கிறது.

இருப்பினும், சோதனைக்கு உள்ளான இதயம், ஷைத்தான் அதை நோக்கி செலுத்தியது குறித்து சந்தேகத்திலும் வாதத்திலும் இருக்கிறது. ஆரோக்கியமான மற்றும் தூய்மையான இதயம், மறுபுறம், ஷைத்தான் அதை நோக்கி செலுத்துவதால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

ஹுதைஃபா பின் அல்-யமான் கூறினார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சோதனைகளும் துன்பங்களும் இதயத்திற்கு [ஒன்றன் பின் ஒன்றாக] முன்வைக்கப்படும் — பாய் பின்னப்படுவது போல, பிரம்பு பிரம்பாக. அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் எந்த இதயத்திலும் ஒரு கருப்பு புள்ளி உருவாகும். அவற்றை நிராகரிக்கும் எந்த இதயத்திலும் ஒரு வெள்ளை புள்ளி வைக்கப்படும் — இதயங்கள் இரண்டு வகைகளில் ஒன்றாக முடியும் வரை: கருப்பு இதயம் — கசங்கியதும், கவிழ்க்கப்பட்ட பாத்திரம் போன்றதும்; அது நன்மையை அறியாது; தீமையை நிராகரிக்காது; அதற்குத் தெரிந்ததெல்லாம் அதன் இழிவான ஆசைகள்தான்; மற்றும் வெள்ளை

இதயம் — வானங்களும் பூமியும் நிலைத்திருக்கும் வரை சோதனைகளால் அது பாதிக்கப்படாது."²

எனவே, அவர் இதயத்தின் மீது சோதனைகள் வருவதை, ஒரு பாயின் பிரம்புகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக முடிச்சிடுவதற்கு ஒப்பிட்டார்.

இந்த சோதனைகளுக்கு அவை எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதன் அடிப்படையில் இதயங்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரித்தார்:

1. சோதனைகளுக்கு ஆளாகும்போது அவற்றை உறிஞ்சும் இதயம் — தண்ணீரை ஸ்பாஞ்ச் உறிஞ்சுவது போல. எனவே அதில் ஒரு கருப்பு புள்ளி உருவாகும்; முழுமையாக கருப்பாகி கவிழும் வரை இந்த சோதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டே இருக்கும். இதுவே அவரது கூற்றின் பொருள்: 'கவிழ்க்கப்பட்ட பாத்திரம் போன்றது' — அதாவது கவிழ்க்கப்பட்டது. பிறகு அது கருப்பாகி கவிழும்போது, அதை அழிவுக்குத் தள்ளும் பின்வரும் இரண்டு ஆபத்தான நோய்களுக்கு அது அடிபணிகிறது:

அ. நன்மையையும் தீமையையும் கலப்பது — அது நன்மையை அறியாமலும், தீமையை நிராகரிக்காமலும் இருக்கும். மேலும் அதன் நோய் ஒருவரை நன்மையை தீமை என்றும், தீமையை நன்மை என்றும், ஸுன்னாவை பித்அத் என்றும், பித்அத்தை ஸுன்னா

என்றும், உண்மையை பொய் என்றும், பொய்யை உண்மை என்றும் நம்ப வைப்பதும் சாத்தியமாகும்.

ஆ. தீர்ப்பைத் தேடும்போது, தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்ததை விட தனது இழிவான ஆசைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பது; அவற்றுக்கு அடிபணிவது; அவற்றைப் பின்தொடர்வது.

2. வெள்ளை இதயம் — அது ஈமானின் ஒளியால் தீப்பற்றவைக்கப்பட்டு, அதன் விளக்குத் தாழ்வு ஒளியூட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு சோதனை அதற்கு முன்வைக்கப்படும்போது, அது அதை நிராகரித்து விரட்டுகிறது; எனவே அதன் ஒளி, தீப்பற்றல் மற்றும் வலிமை அதிகரிக்கின்றன.

இதயங்களுக்கு முன்வைக்கப்படும் சோதனைகள் அதன் நோய்க்கான காரணங்கள். அவை மாமிச ஆசைகளின் சோதனைகள் மற்றும் சந்தேகங்களின் சோதனைகள், இலக்கற்ற அலைதல் மற்றும் வழிகேட்டின் சோதனைகள், பாவங்கள் மற்றும் பித்அத்துகளின் சோதனைகள், ஒடுக்குமுறை மற்றும் அறியாமையின் சோதனைகள். முதல் வகை³ ஆசை மற்றும் நோக்கத்தின் ஊழலுக்கு வழிவகுக்கிறது; இரண்டாவது வகை⁴ அறிவு மற்றும் நம்பிக்கையின் ஊழலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

தோழர்கள் (ரலி) இதயங்களை நான்கு வகைகளாகப் பிரித்தனர் — ஹுதைஃபா பின் அல்-யமானிடமிருந்து நம்பகமான அறிவிப்பாக அறிவிக்கப்பட்டபடி:

"இதயங்கள் நான்கு வகை: எரியும் தீப்பந்தத்தால் மட்டும் ஒளியூட்டப்பட்ட இதயம் — அதுவே நம்பிக்கையாளரின் இதயம்; மூடப்பட்ட இதயம் — அதுவே காஃபிரின் இதயம்; கவிழ்க்கப்பட்ட இதயம் — அதுவே நயவஞ்சகரின் இதயம்; அவனுக்கு நிராகரிப்பதைத் தவிர தெரியாது; குருடாவதைத் தவிர அவன் பார்க்கவில்லை; மற்றும் இரண்டு தூண்டுதல்களைக் கொண்ட இதயம்: ஒரு தூண்டுதல் அதை ஈமானுக்கு அழைக்கிறது; ஒரு தூண்டுதல் நயவஞ்சகத்திற்கு அழைக்கிறது: அது எந்த தூண்டுதல் மிகவும் முக்கியமானதோ அதற்கு சொந்தமானது."⁵

அவரது கூற்றின் பொருள், 'மட்டும் ஒளியூட்டப்பட்ட...' என்பது அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றும் அவனுடைய தூதரைத் தவிர மற்ற அனைத்திலிருந்தும் தன்னைப் பிரித்துக்கொண்ட இதயத்தைக் குறிக்கிறது. எனவே அது உண்மையைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலிருந்தும் தன்னைப் பிரித்து பாதுகாத்துக்கொண்டது.

'எரியும் தீப்பந்தத்தால் ஒளியூட்டப்பட்ட' என்பதன் பொருள் ஈமானின் விளக்குத் தாழ்வைக் குறிக்கிறது. எனவே அவர் தனது 'மட்டும்...' என்ற வார்த்தைகளால், அது பொய்யான சந்தேகங்களிலிருந்தும் வழிகெடுக்கும் மாமிச ஆசைகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட்டார். 'எரியும் தீப்பந்தம்' என்ற வார்த்தைகளால், அது அறிவு மற்றும் ஈமானின் ஒளியால் தீப்பற்றவைக்கப்பட்டு ஒளியூட்டப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

'மூடப்பட்ட இதயம்' காஃபிரின் இதயத்தைக் குறிக்கிறது; ஏனென்றால், அது ஒரு திரை மற்றும் மூடியால் சுற்றப்பட்டுள்ளது; எனவே அறிவு மற்றும் ஈமானின் ஒளி அதை அடைய முடியாது. இது அல்லாஹ் கூறியது போன்றது; யூதர்களிடமிருந்து அறிவித்து:

"அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'எங்கள் இதயங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன...'" (அல்-பகரா 2:88)

இந்த திரை, உண்மையை நிராகரித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ள அதிக மனத்தாழ்வு இல்லாததற்கான தண்டனையாக அல்லாஹ் அவர்களின் இதயங்களில் வைத்த மூடியாகும். எனவே அது இதயங்களின் மீது ஒரு மூடி, காதுகளுக்கு ஒரு முத்திரை, கண்களுக்கு குருட்டுத்தன்மை. இதுவே அவனுடைய கூற்றில் பேசப்படும் கண்களின் மீதான தெளிவற்ற திரை:

"நீர் குர்ஆனை ஓதும்போது, உங்களுக்கும் மறுமையை நம்பாதவர்களுக்கும் இடையில் நாங்கள் ஒரு தெளிவற்ற திரையை வைக்கிறோம். அவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ளாதபடி அவர்களின் இதயங்களின் மீது நாங்கள் மூடிகளை வைத்துள்ளோம்; அவர்களின் காதுகளில் செவிடு." (அல்-இஸ்ரா 17:45-46)

இந்த வகை இதயங்கள் கொண்ட மக்கள் தங்கள் தவ்ஹீத்தையும் பின்பற்றுதலையும் (இத்திபா) தூய்மைப்படுத்தும்படி அறிவுரை கூறப்படும்போது, அவர்கள் தங்கள் குதிகால் மீது திரும்பி ஓடுகிறார்கள்!

'கவிழ்க்கப்பட்ட இதயம்' நயவஞ்சகரின் இதயத்தைக் குறிக்கிறது — (மிக உயர்ந்தவன்) கூறுவது போல:

"பிறகு உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது, நயவஞ்சகர்கள் குறித்து நீங்கள் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்துள்ளீர்கள்? அவர்கள் சம்பாதித்ததன் காரணமாக அல்லாஹ் அவர்களை [குஃப்ருக்கு] திருப்பிவிட்டான்."
(அன்-நிஸா 4:88)

அதாவது: அவர்கள் செய்த தீய செயல்களின் காரணமாக, அவர்கள் முன்பு இருந்த பொய்யான நிலைக்கு அவர்கள் திரும்பி மறுபிறவி எடுக்கச் செய்தான்.

இதுவே இதயங்களில் மிகவும் தீயதும், அவற்றில் மிகவும் இழிவானதும் ஆகும்; ஏனென்றால், அது பொய்யை உண்மை என்று நம்பி, அதைப் பின்தொடர்பவர்களிடம் அன்பும் விசுவாசமும் காட்டுகிறது. அது உண்மையை பொய் என்றும் நம்பி, அதைப் பின்தொடர்பவர்களிடம் பகைமை காட்டுகிறது. அல்லாஹ்வின் உதவி தேடப்படுகிறது!

'இரண்டு தூண்டுதல்களைக் கொண்ட இதயம்' ஈமானில் ஆழமற்ற இதயத்தைக் குறிக்கிறது; ஏனென்றால், அது அல்லாஹ் தனது தூதரை அனுப்பிய உண்மைக்கு மட்டும் தன்னை அர்ப்பணிக்கவில்லை. மாறாக, அது சில ஈமானையும், அதன் எதிரான சிலவற்றையும் கொண்டுள்ளது: சில நேரங்களில் அது குஃப்ருக்கு ஈமானை விட நெருக்கமாக இருக்கிறது; மற்ற நேரங்களில் ஈமானுக்கு குஃப்ரை விட நெருக்கமாக இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் மிகவும் செல்வாக்கு உள்ளதை இதயம் பின்தொடர்கிறது.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுயசரிதைக் குறிப்புகள்⁶

[தோழர்கள்]

ஆயிஷா: அபூ பக்ர் அஸ்ஸித்தீக்கின் மகள், நம்பிக்கையாளர்களின் தாய் மற்றும் நபி (ஸல்) அவர்களின் மிகவும் பிரியமான மனைவி. அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பல ஹதீஸ்களை அறிவித்தார்; பல தோழர்களும் தபிஈன்களும்

அவரிடமிருந்து அறிவித்தனர். அவர் 58 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ்: பின் அப்துல்-முத்தலிப் பின் ஹாஷிம் பின் அப்த் மனாஃப் அல்-குரைஷீ அல்-ஹாஷிமீ — நபி (ஸல்) அவர்களின் உறவினரும் குர்ஆனின் விரிவுரையாளருமாவார். அவர் ஹிஜ்ரத்திற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தார்; அவரது விரிவான அறிவின் காரணமாக 'அறிவின் கடல்' என்று அழைக்கப்பட்டார். 27 ஹிஜ்ரியில் வட ஆப்பிரிக்காவில் நடந்த ஜிஹாதில் பங்கேற்றார்; 68 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர்: பின் அல்-ஆஸ் பின் வாயில் பின் ஹாஷிம் பின் ஸுஐத் பின் ஸஃத் பின் ஸஹ்ம் அஸ்ஸஹ்மீ. அவரும் அவரது தந்தையும் தோழர்கள். அவர் கல்வியறிவு பெற்றவர்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய அனைத்தையும் எழுத அவர் அனுமதி பெற்றார். அவர் 65 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அப்துல்லாஹ் அபு ஜாபிர்: பின் அம்ர் பின் ஹஸ்ஸாம் பின் தஃலபா அல்-அன்சாரீ அல்-கஸ்ரஜீ அஸ்ஸுலமீ — உக்பாவில் விசுவாச உறுதிமொழி கொடுத்தவர்களில் ஒருவர். அவர் பத்ரில் கலந்து கொண்டார்; உஹூதில் ஷஹீதானார்.

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத்: பின் காஃபில் பின் ஹபீப் அல்-ஹுழலீ அபு அப்திர்-ரஹ்மான். தோழர்களில் அறிஞர்களில் ஒருவர்; பத்ரையும்

அதைத் தொடர்ந்த போர்களையும் கண்டார். அவருக்கு பல புகழ்கள் உண்டு; 32 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர்: பின் அல்-கத்தாப் அல்-அதவீ, அபு அப்திர்-ரஹ்மான் — உயர்ந்த தோழரும் அறிஞரும். அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பல ஹதீஸ்களை அறிவித்தார்; 73 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப்: பின் அவ்ஃப் பின் அப்த் அவ்ஃப் பின் அல்-ஹாரிஸ் அல்-குரைஷீ அஸ்ஸுஹ்ரீ, அபு முஹம்மது — சொர்க்கம் வாக்களிக்கப்பட்ட பத்து பேரில் ஒருவர். அவர் இரண்டு முறையும் அபிசீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தார்; நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒவ்வொரு போரிலும் கலந்து கொண்டார். அவர் மிகவும் பணக்காரரும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொடுப்பதில் மிகவும் தாராளமானவரும் ஆவார். 32 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அபு பக்ர் அஸ்ஸித்தீக்: அப்துல்லாஹ் பின் உஸ்மான் பின் ஆமிர் அல்-குரைஷீ. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முதல் கலீஃபா, குகையில் அவர்களின் துணைவர், அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர் மற்றும் சொர்க்கம் வாக்களிக்கப்பட்ட பத்து பேரில் ஒருவர். இஸ்லாத்தை ஏற்ற முதல் ஆண்; 13 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அபு அத்-தர்தா: உவைமிர் பின் மாலிக் பின் ஸைத் பின் கைஸ் அல்-கஸ்ரஜீ அல்-அன்சாரீ. அவரது பெயர்

குறித்து கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. அவர் பத்ர் நாளில் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்; உஹுதைக் கண்டார். தோழர்களின் சட்ட நிபுணர்கள் மற்றும் துறவிகளில் ஒருவர். 32 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அபு ழர்: ஜுன்துப் பின் ஜுனாதா அல்-ஃகிஃபாரீ. இஸ்லாத்தை ஏற்ற முதல் நபர்களில் ஒருவர்; அவர் ஐந்தாவது நபர் என்று கூறப்படுகிறது. அவர் தனது மக்களிடம் திரும்பி அனுப்பப்பட்டார்; அவர்களை இஸ்லாத்திற்கு அழைக்க; நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹிஜ்ரத் செய்தபோது, அவரும் மதீனாவுக்குச் சென்று, தனது பல போர்களில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தார். அவரது அறிவு மற்றும் கடுமையான துறவு வாழ்க்கைக்காக அவர் நன்கு மதிக்கப்பட்டார். 32 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அபு ஹுரைரா: அப்துர்-ரஹ்மான் பின் ஸக்ர் அத்-தூஸீ. அவரது பெயர் குறித்து பெரிதும் வேறுபடுகிறது. அவர் 7 ஹிஜ்ரியில் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்; நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அதிகமான ஹதீஸ்களை அறிவித்தார். 59 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அபு முஸா அல்-அஷ்அரீ: அப்துல்லாஹ் பின் கைஸ் பின் ஸாலிம். அவருக்கு அழகிய ஒதுதல் இருந்தது; தோழர்களில் அறிஞர்களில் ஒருவர். 42 அல்லது 44 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அலீ பின் அபீ தாலிப்: பின் அப்துல்-முத்தலிப் பின் ஹாஷிம் அல்-குரைஷீ அல்-ஹாஷிமீ — நான்காவது

நேர்வழி பெற்ற கலீஃபா மற்றும் சொர்க்கம் வாக்களிக்கப்பட்ட பத்து பேரில் ஒருவர். பதின்மூன்று வயதில் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்; அவரது வீரம், துணிச்சல் மற்றும் அறிவுக்காக புகழ்பெற்றவர். நபி (ஸல்) அவர்களின் மகள் ஃபாத்திமாவை மணந்தார்; 40 ஹிஜ்ரியில் ஷஹீதானார்.

அனஸ் பின் மாலிக்: பின் அந்-நதர் பின் தம்தம் அல்-அன்சாரீ அல்-கஸ்ரஜ் — அல்லாஹ்வின் தூதரின் (ஸல்) பணியாளர். அவர் பத்ரைக் கண்டார்; ஆனால் உண்மையில் பங்கேற்கும் வயதுடையவர் அல்ல. 93 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ்: பின் அம்ர் பின் ஹர்ராம் அல்-அன்சாரீ அஸ்ஸுலமீ — அவர் குழந்தையாக இருந்தபோது உக்பாவில் இரண்டாவது விசுவாச உறுதிமொழியைக் கண்டார். அவர் பத்ரையும் உஹுதையும் கண்டார் என்று கூறப்படுகிறது; நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பல ஹதீஸ்களை அறிவித்தார். 74 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

முஆவியா: பின் அபூ ஸுஃப்யான் பின் ஸக்ர் பின் ஹர்ப் பின் உமய்யா பின் அப்த் ஷம்ஸ் அல்-குரைஷீ அல்-அமவீ. அவர் வெற்றி (மக்கா) ஆண்டில் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்; ஹுனைனையும் அல்-யமாமாவையும் கண்டார். அவர் வஹ்யை எழுதும் எழுத்தர்களில் ஒருவர்; 60 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

நுஃமான் பின் பஷீர்: பின் ஸஃத் அல்-அன்சாரீ அல்-கஸ்ரஜீ அபூ அப்துல்லாஹ். அவர் ஒரு கவிஞரும் சொற்பொழிவாளரும் ஆவார்; 65 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

கத்தாதா: இப்னு அந்-நுஃமான் பின் ஸைத் அல்-அன்சாரீ அல்-அவ்ஸீ, அபூ அம்ர் — அவர் உக்பாவின் விசுவாச உறுதிமொழி, பத்ர் மற்றும் நபி (ஸல்) அவர்கள் போரிட்ட ஒவ்வொரு போரையும் கண்டார். 23 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ்: ஸஃத் பின் மாலிக் பின் அஹிப் பின் அப்த் மனாஃப் அல்-குரைஷீ அஸ்ஸுஹ்ரீ அபூ இஸ்ஹாக் பின் அபீ வக்காஸ். சொர்க்கம் வாக்களிக்கப்பட்ட பத்து பேரில் ஒருவர்; துஆக்கள் பதிலளிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவர். பத்து பேரில் இறுதியாக 55 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

உமர் பின் அல்-கத்தாப்: அபூ ஹஃப்ஸ் உமர் பின் அல்-கத்தாப் பின் நுஃபைல் அல்-குரைஷீ அல்-அதவீ — இரண்டாவது நேர்வழி பெற்ற கலீஃபா மற்றும் சொர்க்கம் வாக்களிக்கப்பட்ட பத்து பேரில் ஒருவர். ஹிஜ்ரத்திற்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்; அவரது ஏற்பு முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியாக இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் கண்ட ஒவ்வொரு போரையும் அவர் கண்டார். 23 ஹிஜ்ரியில் ஷஹீதானார்.

[மற்றவர்கள்]

அல்-ஹசன் அல்-பழீ: அல்-ஹசன் பின் அபில்-ஹசன் அல்-அன்சாரீ. அவர் நம்பகமானவரும் துல்லியமானவரும், உயர்ந்தவரும் புகழ்பெற்றவரும் ஆவார். அவர் ஒரு பெரிய அறிஞர்; பல ஹதீஸ்களை அறிவித்தார். தொண்ணூறு வயதுக்கு அருகில், 110 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

இப்னு அபீ முலைக்கா: பின் அப்துல்லாஹ் பின் ஜுதான் அல்-மதனீ. அவர் முப்பது தோழர்களைச் சந்தித்தார்; நம்பகமானவரும் துல்லியமானவரும், சட்ட நிபுணருமாவார்.

அப்துல்-வாஹித் பின் ஸைத்: தனது காலத்தில் ஸுஃபிகளின் ஷைக்; அவரது துஆக்கள் பதிலளிக்கப்பட்டன. அவர் நம்பகமானவரும் துல்லியமானவரும்; 177 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அபு தாலூத்: சுலைமான் பின் அல்-அஷ்அத் பின் இஸ்ஹாக் பின் பஷீர், அபு தாலூத் அஸ்ஸிஜிஸ்தானீ — இமாம், ஹாஃபிழ் மற்றும் புகழ்பெற்ற ஸுன்னின் ஆசிரியர். 275 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அஹ்மத்: பின் முஹம்மது பின் ஹன்பல் பின் ஹிலால் அஷ்ஷைபானீ, அபு அப்துல்லாஹ் — ஸுன்னாவின் இமாம் மற்றும் புகழ்பெற்ற முஸ்னதின் ஆசிரியர். ஹதீஸ், ஃபிக்ஹ், ஃபத்வா மற்றும் துறவு வாழ்க்கையில்

அவரது அறிவுக்காக அறியப்பட்டவர். 241 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

புகாரீ: முஹம்மது பின் இஸ்மாயீல் பின் இப்ராஹீம் பின் அல்-முகீரா, அபூ அப்துல்லாஹ். 194 ஹிஜ்ரியில் பிறந்தார்; ஹதீஸ் இமாம்களில் ஒருவராகி, 'ஹதீஸில் நம்பிக்கையாளர்களின் தலைவர்' என்று அடைமொழி பெற்றார். அவர் மிகுந்த அறிவுத்திறன் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க நினைவாற்றல் கொண்டவர். அவரது வாழ்க்கை எளிமையால் குறிக்கப்பட்டது; துறவு, வணக்கம் மற்றும் தாராளத்தன்மைக்காக அறியப்பட்டார். 256 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

இப்னு ஹிப்பான்: அபூ ஹாத்திம் முஹம்மது இப்னு ஹிப்பான் அத்-தமீம் அல்-புஸ்தீ — ஹாஃபிழ், முஜ்தஹித் மற்றும் புகழ்பெற்ற ஸஹீஹ் இப்னு ஹிப்பானின் ஆசிரியர். 354 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

இப்னு கதீர்: இமாதுத்தீன் இப்னு கதீர் — தஃப்ஸீர், மொழி, வரலாறு மற்றும் ஹதீஸ் அறிஞர். பஸ்ராவின ஒரு மாகாணமான ஜந்தலில் பிறந்து, பிறகு டமாஸ்கஸுக்குச் சென்று அங்கே இறந்தார். அவரது நூல்களில் தஃப்ஸீருல்-குர்ஆனில்-அழீம் என்ற புகழ்பெற்ற குர்ஆன் விரிவுரை அடங்கும்.

முஸ்லிம்: பின் அல்-ஹஜ்ஜாஜ் பின் முஸ்லிம் அல்-குஷைரீ, அபுல்-ஹுஸைன் அந்-நைஸாபூரீ — ஹாஃபிழ் மற்றும் இந்த சமூகத்தின் பெரிய இமாம்களில் ஒருவர். புகாரிக்குப் பிறகு மிகவும் நம்பகமான ஹதீஸ்

நூலான ஸஹீஹின் ஆசிரியர். 261 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

ஷைத்தான்: இப்லீஸ் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். அவன் ஒரு ஜின்னும் மனிதனின் எதிரியும் ஆவான்; தன்னால் முடிந்த எந்த வழியிலும் அவர்களை வழிகெடுப்பதில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவன். 'ஷைத்தான்' என்ற வார்த்தை 'ஷதனா' என்ற வினைச்சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது; அதன் பொருள் தூரமாக இருப்பது; உண்மையில் ஷைத்தான் அனைத்து நன்மைகளிலிருந்தும் தூரமானவன்.

அத்-திர்மிதீ: முஹம்மது பின் ஈஸா பின் ஸவ்ரா பின் மூஸா பின் அத்-தஹ்ஹாக் அஸ்ஸுலமீ அத்-திர்மிதீ — இமாம், ஹாஃபிழ் மற்றும் புகழ்பெற்ற ஸுன்னின் ஆசிரியர். அவர் நம்பகமானவரும் துல்லியமானவரும், புகாரியின் மாணவர்களில் ஒருவருமாவார். 279 ஹிஜ்ரியில் இறந்தார்.

அரபு சொற்களின் அகராதி

ஆயா: ப. ஆயாத். அத்தாட்சி, அற்புதம், உதாரணம், படிப்பினை, வசனம்.

அப்த்: ப. இபாத். அடிமை, அடியார், வணக்கத்தார்.

அப்ரார்: நல்லவர்கள்.

அதான்: ஃபிக்ஹ்: தொழுகைக்கான அழைப்பு.

பர்ஸக்: தடை, தடங்கல், குறுக்கிடும் இடம். ஃபிக்ஹ்: இறந்த நபருக்கும் இந்த உலக வாழ்க்கைக்கும் இடையில் வைக்கப்படும் தடை.

பித்அத்: புதுமை, ஃபிக்ஹ்: அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்படுவது.

தஈஃப்: பலவீனமான. நம்பகத்தன்மைக்கான அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்யத் தவறிய ஹதீஸ்.

தீன்: மார்க்கம், வாழ்க்கை முறை.

திக்ர்: நினைவுகூர்தல், ஃபிக்ஹ்: அல்லாஹ்வை குறிப்பிடுதல்.

துஆ: வேண்டுகோள், அழைப்பு.

ஃபர்ள்: வாஜிப் பார்க்கவும்.

ஃபசாத்: ஊழல், அழுகல் மற்றும் செல்லாத தன்மை.

ஃபத்வா: ஃபிக்ஹ்: சட்ட தீர்ப்பு.

ஃபிக்ஹ்: புரிதல் மற்றும் விளக்கம். ஃபிக்ஹ்: இஸ்லாத்தின் தீர்ப்புகள் மற்றும் சட்டங்கள் குறித்து.

ஃபிஸ்க்: ப. ஃபுஸ்ஸாக். ஒழுக்கக்கேடு, எல்லை மீறல், தீயவர்.

ஃபித்னா: ப. ஃபிதன். சோதனை, துன்பம், உள்நாட்டு அமளி.

ஃபித்ரத்: இயற்கை நிலை, மனிதனுக்கும் படைப்புக்கும் படைப்பாளனுக்கும் இடையிலான இணக்கம்.

கைப்: கண்ணுக்கு புலப்படாதவை, நம் புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்கள்.

குப்தா: அசூயை — அனுமதிக்கப்பட்ட அசூயை வகையைக் குறிக்கிறது; இதில் அசூயை கொள்பவர், அசூயை கொள்ளப்படுபவரிடமிருந்து அவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பாமல், அசூயை கொள்ளப்படுபவரின் அதே அருட்கொடைகளைப் பெற விரும்புகிறார். இது ஹஸத்திற்கு எதிரானது; ஹஸத் என்பது கண்டனத்திற்குரிய அசூயை வகையாகும்; இதில் அசூயை கொள்பவர், அசூயை கொள்ளப்படுபவரிடமிருந்து அருட்கொடைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

ஹாஃபிழ்: ப. ஹஃப்பாழ். ஹதீஸ் மாஸ்டர்; பொதுவாக குறைந்தது 100,000 ஹதீஸ்களை மனப்பாடம் செய்த ஒருவரைக் குறிக்கும்.

ஹதீஸ்: ப. அஹாதீஸ். பேச்சு, அறிக்கை, செய்தி. ஃபிக்ஹ்: நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றுகள், செயல்கள்,

குணம், உடல் விளக்கம் மற்றும் வாய்மொழி ஒப்புதல் ஆகியவற்றை விவரிக்கும் அறிவிப்பு.

ஹஜ்: ஃபிக்ஹ்: புனித யாத்திரை; இஸ்லாத்தின் தூண்களில் ஒன்று.

ஹலால்: விடுவிக்கப்பட்டது. ஃபிக்ஹ்: அனுமதிக்கப்பட்டது.

ஹனீஃப்: ப. ஹுனஃபா. நேர்மையானவர் மற்றும் பக்தியுள்ளவர். பொய்யான மார்க்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் உண்மைக்காக விட்டு, அதிலிருந்து விலகாதவர். அவரது வெளிப்புற நேர்மை, அவருக்குள் இருப்பதை பிரதிபலிக்கிறது.

ஹராம்: தடை செய்யப்பட்டது, புனிதமானது, வரம்பிடப்பட்டது. ஃபிக்ஹ்: சட்டவிரோதமானது; சட்டப்பூர்வமாக பொறுப்புள்ள நபர் அதை விடுவதற்காக கூலி பெறுவதும், செய்வதற்காக பாவம் செய்வதும்.

ஹஸத்: குப்தா பார்க்கவும்.

ஹஸன்: நல்லது. ஃபிக்ஹ்: சட்ட ஆதாரமாக பயன்படுத்த அனுமதிக்கும் போதுமான அளவில் நம்பகத்தன்மையின் அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்த ஹதீஸ்.

ஹவா: இழிவான ஆசைகள்.

ஹுதாத்: எல்லைகள், வரம்புகள். ஃபிக்ஹ்: அல்லாஹ் விதித்த எல்லைகள், பரிந்துரைக்கப்பட்ட தண்டனைகள்.

இஹ்ராம்: ஹஜ் செய்வதன் சடங்கு நிலை அல்லது ஹஜ் உடைகள்.

இமாம்: முன்மாதிரி, உதாரணம். ஃபிக்ஹ்: மார்க்க தலைவர்; கூட்டுத் தொழுகையை நடத்துபவர் அல்லது ஒரு சமூகத்தை வழிநடத்துபவர்.

ஈமான்: அடிபணிதல் என்ற பொருளையும் உள்ளடக்கிய நம்பிக்கை. அதன் இடம் இதயம், நாவு மற்றும் உறுப்புகள்; அது கீழ்ப்படிதலால் அதிகரிக்கிறது; மாறுசெய்தலால் குறைகிறது.

இஷ்க்: காதல் வெறி.

இஸ்னாத்: அறிவிப்புச் சங்கிலி.

ஜாஹிலிய்யா: இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய அறியாமை. தொழில்நுட்ப ரீதியாக இது, அல்லாஹ்வின் நேர்வழி அவர்களை அடையும் முன் ஒரு மக்களின் நிலையை, அல்லது அல்லாஹ்வின் நேர்வழியை ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கும் ஒரு மக்களின் நிலையைக் குறிக்கிறது.

ஜனாபா: ஃபிக்ஹ்: பெரிய அசுத்தத்தின் நிலை.

ஜனாஸா: ஃபிக்ஹ்: இறுதி தொழுகை, இறுதி ஊர்வலம்.

ஜிஹாத்: அல்லாஹ்வின் வார்த்தையை உயர்த்த அவனுடைய பாதையில் முயற்சி செய்வது.

ஜின்ன்: மனிதர்களைத் தவிர மற்றொரு படைப்பு; நமக்குப் புலப்படாதவர்கள். அவர்களும் இஸ்லாத்தின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டவர்கள்; இந்த வாழ்க்கையில் அவர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கேற்ப மறுமையில் தீர்ப்பளிக்கப்படுவார்கள்.

காஃபிர்: ஈமானை நிராகரிப்பவர், நம்பிக்கையற்றவர்.

கலீஃபா: ப. குலஃபா. வாரிசு, பிரதிநிதி. ஃபிக்ஹ்: நபி (ஸல்) அவர்களின் வாரிசு; இஸ்லாமிய அரசின் தலைவர். அமீருல்-முஃமினீன் அல்லது நம்பிக்கையாளர்களின் தலைவர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

கவஃப்: பயம்.

குத்பா: சொற்பொழிவு, உரை. ஃபிக்ஹ்: வெள்ளிக்கிழமை சொற்பொழிவு.

மக்ரூஹ்: ஃபிக்ஹ்: வெறுக்கத்தக்கது, கண்டனத்திற்குரியது; சட்டப்பூர்வமாக பொறுப்புள்ள நபர் அதை விடுவதற்காக கூலி பெறுவதும், செய்வதற்காக தண்டிக்கப்படாததும்.

மவ்ளூஃ: கட்டமைக்கப்பட்ட ஹதீஸ். நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எதிரான பொய்யான ஹதீஸ்.

முஹத்திஸ்: ப. முஹத்திஸுன். ஹதீஸ் அறிஞர்.

முஜ்தஹித்: இஜ்திஹாத் செய்பவர். ஃபிக்ஹ்: முதன்மை இஸ்லாமிய மூலங்களிலிருந்து நேரடியாக சுயாதீன தீர்ப்புகளைப் பிரித்தெடுக்கக்கூடிய அறிஞரின் நிலை.

முனாஃபிக்: நயவஞ்சகர். ஃபிக்ஹ்: வெளியில் இஸ்லாத்தைக் காட்டி, உள்ளுக்குள் குஃப்ரை மறைப்பவர். இதுவே மிக மோசமான நயவஞ்சகம்; அதன் உரிமையாளர் மிக மோசமான காஃபிர் வகை; இதை விட குறைவான மற்ற வகைகளும் உள்ளன.

களா: கதர் பார்க்கவும்.

கதர்: அல்லாஹ்வின் முன் அறிவுக்கேற்ப, அவனுடைய ஞானத்தால் ஆணையிடப்பட்டபடி அனைத்து விடயங்களின் அவனுடைய விதி.

கிப்லா: ஃபிக்ஹ்: முஸ்லிம்கள் தொழும் திசை; கஅபாவை நோக்கியது.

ரஹ்பத்: பயங்கரம்.

ரலியல்லாஹு அன்ஹு/அன்ஹா/அன்ஹும்/அன்ஹுமா: அல்லாஹ் அவர்/அவள்/அவர்கள்/அவர்கள் இருவர் மீதும் மகிழ்ச்சியடையட்டும்.

ரஹிமஹுல்லாஹ் / ரஹிமஹுமுல்லாஹ்: அல்லாஹ் அவர்/அவர்கள் மீது கருணை புரியட்டும்.

ரமளான்: இஸ்லாமிய நாட்காட்டியின் ஒன்பதாவது மாதம்.

ரிஃளா: திருப்தி மற்றும் மகிழ்ச்சி.

ரியா: மற்றவர்களால் பார்க்கப்பட்டு
புகழப்படுவதற்காக, அல்லாஹ்வுக்காக மட்டும்
அல்லாமல் செய்யப்படும் ஒரு வணக்கச் செயல்.

ருக்யா: ஒரு நோய் அல்லது நோய்க்கு சிகிச்சையாக
பயன்படுத்தப்படும் ஒதுதல். இது அரபு மொழியில்
மட்டுமே, பொருள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய
வார்த்தைகளில், குர்ஆன் வசனங்கள் அல்லது நபி
(ஸல்) அவர்களின் துஆக்களை பயன்படுத்தி,
உண்மையில் குணப்படுத்துவது அல்லாஹ் மட்டுமே
என்ற நம்பிக்கையுடன் இணைந்து செய்யப்பட
வேண்டும்.

ஷவக்: தீவிரமான ஏக்கம்.

ஸப்ர்: பொறுமை, உறுதிப்பாடு.

ஸஹீஹ்: ஆரோக்கியமான, தூய்மையான, நம்பகமான,
சரியான. நம்பகத்தன்மையின் அளவுகோல்களை
பூர்த்தி செய்து, சட்ட ஆதாரமாக பயன்படுத்தக்கூடிய
ஹதீஸ்.

ஸலாத்: ஃபிக்ஹ்: இஸ்லாத்தின் இரண்டாவது தூண்,
தொழுகை.

ஸலஃப்: முன்னோடிகள்; பொதுவாக முஸ்லிம்களின்
முதல் மூன்று தலைமுறைகளைக் குறிக்கப்
பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஸவ்ம்: ஃபிக்ஹ்: நோன்பு; இஸ்லாத்தின் தூண்களில் ஒன்று.

ஷகாஃபத்: வெறித்தனமான ஆர்வம்.

ஷஹாதா: சாட்சியம், சாட்சி. அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குத் தகுதியானவன் எவனும் இல்லை என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் அறிவிக்கும் அறிவிப்பு.

ஷஹ்வா: மாமிச ஆசைகள்.

ஷரீஆ: அல்லாஹ் விதித்த தெய்வீக இஸ்லாமிய சட்டம்.

ஷரீக்: கூட்டாளி, இணை.

ஷைக்: வயதானவர். ஃபிக்ஹ்: கற்ற நபர், அறிஞர். ஸுஃபீ: ஆன்மீக பாதையில் ஒரு வழிகாட்டி.

ஷைத்தான்: ஷைத்தான், இப்லீஸ், ஒரு பேய்.

ஷிர்க்: பலதெய்வ வணக்கம்; அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரிய விடயங்களில் அல்லாஹ்வுக்கு கூட்டாளிகளை இணைப்பது.

ஸுனன்: அஹாதீஸின் தொகுப்பு.

ஸுன்னா: பழக்கம், வழக்கமான நடைமுறை, விதிமுறை மற்றும் பாரம்பரியத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பயன்பாடு. ஃபிக்ஹ்: நபி (ஸல்)

அவர்களின் கூற்றுகள், கட்டளைகள், தடைகள், செயல்கள் மற்றும் வாய்மொழி ஒப்புதல்கள்.

ஸூரா: குர்ஆனின் அத்தியாயம்.

ஸூரத்: உருவம், வடிவம், முகம்.

தாஃகூத்: அல்லாஹ்வைத் தவிர பொய்யாக வணங்கப்படும் அனைத்தும்.

தஃப்ஸீர்: விளக்கம், தெளிவுபடுத்துதல், விரிவுரை. ஃபிக்ஹ்: குர்ஆனின் விரிவுரை.

தக்வா: அல்லாஹ்வின் குறித்த பயபக்தியான உணர்வு, பக்திமிக்க அர்ப்பணிப்பு, அல்லாஹ் விதித்த எல்லைகளை மீறாமல் கவனமாக இருப்பது.

தவக்குல்: நம்பிக்கை மற்றும் முழுமையான சார்ந்திருத்தல்.

தவ்ஹீத்: இஸ்லாத்தின் அடித்தளக் கல்; அல்லாஹ்வின் ஒருமைத்தன்மையின் மீதான முழுமையான நம்பிக்கை — அவனே ஒரே படைப்பாளன் மற்றும் பராமரிப்பாளன், வணக்கத்திற்குத் தகுதியான ஒரே ஒருவன் அவனே, அவனுடைய பெயர்கள் மற்றும் பண்புகளில் அவன் தனித்துவமானவன்.

உம்மத்: தேசம், முஸ்லிம் சமூகம்.

ஷூழ்: ஃபிக்ஹ்: சடங்கு சுத்தம்.

ஸகாத்: ஃபிக்ஹ்: இஸ்லாத்தின் தூண்களில் ஒன்று; சில அளவுகோல்களுக்கு உட்பட்ட முஸ்லிமின் செல்வத்தின் மீது விதிக்கப்படும் கட்டாய வரி.

ஸிந்தீக்: மதவெறி கொண்டவர். ஃபிக்ஹ்: ஹனஃபி — எந்த மார்க்கத்தையும் பின்பற்றாதவர்; மற்றவர்கள் — முஸ்லிமாக நடிக்கும் காஃபிர்.

ழாலிம்: முல்ம் செய்பவர்: அநீதி, தீங்கு, எல்லை மீறல் — அல்லாஹ்வுக்கு எதிராகவோ, தனக்கு எதிராகவோ அல்லது மற்றொரு படைப்புக்கு எதிராகவோ.

ஸுஹ்த்: துறவு வாழ்க்கை.

நூல் பட்டியல்

ஆங்கில நூல்கள்

- ஹசன், அஹ்மத், ஸுனன் அபூ தாலூத், ஷ். முஹம்மது அஷ்ரஃப் பப்ளிஷர்ஸ் அண்ட் புக்செல்லர்ஸ், லாகூர், பாகிஸ்தான்.
- கான், முஹம்மது முஹ்சின், மற்றும் ஹிலாலி, தகீயுத்தீன், இன்டர்பிரடேஷன் ஆஃப் தி மீனிங் ஆஃப் தி நோபிள் குர்ஆன் இன் தி இங்கிலீஷ்

- கான், முஹம்மது முஹ்சின், மற்றும் ஹிலால், தகீயுத்தீன், தி டிரான்ஸ்லேஷன்ஸ் ஆஃப் தி மீனிங் ஆஃப் ஸஹீஹ் அல் புகாரீ (9 பாகங்கள்); காஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ், லாகூர், பாகிஸ்தான்.
- ரொப்சன், ஜேம்ஸ், மிஷ்காத் அல்-மஸாபீஹ்; ஷ. முஹம்மது அஷ்ரஃப் பப்ளிஷர்ஸ் அண்ட் புக்செல்லர்ஸ், லாகூர், பாகிஸ்தான்.
- ஸித்தீகீ, அப்துல் ஹமீத், ஸஹீஹ் முஸ்லிம் (4 பாகங்கள்); தார் அல்-அராபியா, பெய்ரூட், லெபனான்.
- Kalamullah.Com

1. இமாம் இப்னுல்-கய்யிம் (ரஹ்) அவர்களின் இகாஸத்துல்-லஹஃபான் ஃபீ மஸாயிதிஷ்-ஷைத்தான் [1/11-19] நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. ←←←←←
2. முஸ்லிம் அறிவித்தார். ←←←←←
3. மாமிச ஆசைகள். ←←←←←
4. சந்தேகங்கள். ←←←←←
5. இப்னு அபீ ஷைபா, அல்-ஈமான் [ப. 17] மற்றும் பலர் ஸஹீஹ் இஸ்னாத்துடன் அறிவித்தனர். ←←←←←
6. பெரும்பாலான சுயசரிதைக் குறிப்புகள், ஃபுர்கான் பய்னா அவ்லியா உர்-ரஹ்மான் வ அவ்லியா அஷ்ஷைத்தான் என்ற நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. தி டிசீசீவ் க்ரைட்டரியன் பிட்வீன் தி ஃபிரண்ட்ஸ் ஆஃப் அல்லாஹ் அண்ட் தி ஃபிரண்ட்ஸ் ஆஃப் ஷைத்தான் — தார் உஸ்ஸுன்னா பப்ளிஷர்ஸ் 2000 வெளியீடு. ←←←←←
7. முஸ்லிம் அறிவித்தார். ←←←←←

8. இப்னு அப்பாஸ் அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அஹ்மத் மற்றும் அத்-திரமிதீ அறிவித்த ஒரு ஹஸன் ஹதீஸ். ←←
9. அஹ்மத் [1412, 1430] மற்றும் அத்-திரமிதீ [2512] அறிவித்தனர். அதன் அறிவிப்புச் சங்கிலியில் அறியப்படாத அறிவிப்பாளர்கள் உள்ளனர்; ஆனால் அபு தர்தா மற்றும் அபு ஹுரைரா அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட ஆதரவு அறிவிப்புகள் ஹதீஸை வலுப்படுத்துகின்றன. மாறாக, மஜ்மஉ அஸ்ஸவாயித் [10/8] பார்க்கவும்; அதன் ஆசிரியர்கள் இந்த ஹதீஸை அல்-பஸ்ஸாரிடமும் குறிப்பிடுகிறார்கள். அல்-முன்திரீ அதன் இஸ்னாத் நல்லது என்று கூறினார். ←←
10. ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ [ஆங். மொ. 8/58, எண். 91], ஸஹீஹ் முஸ்லிம் [ஆங். மொ. 4/1360, எண். 6205, 6210]. ←←
11. ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ [ஆங். மொ. 1/19, எண். 12], ஸஹீஹ் முஸ்லிம் [ஆங். மொ. 1/31, எண். 72, 73]. ←←
12. ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ [ஆங். மொ. 8/26, எண். 40], ஸஹீஹ் முஸ்லிம் [ஆங். மொ. 4/1368, எண். 6258]. ←←
13. ஸஹீஹ் அல்-புகாரீ [ஆங். மொ. 8/34, எண். 33], ஸஹீஹ் முஸ்லிம் [ஆங். மொ. 4/1368, எண். 6257]. ←←
14. இது இப்னு தைமிய்யாவின் பிழையாகும்; ஏனென்றால், இந்த முழுமையான வடிவத்திலும் இந்த சொற்பிரயோகத்திலும் உள்ள ஹதீஸ் இப்னு மாஜா [4210] அறிவித்துள்ளார். அபு தாலுதைப் பொறுத்தவரை, அவர் முதல் வாக்கியத்தை மட்டுமே அறிவிக்கிறார்; இந்த ஹதீஸின் சங்கிலியில் ஒரு அறியப்படாத அறிவிப்பாளர் உள்ளார். ←←
15. இதுவும் இப்னு தைமிய்யாவின் பிழையாகும்; ஏனென்றால், இந்த ஹதீஸை அல்-புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிக்கவில்லை; மாறாக அபு தாலுத் மற்றும் அல்-ஹாகிம் [1/11] அறிவித்துள்ளனர்; அதன் இஸ்னாத் ஸஹீஹானது. ←←
16. ஸுன்னன் அபு தாலுத் [ஆங். மொ. 2/445, எண். 1694]. ←←
17. எனக்குத் தெரிந்தவரை பாதுகாக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து, அது ஸஃது பின் அபீ வக்காஸ் அவர்கள்தான். ←←
18. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [10/40]. ←

19. இப்னுல்-கய்யிம், அல்-வாபில் [ப. 69]. ←
20. இப்னுல்-கய்யிம், அல்-வாபில் [ப. 69]. ←
21. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [10/38]. ←
22. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [1/80]. ←
23. இப்னுல்-கய்யிம், அல்-மதாரிஜ் [2/68]. ←
24. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [10/88]. ←
25. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [10/255]. ←
26. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [10/256]. ←
27. இப்னுல்-கய்யிம், அர்-ரவ்தா [ப. 478]. ←
28. அல்-பஸ்ஸார் [ப. 74]. ←
29. இப்னுல்-கய்யிம், அல்-மதாரிஜ் [3/289]. ←
30. மின்ஹாஜ் அஸ்-ஸுன்னா [5/389]. ←
31. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [14/458]. ←
32. மஜ்மூஃ ஃபதாவா [14/49]. ←
33. இப்னுல்-கய்யிம், அல்-வாபில் [ப. 69]. ←
34. கீழே உள்ள பட்டியல்கள் எதுவும் முழுமையானவை என்று கருதப்படக்கூடாது. ←

இதயம் மனிதனின் மையம்; அதன்
நோய்களே மனிதனின் உண்மையான
நோய்கள். சந்தேகங்களும், இழிவான
ஆசைகளும், அகூயையும், காதல்
வெறியும் — இவை அனைத்தும்
இதயத்தை அரித்து, அதன் வாழ்வை
அழிக்கும் வியாதிகள். இந்த நூலில்,
ஷைக்குல்-இஸ்லாம் இப்னு தைமிய்யா
(ரஹ்) அவர்கள், இதயத்தின் நோய்களை
விவரித்து, அவற்றிற்கான சிகிச்சையை
குர்ஆனிலும் ஸுன்னாவிலும்
காட்டுகிறார்கள். உண்மையான சிகிச்சை
— நம்பிக்கையின் ஒளி, ஞானத்தின்
ஊட்டம், தக்வாவின் பொறுமை.
உயிருள்ள இதயம் எப்படி வாழ்கிறது?
இறந்த இதயம் எப்படி அழிகிறது?
நோயுற்ற இதயத்திற்கு என்ன வழி?